

VERSLAG VAN DE OPENBARE VERGADERING VAN DE GEMEENTE DORDRECHT - DORDTSE DINSDAG D.D. 28 MEI 2024

Vergaderzaal 1

2. Vragenhalfluur

Voorzitter: De heer Schalken-den Hartog
Raadsgriffier: Mevrouw Wepster
Verslag: NotuBiz

Aanwezig:
Dhr. Noldus (VVD)
Dhr. De Vries (VSP)

Portefeuillehouders: wethouder R. van der Linden, wethouder M. Merx

De voorzitter: Beste mensen, het is zeven uur. En ik wil graag starten. Welkom allemaal bij het vragenhalfuurtje van dinsdag 28 mei. Welkom ook aan iedereen die op een andere manier met ons meekijkt of -luistert. We hebben vanavond twee onderwerpen waar vragen over zijn. En de eerste vraag komt van de VSP. En dat is een vraag die gaat over het maaibeleid in onze stad. En ik begreep dat de heer De Vries de vraag nader kan toelichten. Gaat uw gang, mijnheer De Vries.

De heer De Vries: Dank u wel, voorzitter. Hierbij een aantal foto's inzake het maaibeleid in de Stadspolders, die een weergave geven van de onveilige situatie ter plekke. Het gaat hier met name om het fietspad op de Middelweg. Hier ligt aan de linkerzijde naast de sloot een groenstrook die ondertussen dertig tot vijftig centimeter over het fietspad heen hangt, waardoor het fietspad een stuk smaller is geworden, gevaarlijke situatie met tegenliggers. Daarnaast is bijvoorbeeld bij de kruising Maaskant-erf-Van Doesburg-erf en het fietspad het zicht bij de kruising dusdanig belemmerd dat er geen zicht is op het fietspad of op de weg. Naast de onveilige situaties heeft dit ook tot gevolg dat de honden, die normaal in de grasstrook hun behoefte doen, dit nu op straat en de stoep doen. Of dat de diereneigenaren alternatieve uitlaatplaatsen, zoals speelveldjes die wel gemaaid worden, gaan zoeken. Het gevolg is veel hondenpoep op straat en speelveldjes. Er is ook een foto bijgevoegd vallen wandelpad op een officiële wandelroute, op de Wantijdijk, waar je met een kapmes jezelf een weg moet banen. De VSP heeft de volgende vragen aan de wethouder. Is de wethouder het met ons eens dat dit maaibeleid voor gevaarlijke situaties kan zorgen? Twee. Klopt het dat er in mei niet gemaaid wordt door de gemeente? Drie. Zijn er andere plekken in beeld waar het maaien in mei leidt tot gevaarlijke situaties? En wat wordt er gedaan om deze nadelige effecten van het maaien tegen te gaan? Zo nee, is de wethouder bereid een lijst van locaties te maken met deze risico's en hierop een plan van aanpak te maken? Dat was het. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Ik ga naar wethouder Van der Linden, denk ik, voor het antwoord. Sorry, Merx. Ik zat met Stadspolders in mijn hoofd. Gaat uw gang, mijnheer Merx. Sorry.

De heer Merx: Dank u wel, voorzitter. En dank de VSP voor de vragen. Het maaibeleid. En elke keer in het voorjaar een terugkerend thema. De ene keer is het een heel lang en droog voorjaar. En ineens valt het met bakken uit de hemel. En dan schiet ook alles werkelijk de grond uit. De andere jaren is het een heel nat voorjaar, althans zo begint het. En vliegt het dan veel eerder de grond uit. En dan is het maaibeleid een oorzaak voor de gevaarlijke situaties. Het maaibeleid is eigenlijk een afweging tussen allerlei belangen. Het is het belang van de biodiversiteit. In mei leggen alle vogels een ei. Heel veel gras wordt er niet gemaaid, omdat daar nestjes zitten. En we het ook heel belangrijk vinden dat die vogels de kans krijgen. We worden ook regelmatig benaderd. Ik ben laatst nog door een raadslid benaderd die zei van, alsjeblieft die klaprozen daar blijven staan. En dat er niet gemaaid wordt. Een terechte wens, die door heel veel mensen uit de wijk werd gedragen. Wat niet meteen bijdraagt aan de veiligheid. Want het groeit. Het wordt ook wat minder overzichtelijk. Veiligheid speelt daar in de afweging een rol. Biodiversiteit. Hondenuitlaatbeleid speelt daarin een rol. Er komt ook binnenkort weer een Startnotitie, of die is al naar u toegekomen, waarin dit thema benoemd staat. Toevallig is er vanmiddag nog overleg geweest met het Hondenplatform over ook dat bepaalde velden zijn waar honden in principe los moeten kunnen lopen, maar waar de honden niet het gras in kunnen, omdat ze dan niet willen of kunnen. Of de eigenaren willen dat niet, omdat ze dan bang zijn dat ze onder de teken en ander spul weer terugkomen. Ga je dat maaien, dan maai je gelijk de biodiversiteit weg. Het is een constante afweging van belangen. En om direct te zeggen, het maaibeleid is een oorzaak voor vele gevaarlijke situaties, nee. Wat we wel doen, we plannen ruim van tevoren. Want beschikbare mensen en we kunnen niet op een knop drukken en zeggen, nu moet er gemaaid worden, als het een week lang geregend heeft. We plannen dat ruim van tevoren. En dan is het maar hopen dat het goed uitkomt. Hopen dat de natuur een beetje rekening houdt dan met onze planning. En helaas blijkt dat vaak niet zo te zijn. En dan pakken we zoveel mogelijk, binnen de mogelijkheden die er zijn en binnen de capaciteit die we hebben, de ernstigste gevallen aan waar je zegt, hier gaat de veiligheid echt gevaar opleveren. We hebben dat onlangs nog gehad. Volgens mij was het op de Wilgenwende. Waar we gezegd hebben, hier moeten we even met voorrang gaan maaien. Dan pakken we dat aan. Als we dan kijken naar, klopt het dat er in mei niet gemaaid wordt? Dat heb ik net al verteld. In mei wordt er wel gemaaid op de intensieve plekken. Maar de plekken waar biodiversiteit en natuur de voorrang heeft, daar laten we dat even zijn gang gaan. En dat kan gevolgen hebben voor de omgeving. Dat kan gevolgen hebben voor een fietspad wat tijdelijk misschien wat minder breed is als het normaal gesproken is. Daar vragen we dan begrip voor, ook via deze weg, van alle gebruikers. En ook een beetje rekening houden met elkaar, zodat je je een beetje inhoudt om elkaar te kunnen passeren op een plek waar dat mogelijk is. En daar waar de hoeken zo onoverzichtelijk worden, zijn we soms genoodzaakt om de hoek weg te maaien, als het ware. Maar de rest te laten staan, zodat de kruising wel overzichtelijk is. Over de planning heb ik zojuist al wat gezegd. We hebben een planning. En daar waar mogelijk en noodzakelijk kunnen we hier en daar wat ervan afwijken, maar dat is niet overal mogelijk. En nu ga ik het even oplezen. Nou komen er een aantal data bij. En dat heeft te maken met de foto's die u heeft meegestuurd. Ik ga het nu even voorlezen. "De onderstaande locatie op foto's 1, 2 en 4, de randen van de Middelweg, worden in week 24, de week van 10 tot veertien juni, gemaaid." Dat is nog een weekje of 2. "Het dichtbegroeide voetpad op foto 3 wordt volgende week gemaaid. In de week van

3 tot 7 juni. Niet op de foto opgenomen”, u krijgt nog wat extra’s, “de kruising Middelweg met Van Doesburg-erf en Maaskant-erf wordt volgende week gemaaid. In de week van 3 tot 7 juni. En voor het vervolg, de randen van de Middelweg blijven we 2 keer per jaar maaien. In andere jaren was de vegetatie hier minder hoog. De uitzichthoeken maaien we”, zoals ik net verteld heb, “in het vervolg 6 keer per jaar. En daar hebben we vorig jaar de maaifrequentie opgehoogd. Maar in de eerste ronde is dat nog niet uitgevoerd.

De voorzitter: Dank u wel voor het antwoord. Het was een uitgebreide vraag en een uitgebreid antwoord. U heeft nog een vervolgvraag?

De heer De Vries: Voorzitter, mag ik nog een kleine vervolgvraag... Ja.

De voorzitter: Heel kort dan.

De heer De Vries: Is het dan niet mogelijk, zeker in zulk soort vreemde en gevaarlijke situaties waar het echt overhangt, om een maaistrook te maken van een meter, zodat het gewoon overzichtelijker wordt?

De voorzitter: De wethouder.

De heer Merx: Wat ik al zei, dat is mogelijk, maar in uitzonderingssituaties. Want we hebben een planning. Mensen hebben we ingehuurd voor een aantal uur per week. En daar zit een hele ingewikkelde planning aan ten grondslag. En we kunnen niet elke week die planning overhoop gaan gooien. Wat we doen, is daar waar we meldingen krijgen, bijvoorbeeld via Fixi of via andere wegen van, maar hier wordt het echt levensgevaarlijk, dan wordt er meteen gekeken. En er wordt zo snel mogelijk op ingegrepen. Daar waar we zeggen, het kan nog, daar grijpen we dan op dat moment niet in. Maar bijvoorbeeld het plekje wat ik net noemde, en we zien dat op meer plekken in de stad, waar de mensen zeiden, we willen toch heel graag die klaproos laten staan, is wel een randje weggemaaid en de rest is blijven staan. Het gebeurt wel.

De voorzitter: Dank u wel. De tweede vraag is een vraag van de VVD. En die gaat over de veiligheid van Dordtse parkeergarages. Mijnheer Noldus.

De heer Noldus: Voorzitter, dank u wel. Ik denk dat we allemaal hebben kunnen zien en lezen dat afgelopen zondag de parkeergarage in Nieuwegein bij het Sint Antonius Ziekenhuis deels is ingestort. En gelukkig zonder slachtoffers of gewonden bij deze instorting, die toch een vrij grote ravage heeft gegeven. In 2017 is een parkeergarage bij Eindhoven Airport ingestort. Indertijd is ook divers onderzoek gedaan naar soortgelijke constructies en of er risico's zouden zijn.

Ook is onderzoek gedaan naar die garage in Nieuwegein. Daar zou geen risico's zijn en is toch gebeurd wat er afgelopen zondag gebeurd is. We hebben daarvoor een tweetal vragen. En dat is, zijn er in Dordrecht ook parkeergarages met een soortgelijke constructie? En zijn er nog bouwtechnische inspecties nodig om hier richting de toekomst zekerheden te verschaffen of kan het college de veiligheid in deze parkeergarages helemaal garanderen?

De voorzitter: Dank u wel. Dat is een mooie vraag voor de heer Van der Linden.

De heer Van der Linden: Dank u wel. De wethouder Stadspolders. Dank voor de vraag. Klopt, het ongeval dat zondag heeft plaatsgevonden, doet even denken aan Eindhoven. Daar refereerde u al aan. Die instorting toen is goed onderzocht. Er was gebruik gemaakt van bepaalde vloeren. En die waren niet helemaal goed aangebracht. Destijds, in 2017, is ook onderzocht of onze garages op diezelfde manier waren geconstrueerd. Was niet het geval. We hebben vijf garages in eigendom en beheer. Zoals je weet, Spuihaven, Achterom, Energiehuis, Riedijkshaven en Sportboulevard. Het klopt dat bij de parkeergarage in Nieuwegein, die nu voor een deel is ingestort, dezelfde bollenplaatvloeren, zoals die heten, zijn toegepast. In Nieuwegein zijn alleen de hellingbanen ingestort. En daar is volgens de bouwer een andere constructie toegepast. Ook dit ongeval zal worden onderzocht. En de verwachting is dat binnen enkele weken hier meer bekend over is. En of dat er ook toe leidt dat we dan zelf nog of dat andere garages moeten worden onderzocht, dat kunnen we daarna pas zeggen. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel.

De heer Noldus: Vervolg vraag, voorzitter.

De voorzitter: De heer Noldus.

De heer Noldus: Want ik vroeg naar de parkeergarages in onze stad. De wethouder geeft aan, de garages zijn in beheer en dat zijn er vijf. Er zijn natuurlijk nog veel meer garages in onze stad, waar onze stadsgenoten dagelijks gebruik van maken. Ik ben benieuwd of de wethouder daar ook zicht op heeft, contact heeft met aanbieders en private partijen die zorgplicht hebben voor een parkeervoorziening.

De voorzitter: Mijnheer Van der Linden.

De heer Van der Linden: We hebben natuurlijk af en toe wel contact, maar niet hierover. Over deze vraag heb ik geen contact, is geen contact geweest. Als u dat wenst, kunnen we dat nog doen. Maar ik denk dat al deze garages van een wat ouder ontwerp zijn dan destijds in Eindhoven en nu ook in Nieuwegein. Het materiaal zal waarschijnlijk anders zijn.

De voorzitter: U heeft nog een vervolgvraag?

De heer Noldus: Ik kreeg een vraag terug. Wat ons betreft is parkeren een groot belangrijk goed. En veiligheid nog veel belangrijker. En de combinatie van die twee maakt toch dat we voor de Dordtse garages de gemeentelijke garages op één zetten. Maar ik kan me voorstellen dat er met allerlei aanbieders van parkeervoorzieningen ook contact is. Er wordt van allerlei sectoren, ook vanuit de bouw-, aanneemsector en van de aanbieders zelfstandig opgetreden. Dat is hartstikke goed.

Maar als daar enige communicatie vanuit de gemeente op kan plaatsvinden, zouden we dat zeer waardevol vinden.

De voorzitter: Mijnheer Van der Linden.

De heer Van der Linden: Dank. We zullen kijken of we het contact kunnen leggen om deze vraag ook voor de andere garagehouders te bespreken. Maar ook dit ongeval zal wel worden onderzocht. Daar gaan we natuurlijk sowieso even de conclusies van afwachten.

De voorzitter: Dank u wel. Dat waren de vragen van vandaag. Ik wens u een prettige vergaderavond.

3. Agenderingsverzoek raadsfracties CU-SGP en GroenLinks over Vuurwerk (rondetafelgesprek)

Voorzitter: De heer Groenewege
Raadsgriffier: Mevrouw Vermeulen
Verslag: NotuBiz

Aanwezig:

Dhr. Bootsman (GroenLinks)
Mevrouw De Groot (Beter voor Dordt)
Dhr. De Heer (ChristenUnie/SGP)
Dhr. Den Heijer (VVD)
Mevr. Kamphuis (SP)
Dhr. Klerk (CDA)
Mevr. Koene (Gewoon Dordt)
Dhr. Kolkiliç (DENK)
Mevr. Kruger (GroenLinks)
Mevr. Lammens-Oostdijk (VVD)
Dhr. Van Pelt (Forum voor Democratie)
Dhr. Schalken-Den Hartog (Beter Voor Dordt)
Dhr. Van der Spoel (Fractie van der Spoel)
Mevr. Stevens (PvdA)
Mevr. Stolk (VSP)
Mevr. Striebeck (VSP)
Dhr. Tutupoly (Op Ons Eiland)
Dhr. Venderbos-Lambinon (Partij voor de Dieren)

Portefeuillehouders: burgemeester W. Kolff

Overige aanwezigen: dhr. De Jonge, dhr. Van der Heide, mevr. Venema-Koek, dhr. Van Hoften, mevr. Bink, mevr. Lu, dhr. Köhler, dhr. Pap, dhr. Kamai, Dhr. Brand, dhr. Van der Leer, mevr. Addiks, mevr. Gamers, mevr. Van Eykelen, mevr. Borsje

De voorzitter: Welkom, raads- en commissieleden, heel veel gasten, kijkers thuis. Geen burgemeester, maar misschien schuift hij nog aan. Laten we eens beginnen met een net voorstelrondje. En dat doen we even alleen voor de raads- en commissieleden. En dan laten we beginnen bij u, de heer Tutupoly.

De heer Tutupoly: Gersom Tutupoly, Op Ons Eiland.

Mevrouw Kamphuis: Meta Kamphuis, SP Dordrecht.

De heer Venderbos-Lambinon: Cees Venderbos-Lambinon, Partij voor de Dieren.

Mevrouw Stevens: Inge Stevens, Partij van de Arbeid Dordrecht.

Mevrouw Kruger: Kitty Kruger, GroenLinks Dordrecht.

De heer De Heer: Robert de Heer, ChristenUnie/SGP.

De heer Klerk: Albert Klerk, CDA.

De heer Den Heijer: Rolin den Heijer van de Dordtse VVD.

De voorzitter: En laten we dan verder gaan daar.

De heer Schalken-den Hartog: David Schalken, Beter voor Dordt.

Mevrouw De Groot: Megan de Groot, Beter voor Dordt.

Mevrouw Stolk: Margret Stolk, VSP.

Mevrouw Striebeck: Bernadette Striebeck, VSP.

De heer Kolkiliç: Masum Kolkiliç, DENK.

De heer Bootsman: Nick Bootsman, GroenLinks.

De heer Van Pelt: Dirk van Pelt, Forum voor Democratie.

Mevrouw Lammens-Oostdijk: Jeanine Lammens, Dordtse VVD.

De heer Van der Spoel: Wouter van der Spoel, Dordtse Fractie van der Spoel.

Mevrouw Koene: En ik ben bang dat ik nu wat moet zeggen. Irene Koene, Gewoon Dordt.

De voorzitter: Welkom. En ik ben Pieter Groenewege, vandaag uw voorzitter. Op initiatief van de ChristenUnie/SGP en GroenLinks hebben we het vandaag over verbeterkansen voor de vuurwerktraditie tijdens de jaarwisseling in Dordrecht, in een rondetafelgesprek. En ik heb het verzoek gekregen van de ChristenUnie/SGP om dat onderwerp kort in te leiden. En als je dat allemaal goed vindt, dan sta ik dat toe. Aan u het woord.

De heer De Heer: Voorzitter, dank u wel. Nederland is vele tradities rijk, waaronder ook de vuurwerktraditie. En ook al is die traditie met consumentenvuurwerk misschien slechts een jaar of vijftig oud, hij hoort er wel bij. Wat er ook bij hoort, en de afgelopen jaren fors toeneemt, dat zijn de zorgen. Zorgen over milieuschade, dierenwelzijn, veiligheid, zorgen vanuit de oogziekenhuizen, asociaal en intimiderend gedrag met vuurwerk richting hulpdiensten, et cetera. Dat is bijzonder jammer, want er zijn ook elk jaar miljoenen mensen die enorm van vuurwerk genieten. De hele reden dat we als ChristenUnie/SGP, samen met GroenLinks, deze ronde tafel hebben geïnitieerd, is omdat we geloven dat het beter kan. De discussie is jaarlijks beperkt geraakt tot wel of niet een afsteekverbod. Maar we weten ook allemaal dat zo'n verbod op korte termijn mogelijk weinig effect zal hebben en moeilijk te handhaven is. Wij willen een lans breken voor een zo plezierig mogelijke jaarwisseling voor mens, dier en milieu. Dat bereiken we natuurlijk niet door alleen maar politieke meningen met elkaar uit te wisselen. Daarvoor willen we alle relevante partijen rondom de jaarwisseling aan tafel hebben. En ik wil jullie daarom ook allemaal hartelijk bedanken voor de bereidheid om vanavond hier aan te schuiven. Ik zou de aanwezigen ook willen vragen om actief met ons als commissie mee te denken vanuit jullie eigen expertise en jullie eigen kennisgebied. Mee te denken met de vraag,

hoe kan dit beter? Schroom niet om aanbevelingen te doen en ons adviezen mee te geven, want dat helpt ons verder. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. En laten we eens kijken wie we aan tafel hebben. Een behoorlijk scala aan gasten aan onze niet ronde, maar ovale de tafel. Namens de Dordtse brandweer drie vertegenwoordigers. De heer De Jonge, ploegleider in Dordrecht, de heer Van der Heide van risicobeheersing en mevrouw Venema-Koek, hoofd incidentbestrijding. Als ik iets niet goed zeg, geef het vooral aan. Namens de Dordtse politie, in die hoek, de heer Van Hoften. Namens het Albert Schweitzer Ziekenhuis, in die hoek, dokter Maaïke Bink, arts op de eerste hulp en dokter Lu, oogarts. Namens de vuurwerkverkoop vier vertegenwoordigers. De heer Frans Köhler, namens VuurwerkCheck, een vertegenwoordiger van vuurwerkverkooppunten. En hij heeft ook een schriftelijke bijdrage aangeleverd. En die zit bij het dossier. En dan nog drie lokale vuurwerkverkopers uit Dordrecht. De heer Pap, welkom. De heer Kamai en de heer Brand. En voor zover wij weten zijn daarmee alle vuurwerkverkooppunten in Dordrecht vertegenwoordigd. Dan namens de vuurwerkshow de heer Peter van der Leer, voorzitter van het Oranjecomité. Hij zit daar. En uitvoerder, organisator van de Dordtse vuurwerkshow. Namens Dierenzorgcentrum Louterbloemen mevrouw Addiks, de manager en mevrouw Gamers, adviseur. Namens het Openbaar Ministerie mevrouw Van Eykelen, Gebiedsofficier van Justitie. Namens de gemeente verwelkomen we burgemeester Wouter Kolff en ondersteunend mevrouw Borsje van team veiligheid. Die zit ergens achterin. En dat was het. Maar toch nog behoorlijk wat. We hebben anderhalf uur voor deze vergadering. En we hebben behoorlijk wat vertegenwoordigers. Maar het voorstel is dat namens iedere organisatie één vertegenwoordiger een pitch houdt. En die pitch geeft antwoord op de vraag, wat ziet u als verbeterkansen rondom de vuurwerktraditie tijdens de jaarwisseling in Dordrecht. En dan is het best prima mogelijk dat verschillende vertegenwoordigers van één organisatie elkaar aanvullen. Dat is allemaal prima. En de vragen bewaren we dan voor na de pitches, want we willen natuurlijk dat iedereen netjes aan het woord komt. Schrijf vooral mee, commissieleden. Laten we dan beginnen bij degene die ik ook als eerste voorstelde, de Dordtse brandweer. En dan denk ik dat de heer De Jonge het woord neemt. Nee, mevrouw Venema-Koek neemt het woord. Gaat uw gang.

Mevrouw Venema-Koek: Wij hebben cijfers van de afgelopen vijf jaar tegen het licht gehouden. En in die zin zien wij geen wijzigingen of geen grote veranderingen, als we de coronajaren even daar weghalen. Sinds vorig jaar zijn we eigenlijk een intensievere samenwerking met de politie aangegaan. En daar zien we echt wel een verbetering. Ons advies, eigenlijk kort en krachtig. Hoe zien wij waar winst te behalen is? Puur voor de incidenten, operationeel gezien, is echt een intensieve samenwerking met de politie, daar waar het nodig is.

De voorzitter: Kort maar krachtig. Prachtig. En laten we dan gelijk doorgaan naar de Dordtse politie, of ze het daarmee eens zijn. De heer Van Hoften.

De heer Van Hoften: Zeker weten. Ik heb ook een opsomming van wat cijfers. Daarmee wil ik ten eerste benadrukken dat sinds het knalvuurwerkverbod de overlastcijfers significant afnemen tot een totaal... En dan heb ik het over overlastmeldingen, mensen die melding maken van overlast door vuurwerk. Afgelopen jaar was dat 130 meldingen, in de periode van het hele vuurwerk. Dat betekent van 1 december tot en met half januari. Als je dat kijkt over de jaren daarvoor, was het in 2022 251. In het jaar daarvoor weer 325. Je ziet wel dat het gestaag afneemt. De coronajaren heb ik ook niet meegenomen, omdat dat geen weerspiegeling is van een ander jaar. Ik heb een kaartje. En als jullie daar behoefte aan hebben, loop start even langs. Daar staat op waar de

meldingen dan gedaan zijn. En ik durf eerlijk gezegd niet te wijzen waar dan echt de piek zit, maar jij kan het zien naast mij. Die zit namelijk door heel Dordt heen. Dan heb ik nog de cijfers eruit gehaald van de vernielingen. En dan de vernielingen vanaf het moment, met de pleegdatum vanaf 27 december, eventueel een mogelijke verkoopdatum tot met 1 januari, de oud en nieuwviering. En dan zie je dat het afgelopen jaar vernielingen waar het aantal was 15. En dat is allemaal te relateren met vuurwerk. Dit zijn de uit geventileerde cijfers met betrekking tot vuurwerk. Het jaar daarvoor waren er 30 in het jaar daarvoor 21. Oordeel zelf of u dat veel vindt, aanvaardbaar of niet. Daaraan wil ik verder toelichten dat de zorg die wij hebben, zit hem met name in het gebruik van illegaal vuurwerk en de incidenten die daarmee plaatsvinden. En dat is niet alleen tijdens de jaarwisseling, maar dat zien wij ook tijdens de excessief geweldincidenten, waarbij cobra's worden gebruikt en dergelijke. Daar zit onze zorg en ook tegelijk de verbeterkans.

De voorzitter: Ook een helder verhaal. Dank u wel. Laten we doorgaan naar het Albert Schweitzer Ziekenhuis. Wie mag ik het woord geven? U mag ook allebei kort elkaar aanvullen. Mevrouw Lu.

Mevrouw Lu: Als oogarts zijnde denk ik niet dat het jullie verbaast als ik pleit voor een vuurwerkverbod, aangezien altijd de jaarwisselingen onze drukste dienst is van heel het jaar. Ik heb ook even cijfers erbij gepakt van de afgelopen jaarwisselingen. We zien eigenlijk een dip tijdens de coronajaren. Wat niet gek is, gezien het vuurwerkverbod landelijk. Destijds, eigenlijk in de twee coronajaren hadden we vrijwel geen vuurwerkslachtoffers in deze regio. In het jaar 2020-2021 hadden we in deze regio 0 vuurwerkslachtoffers. En het jaar daarop, 2021-2022, ging het maar slechts om 2 vuurwerkslachtoffers met milde afwijkingen. En als ik dan kijk naar de recente paar jaren, na de corona, dan zien we een evidente toename, met gemiddeld 8 à 9 per jaar. Met ook helaas steeds jongere slachtoffers, wat mij heel erg veel zorgen baart, gezien denk ik de gemiddelde leeftijd van een slachtoffer van afgelopen jaarwisseling zo rond de 16, 17 is. Vuurwerk richt alsnog heel erg veel oogschade aan.

De voorzitter: Helder.

Mevrouw Bink: Een korte aanvulling daarop. Wat, behalve het oogletsel, mij ook zorgen baart, wat net al is gezegd over het knalvuurwerk, dat ondanks het verbod het wel flink schade aan kan richten. Afgelopen jaarwisseling zijn er in ieder geval twee ook jonge mensen geweest met handletsel door knalvuurwerk.

De voorzitter: Dank u wel voor uw bijdrage. Dan de vuurwerkverkoop. Ik heb begrepen dat de heer Köhler namens u het woord voert.

De heer Köhler: Dank u. Wat de vuurwerkbranche eigenlijk wenst, en ik denk dat dan een heleboel ellende die voortkomt uit de cijfers, die weergegeven worden door het ziekenhuis, door de brandweer, door de politie, is eigenlijk dat er een sterkere inzet komt en vooral op Europees niveau om het illegale knalvuurwerk, het is in 2020 verboden in Nederland, tegen te gaan. En daarmee krijg je de verwondingen... En het gedrag richting de politie is onacceptabel natuurlijk. En het vuurwerk wat wij mogen verkopen, is eigenlijk niet werkbaar meer. Wij mogen nog cakes en fonteinen verkopen. Het moet duidelijk zijn dat het vuurwerk wat gebruikt wordt om vernielingen aan te richten, de handen eraf blaast, naar agenten gegooid wordt en dat soort zaken, niet afkomstig is van de legale verkoop. En waar wij voor vrezen, op het een moment dat we het legale verkoopcircuit afbreken, op welke manier dan ook, dat we op dat moment eigenlijk alleen een groei zien, en die hebben ook waargenomen tijdens de corona, twee tijdelijke

verboden, in het illegale deel. Waarmee we alleen maar verder van huis raken. Als je de cijfers VeiligheidNL ziet, dan zie je ook dat de verwondingen door illegaal knalvuurwerk toenemen. En dat zijn ook de verwondingen die amputaties veroorzaken en de vernielingen. Waar we het over bushokjes hebben, die kunnen op allerlei manieren kapotgaan. Maar op het moment dat er een prullenbak opgeblazen is, dat red je niet met een stuk legaal siervuurwerk. Politiek, zet u alstublieft in om op Europees niveau te komen tot een verbod van het illegale vuurwerk. Dat zou ik als oplossingsrichting aan uw mee willen geven.

De voorzitter: Dank u wel. Namens de vuurwerkshow, de heer Van der Leer.

De heer Van der Leer: Ik wil even aangeven dat ik vanuit mijn oude rol als controller bij het Havenbedrijf al twintig jaar traditiegetrouw het vuurwerk organiseer met Koningsdag. En dan sluiten we Koningsdag op een mooie manier af met een mooi vuurwerk op het Drierivierenpunt. Toen is mij gevraagd, in het kader van het veilig houden van de binnenstad, of wij een vuurwerkshow willen organiseren om het vuurwerk lokaal wat te verminderen, omdat wij hier in de binnenstad natuurlijk veel oude panden hebben die gevaarlijk zijn voor vuurwerk, om daarop in te spelen. En organiseer ik nu ook de oudejaarsvuurwerkshow op het Drierivierenpunt, in samenwerking met Papendrecht en Zwijndrecht en Dordrecht, de drie gemeentes. Ik heb met de vuurwerken afspraken gemaakt over het milieu. Het vuurwerk schoonhouden met allerlei middelen. Het plastic is verdwenen. Het wordt allemaal met karton afgeschoten. De ponton wordt schoongemaakt met twee verschillende soorten afvalscheiding. Wat dat betreft, de vuurwerkshow voldoet nu aan goede milieueisen om vuurwerk goed en schoon af te kunnen steken. In het kader van stikstof heb ik begrepen dat stikstof bij wijze van spreken niet zo hoog scoort in de economie, waar auto's rijden en de vervuiling van de industrieën. Het vuurwerk kan op een goede manier schoon, veilig en netjes worden afgestoken.

En ik heb zelf kunnen constateren, omdat ik na afloop van het vuurwerk altijd de binnenstad in ga om te kijken of de stad schoon, netjes en dat er niet te veel achtergebleven is aan een troep, zeker het laatste jaar, 2023, een heel stuk binnenstad gewoon heel rustig en schoon was. Wat dat betreft pleit ik voor een mooie vuurwerkshow, om de mensen veilig en een mooie traditie te laten handhaven.

De voorzitter: Dank u wel. Dan Dierenzorgcentrum Louterbloemen. Dank u wel. Mevrouw Addiks.

Mevrouw Addiks: Het zal u niet verbazen, denk ik, dat dierenwelzijn en vuurwerk niet echt goed naast elkaar gaat. Er zijn dieren die ontzettend bang zijn, geuren herkennen van voorgaande jaren, klappen die ze hebben. En dat kan tot ernstige angst leiden, zeker als er al in november strijkers afgeschoten worden. Aan de andere kant hebben wij een dierenpension. We zien ook dat heel veel mensen tijdens die dagen hun dieren bij ons brengen, omdat we op een industrieterrein zitten waar eigenlijk niks afgestoken wordt. Alleen de harde knallen hoor je natuurlijk op afstand wel. Maar dan hebben we altijd nog met huisdiereneigenaren te maken, en dat kan Anouk wat beter vertellen, die nog een training kunnen volgen, wat dan met die angst te doen? Maar we gaan wel heel snel voorbij aan de in het wild levende dieren. En zeker als er op langere termijn afgestoken wordt, kan het best wel wat schade aanrichten. Wij rijden ook met dierenambulances. En dan zie je toch wel ook dat heel veel dieren gewond raken of wegkruipen. Maar wij snappen ook heel goed dat het helemaal verbieden lastig is. Ik snap ook heus wel dat jeugd of wat dan ook een alternatief zoekt. En wat je dan voorstelt, lijkt me ook echt prachtig, lijkt me veilig voor iedereen en dan is het ook gedoseerd. Maar ik denk dat het

al heel veel zou schelen als er een verbod is op gebieden waar heel veel in het wild levende dieren leven of bij parken of uitgaansplekken van honden. Ik denk dat dat al een enorme verbetering zou zijn.

De voorzitter: Mevrouw Gamers.

Mevrouw Gamers: Klopt. Ik ben gedragstherapeut voor honden. En u heeft ze misschien weleens voorbij zien komen, de Facebookpost met, kunt u helpen mijn hondje zoeken, want die is in paniek weggerend doordat ze geschrokken is van het vuurwerk. Of een bekende uitspraak die ik vaak hoor, sinds dat er een vuurwerkbom is afgegaan in mijn straat of in mijn buurt ligt onze rakker bij elke knal die hij hoort in een hoekje te trillen. Dat zijn slechts twee voorbeelden van honden die getraumatiseerd zijn geraakt door vuurwerk. Helaas kunnen namelijk alle honden getraumatiseerd raken. Daarbij komt ook dat het begeleiden van eigenaren van honden die getraumatiseerd zijn geraakt door vuurwerk is een zeer tijdrovende, maar ook kostbare aangelegenheid. En er is ook wisselend succes te behalen, omdat een knal is heel erg onvoorspelbaar. Dat is er ineens. En dat is lastig te managen. En daarom ook erg lastig om doelgericht op te trainen. Een veelgehoorde uitspraak in mijn praktijk is dan ook, als het alleen bij die avond zou blijven, alleen wat eigenlijk al zo is, als het alleen binnen die tijdslimieten zou blijven, dan zijn we al een heel eind geholpen. Maar soms is het zelfs weken of maanden voor oud en nieuw dat natuurlijk waarschijnlijk het illegale vuurwerk of het vuurwerk al afgestoken wordt. En dat maakt het gewoon heel erg lastig. Om honden en andere dieren, denk ik, echt te helpen, zoals Mirjam ook al zei, zullen we moeten zorgen met elkaar dat we die periode dat vuurwerk afgestoken wordt, dat dat beperkt blijft alleen tot oudjaarsavond. En ik snap dat dat natuurlijk qua handhaving heel erg lastig is, maar dat zou in het kader van dierenwelzijn, denk ik, het beste zijn.

En daarnaast zou je er ook voor kunnen kiezen misschien om vuurwerkzones in te stellen, inderdaad door middel van een vuurwerkshow of juist plekken waar wel misschien vuurwerk afgestoken mag worden die dan niet in natuurgebieden of in hondenuitlaatgebieden zijn. Dat je alleen die gebieden gebruikt om vuurwerk af te laten steken. Een dier is nou eenmaal vrij makkelijk te traumatiseren met vuurwerk, maar een trauma haal je niet makkelijk meer uit het dier. Bij deze.

De voorzitter: dank u wel. Dan gaan we naar het Openbaar Ministerie, mevrouw Van Eykelen.

Mevrouw Van Eykelen: Dank u wel. Dank ook voor de uitnodiging. Het Openbaar Ministerie is eigenlijk al vanaf september met het oud en nieuw bezig. Want onze focus natuurlijk ligt op het onderscheppen van het illegaal vuurwerk. Het is hier al even ter sprake geweest. Ik denk dat we inmiddels ook wel allemaal weten wat de impact van een cobra is. En daar zitten natuurlijk twee gevaren aan. Eén, er valt gewoon heel veel geld mee te verdienen. Het is heel lucratief. Twee, mensen slaan het op in een schuur of ik heb zelfs een zaak meegemaakt onder het bed van hun kind. Dat wil je niet als dat misgaat. Daar ligt onze focus op. En daar gaat heel veel tijd en capaciteit inzitten. En dat proberen we zoveel mogelijk te onderscheppen. En op de avond zelf ligt natuurlijk de focus, samen met de politie, op de openbare orde en veiligheid. Dan is het met name dat de mensen die op straat zijn en hun werk moeten doen, zoals de brandweer en de hulpverlening, dat veilig kunnen doen. En dat zie je ook in het snel oppakken en afstraffen van deze mensen. Want dat is altijd ook in het nieuws, dat in de eerste dagen van het nieuwe jaar de zogenaamde supersnelrechtzittingen er zijn. En dat is met name bedoeld voor mensen die zich schuldig hebben gemaakt aan agressie. En er ligt wat minder de focus op mensen die misschien buiten de tijdzones of buiten de aangewezen

gebieden hun vuurwerk afsteken, omdat dat bijna niet te handhaven is. Want als die pijl de lucht ingaat, is het heel lastig vast te stellen wie van de drie jongetjes hem heeft afgestoken. Op zich begrijp ik wel de meerwaarde van zo'n zone, want je wil er wel een signaal mee afgeven. Maar als je keus moet maken in je inzet van je capaciteit en in de handhaving, heeft het toch mijn voorkeur om met name ervoor te zorgen dat de openbare orde en veiligheid wordt gehandhaafd op oud en nieuw. En dat is al een grote uitdaging op zich.

De voorzitter: Dank u wel. Een helder verhaal. Ik geloof dat we daarmee ook alle pitches hebben gehad namens de sprekers. Waarvoor dank. Dan ga ik even rondkijken wie van de raads- en commissieleden vragen mag stellen. U mag overigens ook, want het is een rondetafelgesprek, als sprekers vragen stellen aan elkaar. Maak ook van die gelegenheid gebruik, als u dat wilt. Ik zie een aantal vragen. Ik zag de heer Den Heijer eerst. De heer Den Heijer.

De heer Den Heijer: Dank, voorzitter. Dank ook voor alle insprekbijdrages. Het was heel interessant om uit verschillende hoeken en perspectieven de bijdragen te horen. Ik had een vraag aan de mevrouw Van Eykelen, de officier van justitie. Eerder hebben we het in de commissie gehad over het opleggen van gebiedsverboden aan daders die herhaaldelijk de openbare orde en veiligheid, wat zal ik zeggen, geschoffeerd hebben. Nu is er op basis van artikel 172A in de Gemeentewet ook de mogelijkheid om een meldingsplicht op te leggen bij herhaaldelijke overtreding binnen de openbare orde. En ik vroeg me af, hoe kijkt u daarnaar, naar het opleggen van een meldingsplicht?

En is het juridisch mogelijk om na zo'n meldingsplicht, bijvoorbeeld als een dader gepakt is in het eerste jaar, dat die een meldingsplicht krijgt voor het aankomende jaar, tijdens oud en nieuw, zodat hij dan eigenlijk niks kan uitspoken? En bijvoorbeeld een aantal uren ergens in bewaring wordt gesteld, zodat de rest van de stad gewoon oud en nieuw kan vieren. Op basis van artikel 172A van de Gemeentewet.

De voorzitter: Mevrouw Van Eykelen.

Mevrouw Van Eykelen: In bewaring lijkt me niet. Wat wij natuurlijk zelf ook al binnen het strafrecht doen, is dat je inderdaad probeert, als iemand in de fout gaat en je kunt hem aanhouden, dat je hem dan een gedragsaanwijzing kunt meegeven of een meldplicht op dat moment. Maar ook de handhaving daarvan is weer... Je moet natuurlijk wel je dan bij een politiebureau melden. Ik noem maar wat. We zien dat ook wel bijvoorbeeld bij voetbalvandalisme. Maar de politie, als die persoon zich niet meldt, is dan de vraag, kan die op dat moment, in die hectiek van die avond, de actie gaan ondernemen? Misschien dat die vraag beter door uw buurman beantwoord kan worden. Maar misschien dat je op dat moment andere prioriteiten hebt. Ik denk wel op zich dat het een goed signaal is om een met mensen die de regels overtreden, en ook heel vaak kunnen dat jongeren zijn, om daar wel een gepaste straf voor te verzinnen, om duidelijk te maken dat je een grens stelt. Ik wil het niet zonder meer ontmoedigen. Alleen de uitvoerbaarheid en handhaafbaarheid is wel wederom weer een uitdaging.

De heer Den Heijer: En daar zat precies mijn vraag. Is het ook juridisch mogelijk? En even los van welke juridische sticker we erop plakken. Is het juridisch mogelijk om iemand zich te laten melden op zo'n avond? En dan dat diegene even wat langer zich daar ook blijft begeven, zodat de rest gewoon oud en nieuw kan blijven vieren.

Mevrouw Van Eykelen: Een meldplicht kan wel, maar vasthouden op het bureau, ik kijk even naar uw buurman, kan volgens mij niet. Nee? Nee.

De voorzitter: Ik zie een uitnodiging aan de heer Van Hoften om te reageren.

De heer Van Hoften: We maken al enige jaren hier gebruik van dan wel de waarschuwingsbrieven vanuit de politiechef of de burgemeester of de gebiedsverboden. En eigenlijk zijn er mensen die elk jaar gewaarschuwd worden dan wel een gebiedsverbod opgelegd krijgen, die overtreden die niet.

De voorzitter: Dank u wel.

Mevrouw Van Eykelen: Nog even een aanvulling erop. Ik herken dat. Ik heb zelf in mijn gebied Vaardingen. En daar zijn de vreugdevuren op een gegeven moment verboden. Dat geeft natuurlijk ook bepaalde emoties. En dat is twee jaar gemonitord, ook met zo'n waarschuwingsbrief. En dan stel je op zo'n avond even wat meer controle in. En dat heeft een hele goede ervaring. En dan zie je ook dat na een aantal jaren de emotie eraf gaat en dat het na drie jaar eigenlijk helemaal geen punt van discussie meer is dat dat vreugdevuur er niet meer is. Die brieven op zich helpt wel, omdat je namelijk mensen laat zien, je bent gezien en we houden je in de gaten. En dat werkt op de een of andere manier wel heel effectief.

De voorzitter: De volgende vraag die ik zag, is van mevrouw Kamphuis.

Mevrouw Kamphuis: Dank u wel, voorzitter. Ik had een vraag aan de agent. Ik zie in mijn buurt dat de honden kruipen van angst. Dat is echt om te huilen. De burens gaan het niet meer melden, omdat, waar komt het vuurwerk vandaan? Want het is een groot gebied. En het heeft toch geen nut, want je kan het niet handhaven. Stel dat wij een vuurwerkverbod instellen, hoe denkt u dat te kunnen handhaven? Volgens mij, maar ik weet niet...

De voorzitter: De heer Van Hoften.

De heer Van Hoften: Dit is een vraag die ik onmogelijk kan beantwoorden. Uiteraard, de meldingen die wij krijgen, wegen we altijd waar we op kunnen inzetten. En dat is afhankelijk van of we kunnen herleiden waar de overlast vandaan komt. En dat is in veel gevallen helaas niet te herleiden. Maar dat wil niet zeggen dat we er niet op inzetten. We monitoren ook altijd tijdens de hele periode dat het vuurwerk echt heel actief is. Rond de decembermaand. Dagelijks kijken we, waar zitten de pieken van incidenten? En daar proberen we dan wel met wijkagenten, maar ook in burger op in te zetten om te kijken of we daar de overlast kunnen waarnemen en daartegen kunnen optreden. Maar neemt niet weg dat het een heel lastig kat-en-muisspel is, waar het ook klinkt alsof het daar vandaan komt, daarvandaan kan komen.

De voorzitter: De heer Tutupoly.

De heer Tutupoly: Waar het mij om ging, ik hoorde in ieder geval de vuurwerkbranche een duidelijk verhaal eigenlijk vertellen. Er komt een Europees verbod voor het illegale vuurwerk. Knalvuurwerk is al verboden. En de laatste paar dagen van het jaar begint eigenlijk de vuurwerkverkoop. Het legale vuurwerk mag dan eigenlijk verkocht worden. Ik vroeg me eigenlijk af, even voor het asiel en ook voor het ziekenhuis, om daar een reactie op te geven. Want ik ben bang dat we straks een beetje het legale en het illegale vuurwerk met elkaar verwarren. Want als ik het asiel hoor zeggen, het is al een half jaar bezig, dan denk ik, als er maar drie dagen van tevoren verkocht mag worden, dan hebben we niet eigenlijk over het legale vuurwerk. En dat hoor ik eigenlijk het ziekenhuis min of meer ook aangeven, dat van jongeren dan bijvoorbeeld een hand opgeblazen

wordt. Dat komt dan waarschijnlijk ook niet van het legale vuurwerk, want dat is over het algemeen siervuurwerk. Vandaar dat ik eigenlijk een reactie van jullie wil.

De voorzitter: Mevrouw Lu.

Mevrouw Lu: Wat de ogenkunde betreft, ik heb even alles op een rij gezet van de afgelopen jaarwisseling. Het is een beetje fiftyfifty. Daadwerkelijk siervuurwerk geeft ook slachtoffers. Het is niet alleen het illegale vuurwerk wat slachtoffers geeft. Dat wil ik even uit de wereld helpen, dat het alleen maar... Illegaal vuurwerk geeft mogelijk wel wat ernstiger schade, maar legaal vuurwerk geeft net zo goed schade. Echt waar.

De heer Köhler: Misschien dat ik ook nog heel even een inbreng...

De voorzitter: Eén moment. We gaan eerst even naar mevrouw Bink en dan nog een reactie van het Dierenzorgcentrum. En dan bij u. Vindt dat goed?

Mevrouw Bink: En dat geldt ook voor ietsels anders dan aan de ogen. Afgelopen jaar heb ik de oud en nieuw dienst gewerkt. En er waren vijf vuurwerkslachtoffers. Twee door illegaal vuurwerk en drie door legaal vuurwerk.

De voorzitter: Dan mevrouw Gamers.

Mevrouw Gamers: Voor een hond is een knal een knal. Of dat van een illegale kant afkomt of van een legale kant afkomt, daar maakt een hond geen onderscheid in. Het is zelfs zo dat honden gaan ook prikkels generaliseren. En dat betekent dat een hond kan getraumatiseerd raken door illegaal vuurwerk. Een hele harde knal, om het zo maar te zeggen. Het generaliseren betekent dan dat hij ook aanverwante prikkels gaat zien als beangstigend. Dat betekent, een rotje kan dan ook een hond al in de angst doen schieten. Sterker nog, ook lichtflitsen kunnen een hond dan al beangstigend doen overkomen. Wat dat betreft of het van legaal of illegaal vuurwerk afkomt, daar zal een hond geen onderscheid in maken, ben ik bang.

De heer Tutupoly: Sorry, mag ik daar nog even aanvullend...

De voorzitter: Maar ik zag ook mevrouw Addiks. Misschien eerst dan mevrouw Addiks. En ik had ook mijnheer Köhler het woord beloofd. Zullen we het zo even op die manier doen?

Mevrouw Addiks: We hebben het over knallen en we hebben het over honden. Maar als we het breder trekken naar alle dieren, we hebben het niet over knallen en we hebben niet over flitsen, dan hebben we het ook over de geur. En dieren ruiken tien keer zoveel als ons. En of het egaal of illegaal is, dat maakt niet uit. Het gaat puur om die geur.

De voorzitter: Reactie van de heer Köhler. En dan een vervolgvraag van de heer Tutupoly.

De heer Köhler: Even aansluitend op de termijn. We mogen 3 dagen vuurwerk verkopen. En dan zijn er altijd mensen die binnen die 3 dagen zichzelf niet kunnen beheersen. Dan hebben we het legale deel. Even op de knal. De ene knal is de andere niet. Daar heeft u gelijk in. Een knal van een cobra geeft iets van 136, 156 zelf DBA. En een rotje mogen wij niet meer afsteken en vuurpijlen ook niet. Het knalvuurwerk is uitgebannen in Nederland. Daar zit wel het verschil. En we sluiten aan bij de wens die u ook heeft van, laten we alleen die 8 uren afspreken en daartoe beperken, om dat te doen. Aangaande

de verwondingen, in VeiligheidNL staat dat iets van 32 procent van het oogletsel ook door illegaal knalvuurwerk komt. Als branche delen we gratis vuurwerkbrillen uit. En vanuit het ministerie van Infrastructuur en Waterstaat proberen we met een lesprogramma op scholen te promoten om die brillen ook daadwerkelijk op te zetten, want dat is ook nog een uitdaging natuurlijk. En dat zou ook kunnen helpen bij de verwondingen die u tegenkomt.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Tutupoly, u had een vervolgvraag.

De heer Tutupoly: Het was eigenlijk min of meer wat u aangaf. Het ene rotje is het andere rotje niet. En is eigenlijk ook wat de vuurwerkbranche zegt, dan hebben het we over het illegale vuurwerk dan. Even om die lijn duidelijk te hebben. De lichtflitsen dat begrijp ik dan en de geur, maar wel even om die lijn duidelijk te hebben. Als het niet meer verkocht mag worden, dan hebben we even over knalvuurwerk, dan is dat het illegale vuurwerk. Begrijp ik goed.

De voorzitter: U stelt die vraag aan mevrouw Gamers? Ja. Mevrouw Gamers.

Mevrouw Gamers: Ik denk dat het ook belangrijk is om te kijken naar wat ook de behoefte is van de mensen. Maar in principe, wat ik zei, of de lichtflits of de geur van legaal vuurwerk of van illegaal vuurwerk afkomt, dat maakt voor honden geen verschil en voor andere dieren ook niet. In die zin zie ik daar niet heel erg veel verschil in. Wat natuurlijk wel zo is, is dan weer aan de voorkant van, waar raakt een hond getraumatiseerd van? Wanneer raakt een hond getraumatiseerd? Het is er maar één die daarover gaat. En dat is de hond zelf. Alleen is het natuurlijk wel, als we het over vuurwerk... Ik noem het vuurwerkbommen, het illegale vuurwerk. Dat is doorgaans natuurlijk harder, en onvoorspelbaarder wellicht, dan het legale vuurwerk. En daar zou je natuurlijk wel van kunnen zeggen... Zeker als er inderdaad zones of shows zouden zijn, dan geef je mensen ook weer de gelegenheid om daarop te anticiperen en om daar weer en hun weg in te vinden met hun eigen hond.

De voorzitter: Dank u wel. Ik zag een vraag van de heer Venderbos-Lambinon.

De heer Venderbos-Lambinon: Dank u wel, voorzitter. Ik heb een vraag aan, ik denk, de heer Van der Leer van de vuurwerkshow. Die had het over het milieu. Prachtig dat vuurwerkpijlen en dergelijke, dat het plastic vervangen is door papier. Alleen de volgende opmerking triggerde me een beetje. Het voldoet aan de milieueisen. Alleen het stikstofgehalte is er altijd, maar staat niet hoog ten opzichte van industrie en het verkeer. Ik vind het altijd heel makkelijk om te verwijzen naar veroorzakers van nog grotere uitstoten, maar in mijn ogen helpen alle kleine beetjes. Ook dit stikstof zou helpen om een aantal problemen op te lossen. Er zijn alternatieven. Ik heb hele prachtige lichtshows gezien met drones en dergelijke. Is dat niet een oplossing voor dit probleem?

De voorzitter: Gaat uw gang.

De heer Van der Leer: Ik zal u even bijpraten met betrekking tot drones. Ik ben in Brugge wezen kijken om een droneshow naar Dordrecht te halen. Ten eerste is dat een enorme kostenpost. En de drones die wij willen afsteken in Dordrecht op het Drierivierenpunt boven water, die drones vallen op een gegeven moment naar beneden en dan zijn die drones weg. En de leverancier van die drones neemt het risico niet om dat boven water af te steken. En ten tweede, ze kunnen maar twintig minuten de lucht in. Als je er honderd afsteekt, dan kunnen ze dat met twee sessies doen van vijftig. En de

tijdsbeperking van twaalf tot vijftien minuten die wij voor een vuurwerkshow hebben, die is natuurlijk ook beperkt. Het Drievierenpunt is bijna niet geschikt om voor drones, zeker voor leveranciers die die drones gebruiken, te gebruiken.

De voorzitter: Een vervolgvraag, de heer Venderbos-Lambinon.

De heer Venderbos-Lambinon: Drones, die begrijp ik die problemen. Maar er zijn ook prachtige lasershows die iets moois kunnen brengen ten opzichte van de...

De heer Van der Leer: Dat snap ik. Maar alles heeft een prijs natuurlijk. Als je vuurwerkshows met lichtshows... De laatste die wij gezien hebben, was in Rotterdam van het Rode Kruis. En dat was ook van een lichtshow van 200.000 euro. Dan is het onbetaalbaar geworden voor gemeentes of voor organisaties om zoiets te organiseren. Dan moet je wel goede sponsors hebben die dat kunnen betalen.

De voorzitter: Een laatste vervolgvraag, de heer Venderbos-Lambinon.

De heer Venderbos-Lambinon: Laatste vervolgvraag. Ik begrijp dit allemaal. Maar ten opzichte van het aantal slachtoffers is denk ik dat bedrag... Een slachtoffer kost veel meer. Het leed dat dat veroorzaakt. En Louterbloemen zegt het zelf ook, de dieren die daar de oorzaak van zijn. Niet alleen dieren die bij huis gehouden worden, maar ook wilde dieren.

De heer Van der Leer: Maar zoals hier de vuurwerkshow, die wij hier in Dordrecht hebben, met een afgezet gebied voor de binnenstad, het schoonhouden van de binnenstad en met verbod. Wij geven het veiligheidsbedrijf, wat we zelf inhuren, de opdracht om de mensen te controleren dat ze geen vuurwerk afsteken tijdens de vuurwerkshow. Worden ze echt gecontroleerd. Mogen geen vuurwerk meebrengen. Het gebied van de Wolwevershaven tot bij de Riedijk is afgezet met dranghekken. Staan mensen bij. En die controleren de mensen als ze naar die show komen, om geen vuurwerk bij zich te hebben. Honden zijn altijd bang.

De voorzitter: Ik zie dat mevrouw Kamphuis een vraag heeft, maar ik kijk toch even rond of er nog vragen zijn van anderen. U heeft ook al een vraag gesteld. Zijn er nog vragen van mensen die geen vraag hebben gesteld? Ja. De heer Klerk.

De heer Klerk: Dank u wel, voorzitter. Ik zit even te bedenken aan wie ik hem moet stellen, aan de brandweer of aan de politie. Maar we hebben van de verschillende sprekers gehoord dat het probleem ook al vooral zit in het illegale vuurwerk. Wat zou het voor de handhaving betekenen als er een vuurwerkverbod ingesteld zou zijn en er voor een alternatief gekozen zou worden? Omdat mijns inziens, maar misschien heb ik het fout, dan nog steeds het illegale vuurwerk... Daarop gehandhaafd moet worden. Heeft dat echt gevolgen voor de handhaving capaciteit?

De voorzitter: Dat lijkt me een vraag voor de politie.

De heer Van Hoften: Dit is ook een heel lastige vraag om te beantwoorden, aangezien ik persoonlijk denk van niet. Ik denk dat het verbieden, maakt voor het illegale vuurwerk niet zoveel uit, omdat het toch al illegaal is. En we met name aan die voorkant, dat is wat mevrouw de officier al zei, daar heel erg op investeren. Het mag al niet in Nederland verkocht worden. Het mag ook niet afgestoken worden. Dat verandert eigenlijk niets aan de inzet.

De voorzitter: Dank u wel. Dan ga ik eerst naar mevrouw Kamphuis, dan de heer Den Heijer, dan de heer De Heer.

Mevrouw Kamphuis: Dank u wel. Ik had een vraag voor de dokters. We hebben het allemaal over gewonde mensen, andere ogen. Maar hoe zit het met de mensen met de luchtwegproblemen? Hoeveel mensen zijn dat die op die avond heel moeilijk kunnen ademen?

De voorzitter: Mevrouw Bink misschien? Wilt u uw microfoon...

Mevrouw Bink: Afgelopen jaar kan ik me niet direct herinneren dat er mensen met die problemen op de spoedeisende hulp zijn geweest. Het kan natuurlijk wel. Mensen met astma die chronisch klachten daarvan hebben, maar niet in het acute stadium tijdens oudjaarsnacht, nieuwjaarsnacht.

De voorzitter: Een vraag van de heer Den Heijer dan.

De heer Den Heijer: Het is op dit moment zo dat er op een aantal gebieden in Dordrecht gewoon een vuurwerkverbod geldt, zoals bijvoorbeeld de binnenstad of rondom het ziekenhuis. Even uit mijn hoofd gezegd. Nu is er ook een ontwikkeling in het nieuwe hoofdlijnenakkoord, waarin staat dat het gebruik van categorie F4 vuurwerk onder de Wet wapens en munitie komt te vallen. En ik vroeg me af, en dan kijk ik ook naar de politie en de officier van justitie, in hoeverre dat dat een verschil kan maken in uw werk, ook misschien preventief. En dan kijk ik eigenlijk ook naar de anderen. Misschien kan iemand mij daar iets over vertellen. Zeker omdat mensen het verschil tussen F1, F2, F3, F4 niet zo goed begrijpen. In hoeverre hebben wij een beeld over hoe mensen in Nederland geïnformeerd zijn over de verschillende stuks vuurwerk?

De voorzitter: De officier van justitie wellicht.

Mevrouw Van Eykelen: Dat laatste dat weet ik niet of ik dat goed kan beantwoorden. Ik denk dat iedereen weet dat je gewoon in de laatste drie dagen van het jaar bij bepaalde winkels je vuurwerk kan kopen en alles waarvoor je naar Polen rijdt dat dat niet helemaal legaal is. Ik denk dat dat niet zo heel ingewikkeld is. Het feit dat het nu onder de Wet wapens en munitie gaat vallen, dat zit met name in de strafrechtelijke afdoening. In je eis die je kunt formuleren, zal dat gevolgen gaan hebben. En je geeft daarmee ook als samenleving aan dat het iets meer is dan een kwajongensstreek. Dat het echt wel serieus is. En dat is denk ik volgens mij ook op verzoek van de politie om dat anders te gaan kwalificeren. Maakt het uit voor degenen die het nu al verkopen? Dat denk ik niet. Ik denk niet dat een gemiddelde crimineel denkt, het is nu, ik riskeer nu meer straf, ik ga het niet meer doen. Het feit dat je een straf riskeert, is voor heel veel mensen een reden om het niet te doen. Maar voor een bepaalde categorie is vooral natuurlijk de winstgevendheid heel erg bepalend. Het zal niet direct effect sorteren. Ik denk alleen wel dat je als samenleving een bepaald signaal afgeeft, omdat je het nu onder die wet gaat laten vallen. Ik weet niet of mijn collega van de politie daar nog een aanvulling op heeft.

De voorzitter: De heer Van Hoften.

De heer Van Hoften: Ik sluit me daar volledig bij aan. En wat ik nog wil toevoegen, is dat het voor ons met name in wat bevoegdheden wat verandert. Het betekent dat het nu

vaak op milieu zit of op economische delicten. En dan zul je wat meer echt in het strafrecht gaan. Dat zal ook bestuurlijk bijvoorbeeld mogelijkheden kunnen geven.

De voorzitter: Dan gaan we naar de vraag van de heer De Heer.

De heer De Heer: Dank u wel. Even in navolging van wat de heer Den Heijer zei over die afsteekgebieden. Die hebben we sinds een aantal jaar. Ik ben eigenlijk richting de politie benieuwd of zij iets weten van, heeft dat zin? Zien ze daar een daling bijvoorbeeld van het gebruik of van incidenten?

En dan eigenlijk ook naar de overkant van de tafel, naar de insprekers van asiel en dierengedragdeskundige. Stel dat dat inderdaad zinvol lijkt... Ik ben ook wel benieuwd hoe jullie daar überhaupt naar kijken, want we hebben dat nu deels richting dierenwelzijn. Zouden er dan bepaalde gebieden zijn waarvan jullie zeggen, daar geldt dat nog niet, maar dat zou bijzonder zinvol zijn?

De voorzitter: Laten we beginnen met uw eerste vraag. De heer Van Hoften.

De heer Van Hoften: Ik heb hier een aantal overzichten van de afgelopen jaren bij me. Wat je met name ziet, ik zal hem even doorgeven, dan kan u het zelf zien, is het centrumgebied, de binnenstad, echt dat stukje, daar zie je dat het wel echt minder is in de bolletjes die daar zijn. Trek uw conclusie.

De voorzitter: Dan Dierenzorgcentrum Louterbloemen. Mevrouw Addiks.

Mevrouw Addiks: Ik denk dat het sowieso... Ik ken niet alle gebieden die nu vuurwerkvrij zijn. Maar de gebieden waar hondenuitlaatplaatsen, dieren die het al heel eng vinden, dat die in ieder geval weten dat het daar rustig is. Stadsparken en aan de randen waar veel wilde dieren leven, zou ik het sowieso... Ik denk dat het een hele verbetering is.

De voorzitter: Helder antwoord. Ik zag een vraag van de heer h, dan de heer Schalken, dan de heer Klerk. De heer Kolkiliç

De heer Kolkiliç: Dank u wel, voorzitter. Een vraag richting het ziekenhuis. In Arnhem en Nijmegen geldt een algeheel vuurwerkverbod. Ondanks het vuurwerkverbod waren de afgelopen jaren in Arnhem en in Nijmegen meer slachtoffers. Hoe komt u eigenlijk tot de conclusie dat een vuurwerkverbod voor minder slachtoffers gaat zorgen?

De voorzitter: Mevrouw Lu.

Mevrouw Lu: Als we kijken naar de coronajaren, toen er een landelijk vuurwerkverbod gold... En dat was afgelopen jaren natuurlijk niet. Het was alleen een plaatselijk verbod. Maar toen er een landelijk vuurwerkverbod gold, toen was er wel echt een daling van het aantal slachtoffers te zien. En daar heb ik de cijfers hier van, als u het wilt.

De voorzitter: Misschien kunnen we die via de griffie doen toekomen, evenals de kaart van de heer Van Hoften. Dat lijkt misschien wel handig als die op de een of andere manier bij ons kan belanden. Dan de heer Schalken met een vraag.

De heer Schalken-den Hartog: Voorzitter, dank u wel. Net werd volgens mij door Louterbloemen de vuurwerkzones genoemd. We hebben het nu net over de vuurwerkvrije zones. En eigenlijk mijn vraag richting de politie, brandweer en misschien het OM, of zij weten of er in andere steden ook ervaringen zijn met vuurwerkzones,

waarbij je inderdaad vuurwerkvrije zones hebt. Waar je mensen die vuurwerk willen afsteken, kunt doorverwijzen naar vuurwerkzones, zodat je weet dat je daar wel je vuurwerk mag afsteken.

De voorzitter: Laten we beginnen bij de heer Van Hoften. We gaan het rijtje af. De heer Van Hoften.

De heer Van Hoften: Geen ervaringen met andere gemeenten.

De voorzitter: Dan mevrouw Venema-Koek.

Mevrouw Venema-Koek: Wij idem dito. Ook geen ervaring.

De voorzitter: Dierenasiel, u ook niet? Nee. Dan ik u. Gaat uw gang, de heer Köhler.

De heer Köhler: Ik denk dat vuurwerkzones, zones waar met zijn allen op een hoopje gaat staan om vuurwerk af te steken, juist averechts gaan werken op het aantal letsels. Ik denk niet dat dat een handig plan is. Die vuurwerkvrije zones is natuurlijk een... Eigenlijk zou het natuurlijk uit gezond verstand al moeten zijn dat op het moment dat je een dierenweide hebt of wat dan ook, een verzorgingstehuis, een crematorium, dat je uit fatsoen daar geen vuurwerk af zou steken. Vuurwerkvrije zones zijn wij als branche niet tegen. Een vuurwerkzone zonder waar je het af kan steken, is in mijn beleving een erg slecht plan.

De voorzitter: Helder. De heer Klerk, u had een vraag.

De heer Klerk: Dank u wel, voorzitter. De vraag die voorlag was ook, hoe kan het beter? Ik krijg zo'n beetje de indruk dat een vuurwerkvrije zone al heel veel zeer oplost. Want de vraag die ik nog had, dat was ook naar aanleiding... Ik zit even te scrollen. Dan gaat het toch weer over een afsteekverbod. Is dat handhaafbaar als dat niet gepaard gaat met een landelijk verbod? Kunnen we dat lokaal handhaven? Dat is weer een handhavingsvraag.

De voorzitter: Mevrouw Van Eykelen wellicht.

Mevrouw Van Eykelen: Ik woon zelf in Rotterdam. En daar hebben we inderdaad ook vuurwerkvrije zones. En wat ik daarvan weet, is dat gewoon in de driehoek wordt gekeken, wat is de capaciteit op die avond? Als je in een zone woont wat vuurwerkvrij is. En dan staat het ook duidelijk aangegeven. Is het natuurlijk niet alleen aan de politie om te handhaven, maar daar ben je natuurlijk als burger zelf ook bij. Ik woon zelf vlak bij de Erasmusbrug. Daar is natuurlijk een hele mooie vuurwerkshow. Dan wil je ook dat dat een vuurwerkvrije zone is. Op het moment dat ik daar op straat loop en ik zie daar mensen in de weer met het vuurwerk, ik ben dan ook wel weer zo'n type, je bent eigenlijk altijd officier, ik loop er dan even naartoe. Weet je wel? Eén, je geeft als gemeente een signaal af. En twee, je hebt toch gewoon ons burger ook de ruimte om te zeggen, hoor eens, leuk dat je dit wil, maar deze zone even niet. Want we hebben met elkaar afgesproken dat we dit even vuurwerk vrij willen houden. Ik weet wel van de politie dat de capaciteit om te handhaven, en dat gaf ik net ook al aan, voordat het de lucht in is, hoe kun je zien wie het doet? Ik denk dat dat lastiger is. Maar ik denk dat je er gewoon als gemeente een signaal mee kunt afgeven van, hier vinden we het wel met zijn allen oké en hier vinden we het wat minder geslaagd op dit moment. En dat is niet het eerste jaar dat dat meteen vlekkeloos loopt, maar als je dat gewoon voor een langere periode vasthoudt... Ik zie het in ieder geval nu, want ik... Dat is nu een paar jaar

gaande. Merk ik gewoon op de avond zelf dat in mijn gebied er gewoon minder wordt afgestoken.

De voorzitter: Dan een vraag van de heer Tutupoly.

De heer Tutupoly: Ik had even een vraag aan het ziekenhuis. Want we hadden net even, de vraag werd aan u gesteld, waar is dat op gebaseerd dat er minder slachtoffers zijn bij een vuurwerkverbod? Maar daar haalde u eigenlijk corona aan. En dat is een landelijk verbod geweest. Dat betekent eigenlijk als je in Dordrecht een verbod zou plaatsen... Tijdens corona mocht het helemaal landelijk niet verkocht worden. Nu bij de omliggende gemeentes zou je het halen. In hoeverre denkt u dat die cijfers, waar u het net over heeft, dat het minder zou worden, dat het dan nog steeds vergelijkbaar is?

De voorzitter: Mevrouw Lu.

Mevrouw Lu: Dat is lastig, want je moet natuurlijk de mensen achter je krijgen. Maar om te zeggen, omdat het landelijk niet geldt, doen wij het ook maar niet. Dat is dan weer een hele andere kant. Ik bedoel, je kan wel gewoon als gemeente ook het standpunt innemen van, vuurwerk brengt slachtoffer met zich mee, brengt heel veel ellende met zich mee, wij staan hier niet achter. En dat geeft ook een signaal af aan andere mensen. En er zijn zeker wel mensen die daar gehoor aan geven. Maar je blijft de groep houden, net als de groep die illegaal vuurwerk koopt, die het toch wel doet. Het is ook niet dat tijdens coronajaren het aantal slachtoffers echt nul is geweest, landelijk gezien. Maar het is wel echt gewoon een stuk minder dan in alle andere jaren.

De voorzitter: Ik zie dat de heer Köhler hier ook op wil reageren.

De heer Köhler: Tijdens de coronajaren hadden we natuurlijk een afsteekverbod en een verkoopverbod, plus een straatverbod feitelijk op een gegeven moment. Je mag ook niet samenscholen. Daar ging natuurlijk een tendens vanuit die het minder maakt. Wat ik wel zie, is dat tijdens die coronajaren juist die ingang richting het buitenland gevonden is, toen er in Nederland niet verkocht mocht worden. Zeker het tweede coronajaar heeft België daar enorme zaken over gedaan. En in Duitsland is er op een gegeven moment verkocht. En wat net ook al geroepen werd door de officier, dat mensen naar Polen gaan en wat daar opgehaald wordt in ieder geval niet legaal is. Ik denk dat je moet kijken van, wat heb je en wat krijg je? En op het moment dat het illegale veel gevaarlijker en veel zwaardere letsels veroorzaakt, dat je daar heel voorzichtig mee moet zijn. Tel je zegeningen is een wat vreemde manier op dit moment, maar pas wel heel erg op met het aantal verwondingen van vuurwerk. Als je ziet dat het totaal aantal bezoekers op de hulpdiensten gemiddeld op een dag ergens tussen de 5.000 en de 6.000 ligt. En op die 2 dagen dat we tellen en die vertaald worden naar VeiligheidNL, hebben we het over 1.212 verwondingen, inclusief illegaal, inclusief carbid, wat geen vuurwerk is. En dat is ongeveer 10 procent van het totaal aantal bezoekers wat er op de dienst dan terechtkomt. Natuurlijk, elk slachtoffer is er één te veel, maar zet het wel in perspectief.

De voorzitter: Dan zijn we bij een vraag van de heer Venderbos-Lambinon.

De heer Venderbos-Lambinon: Dank u wel, voorzitter. Ik heb een vraag aan de heer Van Hoften van de politie. Hij gaf aan dat het aantal overlastmeldingen afgenomen is naar 130 klachten. Als Partij voor de Dieren hebben we zelf een meldpunt opgericht. En als ik het aantal meldingen daarop zie, zijn dat er meer dan 300. Kan ik er dan van uitgaan dat niet iedereen een melding doet met het idee, ik kan wel melden, maar er komt toch niet iemand.

De voorzitter: De heer Van Hoften.

De heer Van Hoften: Ik zou u adviseren om die mensen door te verwijzen naar de politie om daar toch melding te doen.

De voorzitter: Een helder advies. Dan zijn we bij een vraag van de heer Kolkiliç.

De heer Kolkiliç: Dank, voorzitter. Een vraag aan de mevrouw vanuit het Openbaar Ministerie. Ze gaf net aan dat er in Rotterdam vuurwerk vrije zones zijn en dat zij het redelijk goed vindt gaan. Alleen wat ik nu lees, is dat er sinds 2020 in Rotterdam een algeheel vuurwerkverbod is. Uiteindelijk uit uw verhaal begrijpend gaat het helemaal niet goed, want er wordt alsnog heel veel vuurwerk afgestoken. Vindt u dan niet dat wij als commissie, als raad het alleen maar moeilijker zullen maken voor de veiligheidsdiensten met een vuurwerkverbod?

De voorzitter: Mevrouw Van Eykelen.

Mevrouw Van Eykelen: Dank voor die correctie. Ik verkeerde inderdaad nog in de illusie dat in mijn eigen wijk er een vuurwerkverbod gold, maar het is inderdaad voor de hele stad. Wat ik net ook al aangaf, je geeft er als stad een bepaald signaal mee af, namelijk dat je het wil beperken tot het afsteken van vuurwerk door professionals. En daarvoor heeft de gemeente ook een vuurwerkshow georganiseerd. Je kunt inderdaad nu gewoon merken dat als je het vuurwerkverbod invoert, maar de verkoop van vuurwerk nog toestaat, dat is een hele lastige combinatie. Er blijft wat mij betreft nog wel steeds over dat je natuurlijk als burger daar wel een ander op kunt aanspreken. Maar de handhaafbaarheid van het afsteken van vuurwerk op de avond zelf is voor de politie denk ik een onmogelijke opgave. Maar het is denk ik een eerste stap in waar je als gemeente aangeeft, wij willen gewoon deze stad om verschillende redenen... En dat heeft natuurlijk met name te maken denk ik voor de openbare orde en veiligheid, omdat je gewoon merkt, en dat zie ik als officier ook, dat mensen die natuurlijk de hele avond al feest aan het vieren zijn en toch met de nodige alcohol op op straat vuurwerk gaan afsteken, dat vind ik altijd nog wel een gewaagde combinatie. Niet zozeer dat dat met de vuurpijlen misgaat, maar ook gewoon dat als er een brandweer ter plaatse moet komen of hulpverlening of wat dan ook, dat mensen daar heel vaak agressief op reageren. Het is eigenlijk gewoon een hele cocktail waarom er in ieder geval in Rotterdam gezegd is, wij willen dat op dit moment niet. Maar ik geef toe, de handhaafbaarheid daarvan is een uitdaging.

De voorzitter: Eerst een vraag van de heer De Heer.

De heer De Heer: Voorzitter, dank u wel. Een vraag aan de brandweer. Helemaal in het begin werd er iets gezegd over de samenwerking met de politie, dat die de afgelopen jaren intensiever is geworden of is verbeterd, dat daar ook kansen zijn gepakt. Zouden jullie daar iets meer over kunnen toelichten, om dat wat beter te begrijpen? Want ik kan me voorstellen dat jullie altijd al wel nauw samenwerken met de politie. Welke kansen hebben jullie daar kunnen pakken?

De voorzitter: De heer De Jonge.

De heer De Jonge: Dank u wel voor die vraag. Wat wij sinds een aantal jaren doen, is een rood-blauwe surveillance, zoals we dat noemen.

Dat is een al dan niet onopvallende politieauto, gevuld met een politieagent en een brandweerman, die eigenlijk meeluisteren met de meldingen die binnenkomen op de alarmcentrale. En op deze meldingen eigenlijk als eerste afrijden, om te bepalen, is er daadwerkelijk interventie nodig? En zo wordt er al een groot gedeelte van de meldingen afgevangen, waarbij wij niet direct nodig zijn en ook onszelf niet hoeven te vertonen.

De voorzitter: Dank u wel. Dan zijn bij een vraag van de heer Den Heijer.

De heer Den Heijer: Afgelopen oud en nieuw is er een incident geweest met de brandweer. Er is vuurwerk op de Maasstraat naar u of uw collega's gegooid. Mijn eerste vraag was, zijn degenen die dit gedaan hebben überhaupt in beeld of c.q. al opgepakt? Tweede vraag die ik had, iedereen die zich zo vrij voelt om deze vraag te beantwoorden, doe het vooral. En de tweede vraag, ik zat toch nog even te denken over die Wet wapens en munitie. Want dat heeft inderdaad van doen met de strafmaat, maar ook de bevoegdheden tot opsporing. En dat is uiteindelijk ook een afweging of je al die bevoegdheden wil aanwenden om bijvoorbeeld heel zwaar illegaal vuurwerk, zoals u stelt onder het bed van een kind, maar misschien ook onder een vloer. Is de officier van justitie in ieder geval van zins om zo ruimhartig dan ook gebruik te maken van die bevoegdheden, samen met de onderzoeksrechter om bijvoorbeeld bij mensen thuis een huiszoeking plaats te laten vinden of desnoods een vloer open te breken, om dit soort spul uit woongelegenheden te verwijderen en de daders te pakken?

De voorzitter: Even kijken. Ik zag eerst een vraag aan de heer De Jonge, over een incident.

De heer De Jonge: Dat incident van de Maasstraat is ons inderdaad bekend. Dat was het gooien van vuurwerk richting de brandweer die daar afreed op een melding. Van dit incident is overigens geen aangifte gedaan door de brandweer. Het incident is bij ons wel bekend, alleen niet dusdanig hoog ingeschat dat wij vonden dat we daar aangifte van hebben moeten doen.

De voorzitter: Dan een vraag voor mevrouw Van Eykelen, maar ik denk ook dat de burgemeester daar wellicht wat over te melden heeft. Maar eerst mevrouw van Eykelen.

Mevrouw Van Eykelen: Wat ik aan het begin van mijn verhaal al aangaf, is dat wij richting het einde van het jaar altijd fors investeren in het proberen te onderscheppen van zoveel mogelijk illegaal vuurwerk, ook vanwege de heftige impact. Op het moment dat er natuurlijk aanwijzingen zijn en we vermoeden dat in een woning er zich explosieven bevinden... En dat is ook het mooie van de Wet wapens en munitie, dat de politie een zelfstandige bevoegdheid heeft op het moment dat zij daar informatie hebben dat zich daar explosieven bevinden, dat zij de woning daarop kunnen betreden. En op het moment dat je dan een verdachte situatie aantreft, dan bevries je dat, zoals we dat noemen. Bel je met de piketofficier, wordt er een rechter-commissaris geregeld en kan er een zoeking plaatsvinden. En zeker de gevaarstelling, zoals de politie ook heel vaak actie onderneemt op informatie dat er zich in een woning een wapen bevindt, dat zijn natuurlijk ook dingen die wil je van de straat af hebben. Datzelfde bij informatie waarbij je een vermoeden hebt dat grote hoeveelheden illegaal vuurwerk zich ergens bevindt, zal daar fors op geïnvesteerd worden. En dat zie je ook in de berichtgeving aan het einde van het jaar, dat er regelmatig hier en daar grote partijen worden onderschept.

De voorzitter: De burgemeester en daarna mijnheer Van Hoften.

De heer Kolff: Heel kort. Als het gaat om de suggestie die de heer Den Heijer deed, om de relatie tussen vuurwerk en wapens en munitie te leggen, dan is dat een wens die een flink aantal burgemeesters, waaronder ik ook, al eerder hebben geuit. Maar daar is verandering van wetgeving voor nodig, dat vuurwerk ook onder de Wapenwet zou worden gebracht, als het illegaal vuurwerk is. Als het gaat om bevoegdheden rondom woningen, dan liggen die bij huiszoekingen en dergelijke echt wel bij de politie, via het OM. De politie heeft natuurlijk twee leidinggevenden eigenlijk, twee gezaghebbers. Enerzijds de officier van justitie, anderzijds de burgemeester. Mij zit het vooral in de hoek van de openbare orde. En ik zou wel eventueel woningen kunnen sluiten, als het gaat om zware gevaarstelling of drugs die wordt aangetroffen. Tegenwoordig ook wapens die worden aangetroffen, is ook een aanleiding om een woning te kunnen sluiten. Maar vooralsnog ligt vuurwerk niet in de sfeer van de Wet wapens en munitie. Dat zou wat mij betreft wel een hele goede suggestie zijn.

De voorzitter: De heer Van Hoften.

De heer Van Hoften: Voor uw beeldvorming, wij hebben altijd vanaf de zomerperiode, dat wil zo'n beetje zeggen augustus, een vuurwerkteam. Dat werkt districtelijk, voor heel Zuid-Holland Zuid. En alle teams vaardigen daar personeel aan af. En op het moment dat zij bij een melding komen met vuurwerk dan wel het via allerlei opsporingsmethodes aantreffen is er bijna altijd een instap in een woning. Er wordt bijna altijd doorgestapt.

De voorzitter: Dank u wel. Een vraag van mevrouw Kruger.

Mevrouw Kruger: Dank u wel. Ik werd even getriggerd doordat ik de brandweer hoorde zeggen, we hebben geen aangifte gedaan, omdat we hadden afgewogen of het wel ernstig genoeg was. Dan verbaast het mij eigenlijk een beetje, omdat we worden als burgers zo aangemoedigd om aangifte te doen. Waarvan je altijd al vaak hoort zeggen, het heeft toch geen zin. Terwijl ik net ook de officier van justitie hoor zeggen, als je zelf iets op straat ziet... U loopt er dan zelf op af. Maar dan is de vraag of je dat moet doen of moet melden. Is het een stukje, ik bedoel het respectabel, maar beroepsdeformatie, dat je denkt, het valt dit keer wel mee. We doen geen aangifte. Of wat maakt het dat u geen aangifte heeft gedaan?

De voorzitter: De heer De Jonge.

De heer De Jonge: Ik snap uw vraag. Ik hoorde het mezelf vertellen en ik denk, daar gaat een vraag over komen. Ik snap hem volledig. De ploeg die op dat moment dienst heeft, rijdt op dit incident. Die maakt daar bepaalde dingen mee. En vervolgens wordt dat gedeeld met onze officier, als hoogst leidinggevende. Deze mensen maken met elkaar samen de afweging, vinden wij dit, wat nu gebeurd is, daadwerkelijk zwaar genoeg om hiervan aangifte te doen? U moet zich voorstellen dat op het moment dat wij, wij trekken natuurlijk nogal de aandacht, op moment dat wij met onze auto's de straat in komen, is dat de mensen die zich op straat bevinden zich gaan groeperen rondom onze auto. Die gaan gewoon door met dat wat ze aan het doen zijn tijdens het kijken. Het vuurwerk wordt gewoon door afgestoken tijdens het kijken.

Is er daadwerkelijk vuurwerk op ons gegooid of zijn het de omstanders die doorgedaan zijn met het afsteken van vuurwerk? Dat is de afweging waar wij op dat moment in zitten. De collega's die daar hun werk hebben gedaan, hebben aangegeven, ze zijn natuurlijk met zijn zessen minimaal, dat zij niemand op dat moment daadwerkelijk vuurwerk naar hen hebben zien gooien. Het is altijd een hele dunne lijn, gaan we hier wel aangifte van doen of geen aangifte van doen?

Mevrouw Kruger: Mag ik daar nog een korte vraag...

De voorzitter: Laten we beginnen met een vervolgvraag van mevrouw Kruger, maar hou het wel kort, want het is ook een incident. En eigenlijk gaat het over verbeterkansen voor de jaarwisseling.

Mevrouw Kruger: Dat snap ik. Maar ik bedoel, als we het toch hebben over dat ook inwoners aangifte moeten doen en als het gaat om de afweging of er wel of geen vervolging mogelijk is, bewijsbaar geacht, ik kan me er iets bij voorstellen. Terwijl aan de andere kant, we willen ook signalen afgeven, hoor ik hier heel de avond zeggen. Ook al zou het dan uitmonden in niet bewijsbaar, er is toch een signaal afgegeven. Het is inderdaad een heel dun lijntje.

De voorzitter: Dat is een politiek punt. De afweging is toegelicht. Ik zag nog dat de burgemeester wenste te reageren.

De heer Kolff: Heel kort. Ik hoor deze vragenreeks van mevrouw Kruger. En ik snap hem ergens wel. Als burgemeester en als gemeente zeggen we ook altijd tegen de politie en tegen de brandweermensen op oudejaarsavond, als jullie iets overkomt, doe aangifte. Tegelijkertijd blijft het altijd een individuele afweging. En ik vind ook niet dat ze daar hier in deze setting eigenlijk verder op in zouden hoeven gaan.

De voorzitter: Zag ik nog een vraag van mevrouw Stolk, of heb ik dat verkeerd gezien? Nee? Zijn er nog vragen? Ja. De heer De Heer.

De heer De Heer: Ik had een vraag aan de vuurwerkverkoop. Je hoort natuurlijk elk jaar in de krant ook dat er weer meer geld is uitgegeven aan vuurwerk. Vaak wordt vuurwerk ook door de jaren heen, zoals alles, duurder. Maar ik was benieuwd of jullie ook weten of er meer individuele verkopen zijn. Het bedrag wat wordt uitgegeven aan vuurwerk is vaak hoger. Maar ik ben even benieuwd, zien jullie een verandering, een toename van het aantal mensen dat vuurwerk afsteekt of het aantal individuele verkopen? Of gaat het bedrag wat mensen uitgeven aan vuurwerk per persoon omhoog? Daar ben ik even benieuwd of daar nog een beweging in zit.

De voorzitter: De heer Köhler.

De heer Köhler: Ik heb daar niet de recente cijfers van op het netvlies staan, maar die zijn wel achterhaalbaar, neem ik aan. Maar we hebben gezien dat in de jaarwisseling '22-'23 ongeveer 110 miljoen is uitgegeven. En afgelopen jaarwisseling is dat 105 miljoen, mede door het weer, geweest. Die totaalcijfers weet ik wel, maar hoeveel het per... Ik hoor verhalen van mensen die voor duizenden euro's halen. Dat kan niet, maar het gebeurt.

De voorzitter: Dan zag ik een vraag van mevrouw Gamers. Dat mag ook gewoon. Mevrouw Gamers.

Mevrouw Gamers: Ik hoorde net mijn buurvrouw zeggen dat eigenlijk in heel Rotterdam er nu een vuurwerkverbod geldt. Maar stel dat er vuurwerkvrije zones zouden zijn, hoe worden die dan ook naar de burgers gecommuniceerd? Worden daar, ik noem maar, posters voor gemaakt? Wordt echt duidelijk van welke gebieden dan vuurwerkvrij zouden zijn? Dat is eigenlijk mijn vraag aan mevrouw Van Eykelen en wellicht iemand anders nog.

De voorzitter: Ga uw gang.

Mevrouw Van Eykelen: Dat kan ik alleen maar als burger voor Rotterdam beantwoorden. Ik heb in ieder geval gezien dat er borden werden geplaatst. En dat er ook, als ik me nog herinner, er een soort krantje dat daarover werd gecommuniceerd is. Het wordt wel duidelijk gemaakt dat die zones er zijn. Maar zoals mijnheer me net al corrigeerde, geldt inmiddels voor de hele stad een vuurwerkverbod. En ook dat is als zodanig gecommuniceerd. Maar er wordt nog steeds wel vuurwerk verkocht. En dat is natuurlijk een ingewikkelde combinatie.

De voorzitter: Dank u wel. Dan zag ik ook nog een vraag van de heer Tutupoly.

De heer Tutupoly: Ik had even een vraag aan de politie, in dit geval. Hebben jullie ook een toename van het illegale vuurwerk gezien, op het moment dat het knalvuurwerk in Nederland verboden is?

De voorzitter: De heer Van Hoften.

De heer Van Hoften: Ik heb die cijfers niet voorhanden. Daar kan ik ook geen uitspraak over doen.

De voorzitter: Dan een vraag van de heer De Heer.

De heer De Heer: Dank u wel. Een vraag aan de sprekers vanuit het ziekenhuis. We hoorden net ook vanuit de verkoop dat er gratis brillen worden uitgegeven en dat er wat onderwijs is ook. Of tenminste, informatieverstrekking en advies richting onderwijs. Hebben jullie daar misschien ideeën over? Zijn er nog kansen die we kunnen benutten om andere vormen van bescherming aan te bieden, bijvoorbeeld als gemeente of vanuit advies of onderwijs inderdaad? Zien jullie daar nog kansen vanuit het ziekenhuis?

De voorzitter: Mevrouw Lu.

Mevrouw Lu: Ik denk in ieder geval dat het heel goed is dat er nu bij verkoop van vuurwerk vuurwerkbrillen worden aangeboden. Het enige is wel, degene die dan afsteken, zetten dan vaak een bril op, maar vergeet ook niet dat vijftig procent van de slachtoffers omstanders zijn. Mensen die ook gewoon aan het kijken zijn naar vuurwerk. En die hebben meestal niet zo'n bril op. Daar kan nog wel misschien een stukje in worden gewonnen, dat er ook bewustwording is onder de mensen die gewoon überhaupt naar buiten gaan. Ik zeg ook altijd tegen iedereen die met oud en nieuw naar buiten gaat, draag iets van bescherming, een eigen bril, een vuurwerkbril, iets van bescherming voor je oog, omdat je überhaupt gewoon buiten bent.

De voorzitter: Ik zie dat de heer Köhler ook wil reageren.

De heer Köhler: Nog even terugkomen op die brillen. Die brillen worden al een aantal jaren, misschien al wel tien jaar denk ik, uitgedeeld bij elke aankoop. En wij vanuit VuurwerkCheck adviseren ook alle verkooppunten te vragen, met hoeveel mensen sta je buiten? En dan wordt er niet één meegegeven, maar meer. Die promotie vindt plaats binnen het kader van Vier Vuurwerk Veilig. Dat is een project van Infrastructuur en Waterstaat. Daar doet ook, ik ben even de naam van het ziekenhuis kwijt, een ziekenhuis aan mij, daar zit de politie in, daar zit brandweer in, justitie en veiligheid zit erin. Dat is een brede groep die daarin participeert. En die gericht is op kinderen van groep 7 en 8,

juist om preventief te komen tot die duidelijkheid van hoe belangrijk het is om die bril nu te gaan dragen. Daar wordt ook aan gewerkt.

De voorzitter: De heer Den Heijer.

De heer Den Heijer: Dat is bijna voor mijn tijd. Maar vroeger was er ooit een vuurwerkkramp in Enschede. Niet een heel luchtig onderwerp. En ik vroeg me af, sindsdien is er behoorlijk wat in regels aangescherpt. Dit is een van de andere vragen rondom vuurwerk. En ik vroeg me ook af, wat doen de vuurwerkverkopers er sindsdien aan om hun aanbod veilig op te slaan? Want we horen dat de illegale mensen dat op hele aparte manieren doen, namelijk onder het bed van hun kind. En dit wordt op een legale manier aangeboden. En hoe wordt dat opgeslagen en aan wat voor vereisten moet dat voldoen?

De voorzitter: De heer Köhler.

De heer Köhler: Sinds 2004 hebben we het Vuurwerkbesluit. In het Vuurwerkbesluit zijn de voorzieningen die geëist worden voor de opslag van vuurwerk wel beduidend veel strenger geworden. Er zijn constructieve voorzieningen die geëist worden. 60 minuten brandwerendheid. Deuren die aan specificaties moeten voldoen. Ook 60 minuten brandwerend. Zelfsluitend moeten zijn. De armaturen van de verlichting moet aan eisen voldoen. En niet het kleinste punt, maar wel het belangrijkste punt is de sprinklerinstallatie. Een automatisch sprinklerinstallatie die verplicht is. En dat was daarvoor niet het geval. Voor 2004 hadden we 1.000 kilo opslag met een sprinklerinstallatie op meldingsplichtig. En daarnaast had je het handboek milieuvergunningen, waarbij je meer kon opslaan op basis van de aanwezige afstanden. En dat was niet altijd met een sprinklerinstallatie. Na 2004 is er altijd een sprinklerinstallatie. Is een tweezijdig systeem, wat geactiveerd wordt bij 68 graden Celsius. Heel laag in temperatuur. Vuurwerk ontbrandt ongeveer bij iets van 180 graden Celsius. Je zit net iets boven een derde. En het blust dan in en voor de bewaarplaats. De heer die hier naast mij zit, die heeft het aan den lijve ondervonden dat het systeem werkt. De toepassing, zoals die is bedacht in het Vuurbesluit, werkt. En die beveiliging is afdoende gebleken. En die mijnheer hier naast mij is, is mijnheer Brand van het vrijetijdscentrum, als u niet bekend bent.

De heer Den Heijer: Korte vervolgvraag.

De voorzitter: De heer Den Heijer, gaat uw gang.

De heer Den Heijer: Wat voor investeringskapitaal vraagt dat voor een eventuele ondernemer?

De voorzitter: Gaat uw gang.

De heer Köhler: Dat varieert even van hoeveel bewaarplaatsen je hebt. Bewaarplaatsen als bufferbewaarplaatsen heb je eigenlijk altijd. Bufferbewaarplaats pak je het vuurwerk uit. En een verkoopruimte die gesprinklerd is. Ik denk dat het de ondergrens iets van 50.000 is. En dat loopt door tot misschien wel 2, 2,5 ton. En als je boven de 10.000 kilo opslaat, misschien wel naar een half miljoen. Alleen aan de sprinkler dan. En dan heb je de bouwkundige voorzieningen nog. De bouwkundige voorzieningen komen dan nog bouwen boven op dat half miljoen.

De voorzitter: Het mag wat kosten. De heer Tutupoly.

De heer Tutupoly: Ik had nog een kleine vraag aan de vuurwerkbranche. Wordt er op dit moment ook gekeken om vuurwerk iets veiliger te maken, in die zin dat je vaak voor de sierpotten bijvoorbeeld... De grotere sierpotten blijven over het algemeen goed staan. Maar op het moment dat er wat wind is en je hebt wat lichter vuurwerk, dat wordt vaak omvergeblazen. En dan kan ik me voorstellen dat er wat ongevallen kunnen gebeuren, omdat het richting de mensen spuit.

De heer Köhler: Daar wordt zeker aan gewerkt. We hebben sinds 2021 een Visiedocument. Toen brak ook corona uit. En toen hebben we twee jaar niet verkocht. Ook twee jaar niet besteld. En de afgelopen jaarwisseling was de eerste jaarwisseling dat er weer nieuw vuurwerk besteld was, wat volgens dat Visiedocument is geproduceerd. En dat heeft een bepaalde breedte-, hoogte- en lengteverhouding. Dat je de breedte en de lengte groter maakt als de hoogte, dat hij minder snel omvalt. En er zit verbazingwekkend veel klei in vuurwerk. Want ongeveer 85 procent van alle vuurwerkartikelen bestaat uit papier, kanton en klei. Gewoon puur om het stabiel te houden. Van de 10.000 kilo meldingsplicht die we hebben, is ongeveer 1.500 kilo pyrotechnisch sas en 8.500 kilo papier, kanton en klei.

De voorzitter: Dank u wel. Ik kijk even rond of er nog vragen leven bij de commissie of bij de sprekers. Nee, het lijkt er eigenlijk niet op. Dan zijn we prachtig op tijd klaar. Dan kunnen wij eens even gaan nadenken over hoe we hiermee verder gaan. En daarvoor kijk ik ook de initiatiefnemers aan, of er aan het agenderingsverzoek is voldaan en hoe zij het vervolg verder zien. En daar mag de commissie natuurlijk ook ideeën over hebben. De heer De Heer.

De heer De Heer: Voorzitter, in algemene zin ontzettend waardevol. Precies wat we eigenlijk beoogden om alle relevante partijen aan tafel te hebben. Echt de tijd te hebben om alle vragen te stellen die we hebben. Onze nieuwsgierigheid eigenlijk los te laten op elkaar. Dat hebben we volgens mij vanavond gedaan. Er is geen vraag niet gesteld, volgens mij. Dank ook daarvoor. Ook aan alle andere commissieleden. En ik denk dat het gewoon heel waardevol is om alles wat we hebben gehoord mee terug te nemen. En nu op dit moment... Juist daarom hebben we ook gezegd, laten we dit tijdig doen, ook voor de Kadernota, dat mochten we dingen leren hier met elkaar, dat we dat tijdig ook opnieuw bespreekbaar kunnen maken, zodat we niet opeens in de urgentie van december van alles vinden.

Maar dat we ook tijdig richting de Kadernota eventueel dingen weer kunnen agenderen. Ik denk dat het heel waardevol is wat we nu hebben gedaan. En wat mij betreft nemen we dat ook terug en is het aan iedere fractie zelf, en misschien ook fracties die elkaar opzoeken, om dan tijdig daarmee weer terug te komen richting elkaar.

De voorzitter: Is daar eensgezindheid? Ik zie nog mevrouw Kruger. Gaat uw gang.

Mevrouw Kruger: Nog even aanvullend hierop. In ieder geval bedankt aan alle sprekers. Er zijn toch weer wat tips en adviezen bijgekomen, waar we zeker gebruik van kunnen maken. Want ik begrijp ook, Europese wetgeving, wat treft, 6 juni kunnen we met zijn allen stemmen. Misschien hebben we daar ook nog wat in te brengen. Maar in ieder geval ook de landelijke partijen aanspreken op een algeheel verbod. Daar kunnen we misschien met elkaar wat mee doen. En we zijn zeker, als u allen nog tips heeft of adviezen in de loop van de tijd, daar zeker ontvankelijk voor. Hartelijk dank.

De voorzitter: Als daar eensgezindheid over bestaat, in ieder geval over delen van die bijdragen, dan denk ik dat we dit kunnen afsluiten. Dan wil ik iedereen hartelijk

bedanken voor hun aanwezigheid, met name onze gasten. Vergeet niet uw kopjes, flesjes, et cetera weer netjes op te ruimen. En dank u wel. Fijne avond.

4. Vaststellen uitgangspunten aanpassing Huisvestingsverordening - Raadsvoorstel

Voorzitter: Mevrouw Van Engelen
Raadsgriffier: Mevrouw Vermeulen
Verslag: NotuBiz

Aanwezig:

Dhr. Damen (PvdA)
Dhr. Gündogdu (Op Ons Eiland)
Dhr. De Heer (ChristenUnie/SGP)
Mevr. Kamphuis (SP)
Mevr. Koene (Gewoon Dordt)
Dhr. Kolkiliç (DENK)
Dhr. Van der Kruijff (CDA)
Dhr. Van der Meer (GroenLinks)
Dhr. Noldus (VVD)
Mevr. Pichel (Forum voor Democratie)
Dhr. Schalken-Den Hartog (Beter Voor Dordt)
Dhr. Stam (Fractie van Waardhuizen)
Mevr. Stolk (VSP)
Mevr. Striebeck (VSP)
Dhr. Venderbos-Lambinon (Partij voor de Dieren)

Portefeuillehouders: wethouder P. Heijkoop

De voorzitter: Goedenavond allemaal, als iedereen in de zaal plaats wil nemen en stil wil worden, dan kunnen wij beginnen met de vergadering. Welkom allemaal aan tafel en ook op de publieke tribune. En er zijn vast ook wat kijkers thuis op dit onderwerp, aan u ook welkom. Ik ben Yara van Engelen. Ik ben vanavond uw voorzitter. En voordat we beginnen met de vergadering, beginnen we met een klein voorstelrondje voor het verslag en het vergaderquorum. En dan begin ik hier rechts van mij. Graag uw naam en uw partij.

De heer Noldus: Robin Noldus, Dordtse VVD.

Mevrouw Stolk: Margret Stolk, VSP.

Mevrouw Striebeck: Bernadette Striebeck, VSP.

De heer Schalken-den Hartog: David Schalken, Beter voor Dordt.

Mevrouw Pichel: Ruby Pichel, Forum voor Democratie.

De heer Kolkiliç: Masum Kolkiliç, DENK.

De heer Van der Kruijff: Wim van der Kruijff, CDA.

De heer De Heer: Robert de Heer, ChristenUnie/SGP.

Mevrouw Koene: Irene Koene, Gewoon Dordt.

De heer Stam: Marco Stam, Fractie van Waardhuizen.

De heer Venderbos-Lambinon: Cees Venderbos-Lambinon, Partij voor de Dieren.

Mevrouw Kamphuis: Meta Kamphuis, SP Dordrecht.

De heer Gündogdu: Aydin Gündogdu, Op Ons Eiland.

De heer Damen: Leo Damen, Partij van de Arbeid.

De heer Van der Meer: Frans-Bauke Van der Meer, GroenLinks.

De heer Heijkoop: Peter Heijkoop, namens het college.

Mevrouw Vermeulen: Laurette Vermeulen, commissiegriffier.

De voorzitter: Dank u wel. Vandaag vergaderen we over de uitgangspunten op de aanpassing van de Huisvestingsverordening. De Huisvestingsverordening, zoals die hier ligt, wordt aangepast. Daarvoor is een Uitgangspuntennotitie opgesteld. En vanavond gaan we de mening van de commissie hierover horen.

Mijn vraag aan de commissie is, welke partij heeft er geen woordvoering voor de eerste termijn? Dat is fijn. Dan ga ik gewoon het rondje af. En dan sla ik mevrouw Koene van Gewoon Dordt nog even over, totdat zij misschien toch wel iets wil zeggen. En anders niet. Dan wil ik graag rechts van mij beginnen, bij de heer Noldus. En daarbij wil ik even zeggen, deze vergadering kent veertien politieke vragen. Het is ook een belangrijk onderwerp. We hebben twee uur de tijd. Maar geef elkaar vooral de ruimte en hou het vooral zo kort en bondig mogelijk. Gaat uw gang. De heer Noldus, Dordtse VVD.

De heer Noldus: Dank u wel, voorzitter. Dank u wel. Mooi en belangrijk onderwerp wat voor ons ligt. Verordening vrij technisch van aard en tegelijkertijd een heel tastbaar en politiek punt, met heel veel punten die direct de wooncapaciteit raken. Ik ga niet per se alle veertien vragen af. Ik heb wel een zestal, zevental punten wat ik wil toelichten. In hoofdlijnen zeker een aantal punten waar we ons goed in kunnen vinden. We waarderen ook de keuzes die gemaakt zijn om ruimte te creëren, in sommige gevallen. We hebben wel wat opmerkingen op verschillende onderwerpen die voorbijkomen. Het eerste, voorzitter, is het aantal voorstromers en voorrangsgroepen dat op dit moment in de huidige Huisvestingsverordening geldt en waar ook verruiming op plaats lijkt te gaan vinden. Wat ons betreft, het huidige van 35 tot 40 procent van de woningen wordt op dit moment al met voorrang verstrekt. Dat vinden wij fors. Daarnaast ook nog 20 procent met loting lijkt te gaan verdeeld te worden. Dat geeft, wat de Dordtse VVD betreft, zeer weinig ruimte voor reguliere woningzoekenden die het puntensysteem en het proces volgen om tot een woning te komen. En wat ons betreft moeten we zorgen en gaan we

ook zeer kritisch kijken naar alle voorstellen die dat nog verder verruimen, dat het aantal voorrangsgeschieden wordt beperkt.

De voorzitter: Een interruptie van de heer De Heer op het punt de heer Noldus. Gaat uw gang, mijnheer De Heer.

De heer De Heer: Voorzitter, dank u wel. Vraag aan de heer Noldus inderdaad. Hij spreekt over groepen die wel of geen voorrang zouden moeten krijgen en heeft het over schaarste. Zegt de heer Noldus daarmee ook dat als er minder schaarste zou zijn, hij wel van mening zou zijn dat die groepen voorrang zouden moeten krijgen?

De voorzitter: De heer Noldus, Dordtse VVD.

De heer Noldus: Voorzitter, daar kun je nog op verschillende manieren naar kijken. In principe moet je heel scherp kijken naar, alle groepen die voorrang krijgen of je dat ook nodig acht. Want hoe meer je mensen voorrang geeft, hoe meer andere mensen moeten wachten. Dat is nou eenmaal het principe van verdelen van schaarste. En je ziet het ook, en zeker als het knelt, als je dan gratis bier uitdeelt, dan krijg je traditioneel rijen aan de tap. En zo werkt ook een beetje met de voorrangregeling daarin. Als je dan meer ruimte hebt, meer aanbod hebt, dan doe dat wel wat met je percentages natuurlijk. Dat ben ik met u eens. En dat is ook gelijk de vraag die we daar eigenlijk bij hebben. Dank voor dat bruggetje. Want we lezen in de bijlagen die erbij zitten, de richtlijnen uitvoering woonruimteverdeling Drechtsteden...

De voorzitter: Voordat u een bruggetje maakt, staan er nog twee andere interrupties open. Eentje van de heer Damen en eentje van de heer Stam. En we gaan eerst naar mijnheer Damen van PvdA.

De heer Damen: Dank u, voorzitter. De heer Noldus geeft aan dat er forse schaarste is. Dat er nu al heel veel mensen via urgentie aan een woning komen. Tegelijkertijd kun je constateren dat de urgentienormen hartstikke streng zijn. Zelfs als je gaat scheiden en je hebt samen de zorg voor een kind, komt één van de beide ouders niet in aanmerking voor urgentie. Tegelijkertijd zien we de wachttijden oplopen. Denkt de heer Noldus niet dat je vooral op de eerste plaats nu moet gaan zorgen voor een groter aanbod van sociale huurwoningen, door middel van deze woonruimteverordening? Het bouwen van meer sociale huurwoningen.

De voorzitter: De heer Noldus, Dordtse VVD.

De heer Noldus: Voorzitter, dank u wel voor de vraag. En dat is natuurlijk precies niet waar de Huisvestingsverordening in de basis over gaat. Het gaat niet over het toevoegen van woningen. Uiteraard, ook dat ik tegen de heer De Heer zei, als je meer woningen toevoegt, doet dat procentueel iets. Het neemt iets af. Maar in de Huisvestingsverordening gaat het, behoudens het splitsen daarin, niet over het toevoegen van sociale woningbouwcapaciteit. Daar hebben we afspraken over gemaakt. Daar hebben we een uitgebreid Woningbouwprogramma op, om ook de druk op deze sectoren verder te verlichten. Dat is wat ons betreft daarin een goede invulling. Dan ga ik verder, voorzitter.

De voorzitter: Dan ga ik ook verder naar de interruptie van de heer Stam. Gaat uw gang.

De heer Stam: Dank u wel, voorzitter. Ik hoor de heer Noldus zeggen, wij vinden dat te veel via voorrangsposities huizen weggaan. Nou was u in de vorige periode eigenlijk wel

twee keer zo ver dat u zei van... Laat ik mijn vraag iets anders stellen. Dan heeft u het over doelgroepen. En welke doelgroepen heeft u dan in het oog of ziet u die te veel voorrang krijgen? Want in de vorige periode was u toch wel twee keer initiatiefnemer met een motie om statushouders die voorrangspositie te ontnemen. Toen was de situatie met statushouders nog niet zo heftig als nu. Als ik dan nu aan u vraag, zit u daar nog steeds zo in, wat is daarop dan uw antwoord?

De voorzitter: De heer Noldus.

De heer Noldus: Dat is een vrij formele vraag, als u hem zo eindigt, voorzitter. Wat ons betreft, nu kijken we naar het totaal van voorrangsgeschiedenissen. We hebben vorige periode, de heer Stam heeft dat helemaal correct, die heeft natuurlijk ruimschoots herinneringen aan hoe dat gelopen is, daar geen meerderheid op gevonden ook. We spelen nu ook in een andere tijd. De druk is weliswaar groter. We zien dat in 2023 de helft van de voorstromers een statushouder was in die doelgroep. Significante aantallen zijn dat. Tegelijkertijd zouden we eigenlijk wel naar het totale deel van de voorrang willen kijken. En zouden we hem iets breder en kaderstellend willen insteken voor nu, zeker omdat we niet over een startnotitie hebben, of we geen richtlijn daarin kunnen meegeven. En dat als antwoord op de heer Stam. En tegelijkertijd een bruggetje naar de vraag die ik eigenlijk wilde stellen. Want we zien in de richtlijn Uitvoering Woonruimteverdeling Drechtsteden dat maximaal dertig procent van de verhuur vrijgekomen woningen in Dordrecht beschikbaar gesteld wordt aan voorrangskandidaten. En de rest op basis van directe bemiddeling. En de vraag is dan, met de percentages die ik net noemde, of we dat procent van dertig procent nog wel gaan halen.

En zou dat dan niet een kaderstellende opdracht moeten zijn voor ons als raad, voor ons als gemeente om dat ook te gaan handhaven? Of in ieder geval ons beleid zo te maken dat we ook binnen die gestelde normen vallen. En zo zou ik eigenlijk met die opgave op dit moment willen omgaan. Dan ga ik naar het tweede punt, voorzitter, van mijn woordvoering. Ik ga er zo meteen wat sneller erheen, hoop ik. We hebben nog wel een zorg over de definitie van regiobinding bij de uitstroom uit instellingen. En wat ons betreft is in ieder geval belangrijk dat er regionaal goede afspraken zijn. Dat daar meer dan nu er afspraken over zijn met de regio. We hebben zorg ook wel over het aantal in percentages, mede in relatie tot het voorgaande punt dat ik maakte. En daarvoor hebben we, wat ons betreft in ieder geval, goede afbakening nodig, goede toepasbare en toetsbare voorwaarden om hiervoor te stellen. En dat zicht hebben wij nu nog niet direct. Dan, voorzitter, het derde punt wat we willen maken. Dat hebben we ook in de beeldvorming een technische vraag over gesteld. We hanteren op dit moment een puntensystematiek voor het toewijzen van woningen. Wat ons betreft voor te weinig omvang van het woningbestand. Maar het puntensysteem gaan we natuurlijk met elkaar als regio over hoe we dat inzetten. En op dit moment, het voorstel is om loting te verruimen qua onderdeel. Op zich zijn we daar positief over. Maar het blijft op zich een lapmiddel en geen structurele oplossing. Wij zouden wel benieuwd zijn wat de rest van de partijen ook vindt om de puntenopbouw, het sparen van punten... Of het bespreekbaar is om daar een andere invulling voor te kiezen, zodat je bepaalde doelgroepen, bepaalde segmenten ook beter kan bedienen. Dan het volgende punt, voorzitter, gaat over toeristische verhuur.

De heer Schalken-den Hartog: Voorzitter.

De voorzitter: Een interruptie van de heer Schalken, Beter voor Dordt. Gaat uw gang.

De heer Schalken-den Hartog: Dank u wel. Richting de heer Noldus, wat voor idee heeft u er zelf bij, de vraag die u ons stelt?

De voorzitter: Via de voorzitter, niet u. Welk idee heeft de heer Noldus erbij? Dank u wel.

De heer Noldus: Ik hou hem bewust open, omdat ik denk dat als ik hem heel erg ga inkleuren, is dat voor best veel partijen een reden om daarop af te haken, terwijl misschien het idee daarop open is. Ik zou hem eigenlijk open willen houden. Maar je kan bijvoorbeeld denken aan mensen die 18 zijn, die worden nu door de gemeente aangemeld, zodat ze maar beginnen met punten sparen. Maar je zou kunnen overwegen om voor bepaalde groepen een puntenstart te kunnen krijgen, mensen die actief reageren, dat die sneller punten verzamelen. Mensen die geen woning weigeren, dat die meer punten verzamelen. Zodat je meer een element hebt, waarbij je de doelgroep die het hardste wil, het hardste een woning zoekt ook het beste kunt bedienen. Heel veel meer dan dat ga ik hem niet inkleuren, voorzitter, want dan geef ik er misschien wel te veel politieke eigen kleur aan. Dat mag zeker. En dan ben ik op zich ook bereid om dat gesprek te voeren. Alleen ik zou hem als gedachtegang eigenlijk iets breder willen formuleren als vraag naar de rest van de commissie toe. Dan, voorzitter, ik heb nog drie puntjes. Toeristische verhuur. Het voorstel in de Uitgangspuntennotitie is om extra regels in te stellen voor toeristische verhuur. Voor ons is nog niet helemaal duidelijk welk precies probleem we oplossen. We moeten keuzes maken. We kunnen niet alles handhaven. Kwam al vorige week of twee geleden naar voren.

We denken daarom dat we minder regels nodig hebben, wat ook minder handhavingsdruk vraagt in plaats van dat we stapelen. We hebben in Dordrecht geen toeristenprobleem, in de zin van dat we te veel toeristen hebben. Wat ons betreft is dit iets om terughoudend op te zijn met het invoeren van extra regels, waar niet per se een probleem zich aandient. Dan het onderwerp over splitsen en verkameren, waar we ook een inspreker onder andere over hebben gehad. Wat ons betreft is dat iets wat mogelijk moet zijn. We zien ook dat de Uitgangspuntennotitie meer ruimte wil geven. Daar zijn we positief over. Ook het geval voor bijgebouwen op het perceel zijn we positief over, om daar meer ruimte op te geven. We zien wel de spanning met andere bestemmingsplanachtige documenten, ander sectoraal beleid wat dat beperkt. We zijn daar benieuwd naar wat we dan vanuit de Huisvestingsordening kunnen doen. En over de splitsing zijn we vooral benieuwd hoe we aan de ene kant voor doelgroepen splitsing meer mogelijk kunnen maken, maar toch overlast goed tegen kunnen gaan waar dat nodig is. En daar zien we nog onvoldoende van terug. Zou wat ons betreft wel een kader moeten zijn voor de Uitgangspuntennotitie. Dan het laatste punt, voorzitter.

De heer Schalken-den Hartog: Voorzitter.

De voorzitter: Een interruptie van de heer Schalken, Beter voor Dordt. Gaat uw gang.

De heer Schalken-den Hartog: Korte vraag nog aan de heer Noldus van de VVD. Over welke vormen van overlast heeft de VVD het dan?

De heer Noldus: Voorzitter, ik denk als ik de vorige commissies beeldvorming en de consultatierondes die we ook als commissie hebben gehad, daar heb ik heel breed gehoord, en dat was voor ons ook, ik denk dat we allemaal meer mogelijk willen maken voor jongeren die met veel minder vierkante meters, veel minder huisvestingseisen uit de voeten kunnen, maar die toch beperkt worden in de mogelijkheden die er zijn. Aan de andere kant zien we dat we ook in de Huisvestingsverordening regels hebben om het uitbaten, het misbruik van huisvesting, excessen daarop te beperken in verschillende

wijken die toch al kwetsbaar zijn. Daar hebben we regels voor. Die worden denk ik terecht toegepast. Maar die knellen natuurlijk. Hoe kun je aan de ene kant meer ruimte geven en aan de andere kant toch die leefbaarheid in die wijken, waar echte uitdagingen zijn geweest, waar ik weet dat uw partij ook zich voor in heeft gezet, dat we daar toch zorgen dat die leefbaarheid ten goede blijft. En dat spanningsveld, daar zien wij niet direct in de Uitgangspuntennotitie iets in. We hebben daar zelf ook niet een hele precieze invulling in. Maar dat is wel het spanningsveld dat wij graag zouden willen verkennen voor een nieuwe Huisvestingsverordening. Dan het laatste punt, voorzitter. Dat gaat over de, ik probeer hem in één keer goed te zeggen, de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek. In de volksmond, de Rotterdamwet. We hebben de evaluatie gehad, vorige week in de raad. Positief dat dit tot meer leefbaarheid in de wijken leidt. En wat ons betreft vraagt het ook om een uitbreiding naar andere gebieden in de stad, waar het nodig is. We hebben een heel Nationaal Programma Dordt West. Wat ons betreft waar nodig dit instrument ook breder inzetten, omdat we zien dat de effecten daarvan gewoon heel positief zijn. Dan wil ik afsluiten met een opmerking c.q. vraag, voorzitter. Want we hebben vorige keer ook in de commissie gevraagd om de evaluatie van de opkoopbescherming. Die zou ons toegezonden worden. Die hebben we nog niet gehad. Is voor ons wel een belangrijk punt, omdat dit ingrijpende middel in een veranderende tijd toch impact kan hebben.

We zijn benieuwd naar de evaluatie, om daar ons standpunt verder op te baseren. Die vraag richting het college, om daar nog op terug te komen.

De voorzitter: Dank u wel, de heer Noldus. Voordat we verder gaan, wil ik nog even rechtzetten dat ik bij de introductie vergeten ben te zeggen dat vanmiddag bij de stukken ook nog een concept amendement van Partij voor de Dieren is toegevoegd. Dat is extra. Dan gaan we naar de volgende partij aan tafel. En dat is de VSP. En wie van de VSP mag ik het woord geven? Dan gaan we naar de volgende partij. En dat is de heer Schalken van Beter voor Dordt. Gaat uw gang.

De heer Schalken-den Hartog: Voorzitter, ik zal een aantal punten ook even aanstippen. Ik ga ook niet alle veertien vragen langs. Even kijken. Met betrekking tot de vraag die het CDA had meegestuurd over de woningsplitsing kamerverhuur. Hebben wij daar eerder al wat van gezegd, maar wachten we hier ook de discussie even af. En moeten we wat Beter voor Dordt betreft vooral kijken naar maatwerk, als we het hebben over bijvoorbeeld mantelzorgwoningen. En volgens mij gaf de heer Noldus dat net ook al aan, kijken waar we wel ruimte kunnen bieden. Want los van het feit dat dat een probleem oplost met betrekking tot het wonen, is het ook voor de zorg heel positief als we daarin mee kunnen gaan. Eens even kijken hoor. Een punt waar ik in ieder geval nog op terug wil komen, wat ik vorige keer ook nadrukkelijk aan had gegeven, is het voorstel wat erin zat om de quotering qua kamerverhuur in bepaalde gebieden te verhogen van twee naar drie procent. Wat Beter voor Dordt betreft gaan we hier echt geen risico's lopen. En vinden wij ook niet dat we het zo moeten aanpassen dat het in sommige wijken dadelijk naar drie procent kan gaan, waar je het niet meer terug kunt draaien. Wij pleiten ervoor, als dit echt zo dadelijk verder wordt uitgewerkt, dat als je al in bepaalde wijken gaat kijken waar je het kunt verhogen, dat je dat doet voor een bepaalde tijd. Zodat je ook nog, als er ongewenste effecten zijn, dat kunt terugdraaien. En dan ook voor een tijdelijke periode.

De heer Noldus: Voorzitter.

De voorzitter: Een interruptie van de heer Noldus. Gaat uw gang.

De heer Noldus: Een vraag richting de heer Schalken. Want het punt wat u net maakt over de tijdelijkheid, hoe ziet u dat dan voor zich? Want die huurcontracten zijn vaak natuurlijk langer lopend. Want dat is natuurlijk de beperking, zoals ik de vorige keer in de beeldvorming begrijp, dat als je eenmaal mensen dat toestaat en daar wonen mensen, dan zit je daar ook aan. Hoe ziet u dat dan voor zich?

De voorzitter: Via de voorzitter graag, de heer Noldus. De heer Schalken, Beter voor Dordt.

De heer Schalken-den Hartog: Dank u wel. In reactie op de vraag van de heer Noldus, is het prima mogelijk dat daar ook tijdelijke huurcontracten worden afgesloten. Stel je voor dat iemand in zijn woning kamerverhuur aanbiedt, wanneer ze dat kunnen gaan doen, omdat de verruiming is van twee naar drie procent in dat gebied, kunnen ze een vergunning krijgen om dat bijvoorbeeld voor drie of voor vijf jaar te doen. En dat betekent dat wanneer ze hun kamer gaan verhuren, ook alleen maar een contract op die manier kunnen aanbieden richting de huurders.

De heer Van der Meer: Voorzitter.

De heer Schalken-den Hartog: En volgens mij moet het verder nog uitgewerkt worden.

De voorzitter: Een interruptie van de heer Van der Meer van GroenLinks. Gaat uw gang.

De heer Van der Meer: Mijn vraag aan de heer Schalken is of dat betekent dat voor alle woningen in zo'n straat, waar het verhoogd wordt naar drie procent, de verhuren alleen tijdelijk kunnen zijn?

De heer Schalken-den Hartog: Voorzitter.

De heer Van der Meer: Als het geldt voor één procent dat die tijdelijk is en voor die andere twee procent dat het wel de hele tijd mag.

De voorzitter: De heer Schalken.

De heer Schalken-den Hartog: Voorzitter, dank u wel. Het probleem is vooral dat, en dat hebben we nu ook al, in straten waar het percentage kamerverhuur al hoger was toen die twee procent van kracht werd, kun je op dit moment nooit meer zo'n vergunning er zomaar afhalen. Dat kan niet. Iemand heeft die vergunning gekregen en die kun je zomaar niet terugdraaien. Op het moment dat je nu volgens het voorstel... Ik wil graag eerst even... Volgens het voorstel dat mensen bijvoorbeeld wel een aanvraag kunnen doen voor kamerverhuur, omdat in die straat twee, maar nog geen drie procent is en het naar drie procent gaat. Dan zou je kunnen aangeven, u krijgt nu een tijdelijke vergunning om kamers of een kamer te gaan verhuren in uw straat of in uw huis, maar u krijgt een tijdelijke vergunning eerst van drie tot vijf jaar, zodat wij eerst kunnen monitoren wat de effecten zijn op de leefbaarheid en bijvoorbeeld ook, waar wat de heer Noldus net niet noemde, de parkeerdruk in een bepaalde omgeving en de druk die er ontstaat op het aanbieden van vuil en het plaatsen van fietsen, en noem maar wat. Alles wat met leefbaarheid te maken heeft.

De voorzitter: Dank u wel, de heer Schalken. En omdat het een interruptie was in het antwoord wat de heer Noldus kreeg, kijk ik eerst naar de heer Noldus of zijn vraag zo beantwoord is.

De heer Noldus: Jazeker, voorzitter, die was beantwoord.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Damen nog behoefte aan een interruptie?

De heer Damen: Ja.

De voorzitter: De heer Damen, PvdA.

De heer Damen: Ik zie het probleem met die tijdelijkheid niet zo. De leefbaarheidsproblemen ontstaan juist doordat huurders in kamerverhuurpanden heel veel wisselen. Als ze niet wisselen, zijn het vaste bewoners en zijn net zulke brave mensen als de gemiddelde wijkbewoners. Je kunt simpelweg na één of twee jaar besluiten om terug te gaan naar die twee procent. En dan voer je een uitsterfbeleid in. De problemen die nu geschetst worden, die zijn makkelijk te voorkomen.

De voorzitter: En wat is uw vraag aan Beter voor Dordt?

De heer Damen: Ziet u dat ook niet zo?

De voorzitter: Ziet u eigenlijk ook geen problemen, de heer Schalken?

De heer Schalken-den Hartog: Dank u wel, voorzitter. Wat wij nu voorstellen met die tijdelijkheid, is voorkomen dat er in bepaalde straten er wel problemen gaan ontstaan, omdat die kamerverhuur van twee naar drie procent gaat. En wanneer mensen een vergunning hebben, die niet meer kunt terugdraaien. Want dan kun je alleen maar op een uitstervingsbeleid aansturen. Het gaat erom dat je nu geen onontkoombare beslissingen neemt, besluiten neemt en nu kijkt naar wat het doet met de straat. En na drie of vijf jaar kunt besluiten, jongens, dit was geen goede regeling. Die vergunning wordt niet blijvend. Het blijft een tijdelijke vergunning die afloopt. Dat in reactie op de vraag van de heer Damen.

De voorzitter: Dank u wel. Gaat u vooral verder met de woordvoering.

De heer Schalken-den Hartog: Dank u wel. Ik zal een enkel puntje aanstippen. Eerder heeft Beter voor Dordt al weleens aangegeven dat het toewijzen van woonwagendplaatsen ook vooral in goede samenspraak met de vertegenwoordigers van de woonwagengemeenschap moet plaatsvinden. Waarbij we ook dan aandacht vragen voor het feit dat eerder de discussie is geweest dat mensen die nu ingeschreven staan voor een woonwagendplaats zich vaak beperkt kunnen inschrijven. Dit is een puntje wat ons betreft ook dadelijk in de uitwerking terug moet komen. Eens even kijken. Ik denk dat ik het hierbij laat en dat ik altijd nog op anderen kan reageren.

De voorzitter: Dank u wel. Dan kijk ik naar mevrouw Pichel, Forum voor Democratie. Gaat uw gang.

Mevrouw Pichel: Dank u wel, voorzitter. Eigenlijk via u, voorzitter, aan het college. Sorry, ik ben eigenlijk niet zo blij met dit raadsvoorstel. En waarom ben ik niet zo blij met dit raadsvoorstel? Waar ik eigenlijk liever met de commissie over wil debatteren... En het maakt mij niet zoveel uit, 2 procent, 3 procent, X-aantal mogelijkheden om onder te verhuren, dat geloof ik eigenlijk allemaal wel. En ik zie ook echt de inspanning van het college en de ambtelijke ondersteuning om iets te willen doen met die woningnood. We hebben natuurlijk ook wel gemerkt dat die markt enorm op slot is en dat we aan allerlei knoppen willen draaien, dat spreekt voor zich. Maar de vraag die aan ons wordt gesteld

is inderdaad om wel iets te vinden van die Huisvestingsverordening. Maar er wordt ook gevraagd om budget beschikbaar te stellen, 350.000 euro, voor handhaving. En dat stukje begrijp ik gewoon niet helemaal. Wij zijn geen tegenstander van het aanpassen van deze regels. We kunnen ook ons best wel vinden in verschillende elementen van de Huisvestingsverordening. Ik heb daarin ook gevraagd, wat is het resultaat? Wat gaat het ons opleveren? Het gaat ons niet veel meer opleveren dan misschien een verschuiving van de schaarste of het anders inrichten van de schaarste. En niet zozeer gewoon mensen komen sneller aan een huis of wachtlijsten worden verkort. Het is natuurlijk ook heel moeilijk te beloven. Maar wat je dan merkt, is dat we eigenlijk de spelers van de markt gewoon weer een ander soort regels gaan opleggen. En wat we vervolgens gaan doen, is handhaven. Ik zou dat geld liever aan iets anders willen besteden dan aan handhaving.

Ik zou liever willen kijken hoe we dat geld beter kunnen besteden en een bepaalde steun kunnen bieden dan dat we het moeten doen met handhaving, als we dan toch dat geld gaan uitgeven. En ik zou gewoon liever zien dat de gemeente echt in gesprek gaat met de corporaties en de investeerders, om tot goede afspraken te komen die gaan bijdragen aan het grote geheel. Geen verordening met handhaving, maar gewoon een visie en goede werkafspraken waar iedereen mee uit de voeten kan, zodat we ook kunnen werken aan een verbetering. En dat is een discussie die ik graag zou willen voeren. En of het 2 procent is of 3 procent, al is het 6,25 procent, het kan me niks schelen. Het gaat erom dat we iets neerzetten. En er wordt ons hier ook een vraag gesteld in het raadsvoorstel...

De voorzitter: Voordat u naar de vraag gaat, eerst een interruptie van de heer Van der Meer.

De heer Van der Meer: U heeft het over...

De voorzitter: Mevrouw Pichel heeft het over...

De heer Van der Meer: Mevrouw Pichel. Sorry, voorzitter. Mevrouw Pichel heeft het over verbetering. En mijn vraag is of dat niet vooral gaat over het creëren van meer woonruimtes. In deze verordening zitten daar een paar aanknopingspunten van. Ik wil daar straks in mijn woordvoering ook nog wel iets over zeggen. Maar het grootste deel van het creëren van meer woonruimte zit natuurlijk niet in deze verordening, maar zit in het Woningbouwprogramma.

De voorzitter: Mevrouw Pichel, Forum voor Democratie.

Mevrouw Pichel: Dank voor de vraag, aan de heer Van der Meer. Eens. Daarnet in discussie met de heer Noldus was eigenlijk ook al hetzelfde gekomen, het meer creëren van woningen zit hier niet in. En deze technische vraag heb ik ook gesteld tijdens de beeldvormende sessies over, wat is het resultaat wat dit gaat opleveren? En dit gaat inderdaad niet per se meer woningen opleveren. Dat hoeft ook niet het resultaat te zijn. Maar het resultaat kan bijvoorbeeld wel zijn een verandering in beschikbaarheid, kortere wachttijden. Of er komt toch iets meer beschikbaar, doordat we aan een paar knoppen gaan draaien, waardoor er toch procentueel dingen gaan veranderen. En daar is natuurlijk ook niet echt een antwoord op gekomen. Die vraag is ook specifiek gesteld. Die vragen zijn ook schriftelijk gesteld en schriftelijk beantwoord. Die heeft iedereen kunnen zien. Dat het meer gaat om een soort andere verdeling van de schaarste. En dat is ook een stukje beleid. En dat kan. Dat is een keuze. Daar kun je meerdere smaken aan toevoegen. Dat kan een discussie zijn, maar dat vind ik voor deze... Voor mij maakt die

niet zo heel erg veel uit. Maar ik zou wel een resultaat willen zien. En wat eraan ten grondslag ligt voor dit raadsvoorstel, is dat we andere regeltjes gaan invoeren en dat het ook gaat om het geld beschikbaar stellen voor handhaving. En die benadering zie ik liever anders. Ik hoop dat ik zo zoveel mogelijk daar...

De voorzitter: Uw antwoord is vrij helder. Voldoende zo? Dank u wel. Dan mag u verder gaan met de woordvoering, mevrouw Pichel.

De heer Van der Meer: Helder, voorzitter.

Mevrouw Pichel: Dat was hem eigenlijk.

De voorzitter: Dank u wel voor de bijdrage. Dan kijk ik naar DENK. De heer Kolkiliç voor de woordvoering. Gaat uw gang.

De heer Kolkiliç: Dank, voorzitter. Voorzitter, mijn fractie heeft zorgen over enkele onderwerpen. We hebben geconstateerd dat bij het opstellen van de verordening geen rekening is gehouden met de Groeiagenda 2030. Dat heeft de wethouder tijdens de beeldvormende commissie ook zelf aangegeven. Wij vinden dat deze agenda cruciaal is voor het anticiperen op toekomstige behoefte aan huisvesting, vooral voor jongeren en ouderen ook. Omdat het college zeker de ambities heeft voor een Dordrecht met meer inwoners. Het aantal woningen dat via loting beschikbaar zal komen, is in volume naar onze mening alsnog te beperkt, wat de slagingskansen voor jongeren om een woning te bemachtigen sterk zal verkleinen. Voorzitter, mijn fractie zou graag meer toezicht willen op doorstroom. Wij zijn van mening dat het aantal doorstroommakelaars moet worden uitgebreid. Doorstroommakelaars kunnen een cruciale rol spelen in het faciliteren van een vlotte doorstroming, waardoor er meer sociale huurwoningen beschikbaar komen voor huishoudens die dit het hardst nodig hebben. Wij willen hierbij ook voorstellen om doorstroom te belonen met een initiatief, van groot naar beter. Kleine gezinnen die een sociale huurwoning met minimaal vier kamers achterlaten, zouden voorrang kunnen krijgen bij het doorstromen naar een passende, kleinere woning. Op deze manier kunnen we ervoor zorgen dat grotere woningen beter benut worden en dat huishoudens beter passend gaan worden. Hierbij nog vier vragen aan de wethouder. Is het college bereid om de Huisvestingsverordening te herzien, zodat deze meer rekening houdt met de Groeiagenda 2030? Hoe gaat het college ervoor zorgen dat het beperkt aantal woningen dat via loting beschikbaar komt eerlijk verdeeld wordt onder jongeren? Kan het college ervoor zorgen dat het aantal...

De voorzitter: De heer Kolkiliç, toch even onderbreken, want het gaat hier over de Uitgangspuntennotitie, over de aanpassing op de Huisvestingsverordening. Ik denk wat u hier nu meegeeft, dat zal dan ook, dat horen we straks, meegenomen worden in de Uitgangspuntennotitie.

De heer Kolkiliç: De tweede vraag zal ik dan ook overslaan. Dan stel ik er nog maar één even. Is het college het eens met het voorstel om kleine gezinnen die een grote sociale huurwoning achterlaten voorrang te geven bij het doorstromen naar passende en kleinere woningen? En zien zij daar de mogelijkheid in?

De heer Stam: Voorzitter.

De heer Noldus: Voorzitter.

De voorzitter: Heel helder. Dank u wel. Ik hoor twee interrupties. En ik hoorde de heer Stan net iets eerder. Die ga ik eerst het woord geven. Gaat uw gang.

De heer Stam: Dank u wel, voorzitter. Een vraag aan DENK. Ik hoor hem zeggen dat grotere gezinnen in grote woningen naar kleinere woningen kunnen verhuizen. Hoe ga je dan die gezinnen huisvesten?

De voorzitter: De heer Kolkiliç, u mag uw vraag herhalen.

De heer Kolkiliç: Voorzitter, dan heb ik het verkeerd gezegd of ik heb dat niet gezegd. Wat ik hier voor me heb staan is, er wonen relatief... Wij zijn sinds twee jaar heel vaak in wijken. Wij bezoeken ook bewoners. Wij bellen aan. Wij zoeken ze op. En in verschillende wijken merken wij ook dat relatief kleine gezinnen in woningen verblijven met vier slaapkamers. Dan heb je bijvoorbeeld een oudere mijnheer of een oudere dame waarvan de echtgenoot is overleden, die woont alleen in een woning met drie slaapkamers. En wij vinden dat die personen begeleid moeten worden naar een passende woning.

De voorzitter: Helder. Dank u wel. Dan gaan we naar de heer Noldus.

De heer Noldus: Voorzitter, dank u wel. Een vraag aan de heer Kolkiliç. Ik denk een duidelijk betoog over de doorstroommakelaar. Wat ons betreft de vraag of dat voor DENK ook breder gezien kan worden dan alleen de sociale huurwoningen? We hebben natuurlijk samen de motie ingediend, vorige begroting, eind vorig jaar. Ik ben benieuwd naar de reactie van het college daarop, wanneer we daar iets op tegemoet kunnen zien en hoe we dat in kunnen vullen en misschien wel koppelen aan de Huisvestingsverordening. Vind ik een waardevolle toevoeging. De vraag die ik op een ander punt nog heb, u vraagt eigenlijk om meer ruimte te kunnen geven aan jongeren en starters. Heeft u zelf een voorstel over hoe dat...

De voorzitter: Heeft de heer Kolkiliç een voorstel?

De heer Noldus: Heeft de heer Kolkiliç een voorstel, heeft DENK een voorstel zelfs hoe dat bereikt kan worden? We weten dat we daar net een voorzichtige verkenning hebben gedaan van de invulling die daar misschien ruimte voor geeft.

De heer Kolkiliç: Wat ik net al zei, de voorrangsregeling wordt uitgebreid hierbij, zoals die voor ons ligt. En er wordt al aan meerdere groepen voorrang verleend. Qua volume kan je zeggen of zegt het college hierbij, wij gaan ervoor zorgen dat jongeren aan een woning komen door loten. Of er is meer kans dat ze aan een woning komen door loten. Echter gezien het volume aan aantal sociale huurwoningen heel schaars is, is die kans ook heel klein qua percentages. Ik heb net heel goed geluisterd naar uw woordvoering. En ik sluit me aan bij heel wat punten die u net ook benoemde. En dat ga ik ook meenemen naar de fractie.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we naar het CDA. Mijnheer Van der Kruijff.

De heer Van der Kruijff: Dank u wel, voorzitter. Voorzitter, de Huisvestingsverordening is natuurlijk voor een heel deel een verordening die ingaat op hoe we de beschikbare huisvesting moeten verdelen. Het kernprobleem is dat er natuurlijk veel te weinig beschikbare huisvesting is. We hebben een woonruimtetekort. Niet alleen in Dordrecht, maar ook landelijk. En wat wij daarom goed vinden aan deze Huisvestingsverordening, is

dat er ook gekeken wordt hoe je over de as van de Huisvestingsverordening aan meer woonruimte zou kunnen komen. Dat gaat bijvoorbeeld over woningsplitsing, gaat over van verkamering, gaat over het mogelijk maken van mantelzorgwoningen. En die beweging steunen we, want het vergroot de woningvoorraad. En dat zal lucht en ruimte gaan geven op plekken waar ook vraag is. En op een aantal punten mag het van ons zelfs nog wel wat ruimer. Wij zien bijvoorbeeld dat ergens de grens wordt gesteld van zeventig vierkante meter bij woningsplitsing, als minimum wat overblijft.

We snappen dat wel, omdat je misschien bang bent dat alle grote woningen gesplitst worden in allemaal kleine woningen en dat we dan geen grote woningen meer overhouden. Dat je dat misschien wat afremt als het gaat om echt commercie die hiermee aan de haal gaat om daar geld aan te verdienen, daar kunnen we ons nog wel iets bij voorstellen. Maar we hebben natuurlijk hier ook een inspreker gehad, en daar zijn er misschien wel meer van zulk soort inwoners in deze stad, die gewoon nu als particuliere eigenaar van een woning heel graag ruimte in een woning beschikbaar willen stellen aan een ander door te splitsen. En in die gevallen zou je best onderscheid kunnen maken en misschien die eis van zeventig vierkante meter helemaal niet zo hard stellen. Want dan is het geen verdienmodel, maar dan is het de goede bedoeling wat ook past in iemands leven, op dat moment. Laten we dan niet zo streng daarin zijn. We zien wel dat er maatwerk mogelijk is op basis van de hardheidsclausule. Dat staat er dan in. Misschien is die hier dan ook wel voor bedoeld. Maar daar ben ik dan ook wel benieuwd naar, als antwoord vanuit het college, of dat zo is. In het voorstel staat er in ieder geval verder hier geen tekst bij in wat voor soort gevallen de hardheidsclausule van toepassing zou kunnen zijn. Al snap ik dat je maatwerk niet in allemaal regels vat. Maar we zijn er wel benieuwd naar. Hetzelfde geldt voor verkamering. Dat is ook voor jongeren een best interessante instap. Als je dat al te zeer beperkt, onthoud je ook jongeren kans op een eigen woonruimte, al is het een kamer. En we snappen heel goed de zorgen, links en rechts, in de raad over overlast. In het verleden, voor zover ik me kan herinneren, ging dat voor een heel groot gedeelte over arbeidsmigranten die met zijn tienden in een huis gepropt werden in een straat en heel veel overlast veroorzaakten. Maar op het moment dat je het beperkt tot het aantal kamers wat je mag verhuren en ook aan hoeveel personen dan in zo'n kamer mogen, denk ik dat we minder benauwd hoeven te zijn voor overlast. Al moet je het wel goed monitoren en voel ik mee met de wens van Beter voor Dordt dat je enige voorzichtigheid erin bouwt om te kijken hoe zich dat ontwikkelt. Maar wij zouden op voorhand niet te benauwd willen zijn daarop, omdat het gewoon ruimte biedt en ruimte hebben we hard nodig. Voor mantelzorgwoningen precies hetzelfde. We weten allemaal dat er ook ouderen zijn, die wonen vaak ook nog in te grote huizen. Daar willen we ze helemaal niet uitjagen, maar op het moment dat die ouderen, die zorg nodig hebben, heel graag in een mantelzorgwoning zouden willen wonen, maak dat dan ruimhartig mogelijk. Dat is voor de ouderen fijn, dat is voor de mensen die willen zorgen fijn, maar dat is ook voor de beschikbare woningen fijn, want er komen woningen door vrij. Daar zijn wij allemaal positief over en mag het op een aantal punten qua uitgangspunten bij ons ook wel wat ruimhartig en wat minder begrensd als nu af en toe, misschien ook wel vanuit zorgen voor overlast of misschien commerciële exploitatie voortgekomen. Maar mag het wel iets ruimer, als je dat toch binnen die grenzen zou kunnen doen. Dan hebben we een woonruimtetekort en dat moet je verdelen. En we hebben natuurlijk ook insprekers gehad die aandacht hebben gevraagd voor daklozen en voor niet-instellingsverlaters. En als CDA vinden we dat een hele begrijpelijke vraag. En tegelijkertijd, ik zeg ook maar eerlijk, een hele moeilijke vraag. Omdat we niet helemaal overzien, stel dat je niet-instellingsverlaters dezelfde prioriteit zou geven als daklozen die vanuit een instelling komen, over welke aantallen hebben we het hier dan? Daar zijn in de beeldvormende sessie ook vragen over gesteld. En daar kwam het eerlijke antwoord op, de ETHOS-norm was dat even voor de kenners die goed geluisterd hebben,

dat het in Dordrecht hier of in de regio nog niet onderzocht is. Dat die getallen er ook niet zijn. Wij weten ook niet wat het dan doet met vraag en aanbod en of bijvoorbeeld jongeren of anderen dan ook nog een kans maken. Wij willen wel het verzoek doen aan het college om dat onderzoek eens uit te voeren.

Als je naar de ETHOS-norm kijkt en voor daklozen, waar we het dan over hebben qua aantallen hier in Dordrecht en in de regio?

De heer Van der Meer: Voorzitter.

De voorzitter: Een interruptie van de heer Van der Meer van GroenLinks. Gaat uw gang.

De heer Van der Meer: Dank u wel. De heer Van der Kruijff vraagt om getallen.. En dat lijkt me buitengewoon relevant. Maar mijn vraag aan de heer Van der Kruijff zou zijn, hoe zijn idee over het omgaan met, laat ik maar zeggen, daklozen die niet uitstromend van een instelling zijn, of je die wel of niet gelijk moet stellen aan uitstromers uit instellingen? Hoe hangt dat af van die getallen, in uw visie, in zijn visie?

De voorzitter: De heer Van der Kruijff van het CDA. Gaat uw gang.

De heer Van der Kruijff: Voorzitter, daar kan ik wel iets over zeggen. Ik stel dat ik het een ingewikkelde vraag vind. Het heeft er hiermee te maken, op het moment dat dat ertoe zou leiden dat alle beschikbare woningen door mensen met een urgentie op een gegeven moment op zouden raken, dat je als jongeren die nu nog bij zijn vader en moeder thuis woont op een gegeven moment ook een woning wil en nooit meer aan de beurt komt, dan vinden we dat een heel ingewikkeld vraagstuk. We snappen de insprekers heel goed die aangeven dat dat vele malen meer urgent is. En tegelijkertijd zien wij ook wel, als je het hebt over maatschappelijk draagvlak hier in de stad, dat als alle beschikbare woningen aan urgenten toegekend worden, waardoor mensen zonder urgentie of jongeren die nog bij hun ouders thuis wonen nooit meer aan de beurt kunnen komen, dat dat op een gegeven moment ook een verhaal is wat je niet droog houdt naar de stad. Vandaar dat we eerst willen weten wat het effect is van als je dat zou doen. Dat zijn de cijfers waar u naar vroeg. Voordat je de beslissing neemt of je het doet.

De voorzitter: De heer Van der Meer heeft nog een kleine vervolgvraag. En daarnaast staat er ook nog een interruptie open van mijnheer De Heer.

De heer Van der Meer: De vervolgvraag is dat in deze uitgangspunten staat dat er een apart contingent woningen voor instellingsverlaters komt. Dat die juist niet meer in de voorrangregeling worden opgenomen. Daarom ben ik het eens dat die getallen heel erg belangrijk zijn om in te schatten van hoeveel woningen je dan nodig hebt en of dat het probleem vergroot of verkleint. Maar de vraag blijft dan wanneer er wel of niet reden is om die beide groepen, als ik het even zo mag noemen, de instellingsverlaters en andere thuislozen, hoe je die wel of niet gelijkschakelt in je behandeling.

De voorzitter: De heer Van der Kruijff, nog een extra toelichting eigenlijk op wat u al heeft gezegd.

De heer Van der Kruijff: Voorzitter, ik dacht dat ik daar net een antwoord op gegeven had. Maar ik ben benieuwd welk deel daar nog ontbreekt bij de heer Van der Meer. Dat wij echt die cijfers willen weten om het effect in te kunnen schatten, voordat je dat doet. Stel dat je dit contingent ook openstelt voor niet-instellingsverlaters, betekent dat dan bijvoorbeeld dat het Leger des Heils... Dat het daar gaat verstoppert, omdat ze niet meer

kunnen uitstromen. Ik weet het niet. Ik denk van wel overigens, maar weten doe ik het niet.

De voorzitter: Uw standpunt hierop is helder. Dank u wel. Dan mijnheer De Heer, een interruptie.

De heer De Heer: Voorzitter, ik was benieuwd, want ik hoorde de heer Van der Kruijff zeggen dat hij het op dit moment nog onverstandig vindt om dat te verruimen, de groepen die voorrang zouden moeten krijgen. Want op dit moment hebben zo ongeveer zo'n 30, 35 procent mensen met een voorrang. Zou hij daar ook een percentage aan kunnen hangen? Want hij zegt op dit moment ook niet van 30, 35 vinden we per se te veel. Het moet terug naar 20 bijvoorbeeld. Wat zou hij dan een ideaal percentage vinden of heeft hij een bepaalde max waar hij dat ook op baseert? Of is het meer van, we hebben op dit moment die 30, 35, laten we het daarbij houden? Of zit daar nog een bepaalde onderbouwing achter?

De voorzitter: De heer Van der Kruijff, CDA.

De heer Van der Kruijff: Voorzitter, wat ik ervan begrijp, in deze Uitgangspuntennotitie heeft het college heel goed gekeken naar balans. Oftewel, als we dit in deze set toepassen, komt er in een redelijk evenwicht woningen beschikbaar voor mensen met urgentie, in welke categorie dan ook. Want er zijn er meer dan alleen daklozen en mensen zonder urgentie en waarbij jongeren ook nog speciale aandacht krijgen. Op het moment dat we daar nu op ingrijpen en we verstoren die balans, dan wil ik weten wat het effect is, voordat ik daar ja tegen zeg. Vandaar ook mijn verzoek van, onderzoek het en kom met een uitwerking. Ik vind de gedachte, vanuit mijn hart zeg ik er ja tegen, omdat ik niet weet wat het effect is op de balans. En wil ik dat eerst uitgezocht hebben.

De voorzitter: Dank u wel. Dan is er nog een interruptie van mevrouw Pichel. Enk stel voor om na die interruptie de woordvoering van de heer Van der Kruijff even te vervolgen. Mevrouw Pichel, Forum voor Democratie.

Mevrouw Pichel: Dank u wel, voorzitter. Ik kan eigenlijk gewoon echt wel meekomen met alle punten die de heer Van der Kruijff zojuist noemde in zijn betoog. Daar sta ik ook hetzelfde in. Mijn vraag is ook eigenlijk, want de heer Van der Kruijff noemt vooral ook, die verruiming en het mag wel een stuk ruimer. Maar waar ligt de grens en hoe legt u dan de link met de handhaving en hoe pakken we dat dan aan?

De voorzitter: Mijnheer Van der Kruijff, CDA.

De heer Van der Kruijff: Voorzitter, de grenzen, ik dacht dat ik ze aangegeven had. Als je het over verkamering hebt, ligt voor ons voor een heel groot deel de grens bij de overlast die het wel of niet kan veroorzaken. Eigenlijk in lijn met wat Beter voor Dordt ook inbrengt. Daar moet je goed naar kijken. Maar we willen het eigenlijk zo ruim mogelijk als dat kan, zonder overlast. Als het gaat over woningsplitsing, hebben wij gezegd, als een particuliere eigenaar die alleen in te groot huis woont, wees dan niet al te streng. Maar zorg dat het geen verdienmodel wordt voor vastgoed eigenaren die huizen gaan opkopen en die allemaal gaan splitsen, omdat ze denken daar geld aan te kunnen verdienen. Want dat is onze bedoeling niet.

De voorzitter: Dank u wel. Helder. Gaat u verder met uw woordvoering.

De heer Van der Kruijff: Voorzitter, als laatste nog even een punt waarbij ik aan wil haken bij wat mijn buurman van DENK net zei. Als je een grotere woningen achterlaat, dat je dan voorrang krijgt op een kleinere woning. En wij begrijpen die gedachtegang heel goed. Maar ik ben gewoon benieuwd... Want hier staat natuurlijk niets over in deze Uitgangspuntennotitie en ook niet op het mogelijk effect daarvan. En daar is ook in de beeldvormende sessie, voor zover ik me kan herinneren, niet over gesproken. Vanuit het college, of zij denken dat dit zoden aan de dijk zou zetten om aan meer passende woonruimte te komen voor de mensen die daarnaar zoeken.

De voorzitter: Ik vind dat u redelijk naar de mening van het college vraagt. Ik keur het helemaal goed. Dan ChristenUnie/SGP. Mijnheer De Heer, gaat uw gang.

De heer De Heer: Voorzitter, allereerst dank voor alle input die we hebben gekregen ter voorbereiding van deze bespreking. De Uitgangspuntennotitie is heel helder. Veel dank aan de Verandergroep Woonregels, die als een luis in de pels zijn rol pakt in dit thema. Als we als raad praten over dak- en thuisloosheid en ons weleens afvragen waar toch die knoppen zich bevinden om aan te draaien, dit is hem. De Huisvestingsverordening. Wil ik ook graag beginnen met het thema dakloosheid, want dat gaat onze fractie aan het hart. En tegelijkertijd weten we ook dat we niet alleen maar kunnen kiezen tussen makkelijke oplossingen. Maar als fractie pleiten we in de kern voor de volgende punten. Zoals mijn buurman al heeft gezegd, laten we als Dordrecht meedoen aan die ETHOS-telling. Laten we zorgen dat we een beter beeld krijgen van de omvang van dakloosheid in onze stad. En tot die tijd is het op een bepaalde manier varen in de mis met beleid, in de hoop dat we niet al te veel ijsbergen raken. Als ik het goed heb gezien, dan kunnen we tot 1 juni nog aanmelden. Ik hoop op een toezegging van de wethouder en op actie. We zien graag dat de gronden, waardoor iemand voorrang wordt geweigerd, ook worden aangepast. En dan specifiek dat artikel 2.1.2 lid 1, onder C, waarin wordt gesproken over de voorwaarden van een zelfstandige woonruimte. Hij is al een paar keer langsgekomen, instellingsverlaters, maar ook die zelfstandige woonruimte. Laten we mensen die in een vochtige caravan slapen noodgedwongen bij vrienden op de bank of in een garagebox verblijven ook een mogelijkheid geven om voorrang aan te vragen. En ik hoor verschillende fracties denken, maar die schaarste dan? En zeker, die is er. Daar zijn wij ook niet blind voor. Maar die schaarste is er, in alle eerlijkheid, waarschijnlijk over een jaar of vijf nog. Onze fractie vindt niet dat, omdat de rij lang is, mensen die er wel recht op zouden moeten hebben dan maar misgrijpen. De rij wordt wel mogelijk langer als je aan die knop draait. Dat is simpelweg waar, maar in onze politieke mening wel rechtvaardiger. Suggestie is om die verruiming twee jaar te doen, om vervolgens opnieuw te beoordelen welke effecten we zien. Ander punt waar we voor pleiten, is het percentage loting. Is ook al langsgekomen. Zoals de notitie ook voorstelt om dat te verruimen. We hebben geen percentage gezien. Maar we zouden dit heel graag ook zien gebeuren, omdat we daarmee zien dat jongeren meer kansen krijgen. Is ongelooflijk belangrijk voor de gezondheid van onze jongeren dat ze tijdig een zelfstandige start kunnen maken. Laten we dat percentage substantieel verhogen, wat ons betreft gewoon richting de twintig procent, voor in ieder geval een periode van twee jaar om de effecten ook goed te kunnen beoordelen.

De heer Noldus: Voorzitter.

De voorzitter: Ik zag het al gebeuren. U heeft de VVD wakker geschud. De heer Noldus, gaat uw gang.

De heer Noldus: Ik was al wel wakker, maar ik zat ook wel te wachten.

De heer De Heer: Goedemorgen.

De voorzitter: Jazeker, u bent zeer alert.

De heer Noldus: Een vraag richting de heer De Heer. Want ik hoor het pleidooi voor verruiming van voorrang. We hebben kennis genomen van de percentages die op dit moment gelden. Daar nu al verruiming in de uitgangspunten. En u doet er nog een schepje bovenop. U zegt ook, via de voorzitter, dat het stuk loting wat volgens de ChristenUnie/SGP uitgebreid zou mogen worden. Iets wat wij op zich steunen. Maar heeft u ook een norm, een ondergrens voor wat u via reguliere...

De voorzitter: Toch nog een keer met u.

De heer Noldus: Zeker weten. Via reguliere puntentoekenning zou willen overhouden voor woningzoekenden?

De voorzitter: ChristenUnie/SGP, mijnheer De Heer.

De heer De Heer: Nee, ik heb niet per se een ondergrens. Ik zou willen natuurlijk, net als iedereen hier aan tafel, dat die groep zo groot mogelijk is die daar gewoon gebruik van kan maken. Tegelijkertijd weten we niet hoe groot überhaupt de groep is die nu buiten de boot valt, althans in onze beleving buiten de boot valt. Wij pleiten daarom ook voor die telling, zodat je in ieder geval dat weet. Dan ga je inderdaad een periode tegemoet waarin je dan de realiteit leert kennen. Waar hebben we het eigenlijk over? Welke groep hebben we nu niet in beeld, die ook geen aanspraak kan maken op voorrang? En wat doet dat met de cijfers? Dat is spannend. Dat erken ik. Maar daarmee ga je in ieder geval echt ontdekken wat realiteit is. Dan kunnen we misschien met elkaar ook beter beoordelen, wat vinden we daarvan? En zouden we dan misschien ook aan een ondergrens moeten werken. Daar pleit ik op dit moment niet voor. Dan zou ik eerder pleiten dat we het echt gaan ontdekken.

De voorzitter: Dank u wel. Gaat u verder met uw woordvoering.

De heer De Heer: Verder zijn we blij met dat de omschrijving van regiobinding opnieuw wordt geformuleerd. Het moet voorkomen dat mensen onterecht buiten de boot vallen. We hebben daar nog geen details over gehoord, maar daar zien we in ieder geval dan naar uit, zeg ik richting het college. We zijn ook wel benieuwd hoe het zit met het vervallen van die inschrijfduur. Tijdens de laatste commissie leek die zorg door de ambtelijke organisatie weggenomen te worden, terwijl de ervaringsdeskundigen aangeven dat hier toch wel echte problemen zijn. En mensen die hun inschrijving kwijtraken dan opnieuw achter in de rij moeten aansluiten. We horen graag de reflectie van de wethouder hierop. Dan nog een laatste punt over sociale huur. Momenteel is het zo, als ik het goed heb begrepen, want het is een flink dossier om in te duiken, dat als je bijvoorbeeld 15 jaar staat ingeschreven voor een sociale huurwoning en een woning na 15 jaar accepteert, want je ziet iets langskomen, vind je mooi, dat die persoon dan wel zijn inschrijving automatisch verliest. Maar wanneer dat je binnen één jaar daarna weer gelijk inschrijft je je oude inschrijfduur van die 15 jaar, zoals ik dat begrijp, dan weer terugkrijgt. Is dat dan rechtvaardig, is onze vraag?

Als we dan met schaarste te maken hebben, dan is het wat ons betreft ook tijd om hier een aanpassing te doen, waardoor de nodige voorrang meer ruimte krijgt en de voorraad eerlijker verdeeld wordt over reguliere woningzoekenden. Dan toerisme. Er wordt 75 dagen toeristische verhuur...

De voorzitter: Mijnheer De Heer, voordat u verder gaat, een interruptie van mevrouw Pichel van Forum voor Democratie. Gaat uw gang.

Mevrouw Pichel: Dank, voorzitter. Toch wel een vraag hierover, want ik begrijp ook van de heer de Heer dan eigenlijk, de intentie die hij ermee heeft, is denk ik net als het college en net als de rest van de commissie, de woningnood, dat probleem moet opgelost worden. Maar ik hoorde de heer De Heer ook dingen zeggen over, laten we dingen na twee jaar weer evalueren. De woningmarkt, we hebben het nu natuurlijk over een deel van de woningmarkt, maar in zijn totaliteit is dat natuurlijk een behoorlijk ingewikkelde markt. En wat het college hier probeert te doen, ondanks dat ik het raadsvoorstel... Niet blij mee ben. Maar gewoon als we het hebben over die Huisvestingsverordening en het aanpassen van regels, is kansen creëren en ruimte creëren. De markt is natuurlijk dusdanig ingewikkeld om dan te kijken, laten we dit maar doen voor twee jaar. Want alles wat het college wil gaan inzetten, of je het er wel of niet mee eens bent, dat gaat natuurlijk niet echt zijn weg kunnen vinden. Die markt en die marktwerking is natuurlijk veel ingewikkelder dan dat. En waar ik een beetje bang voor ben, is dat wij dan als raad zeggen, dit wel en dat niet en zus en zo. Dat alles wat het college überhaupt wel probeert...

De voorzitter: Mevrouw Pichel, wilt u tot een richting mijnheer De Heer komen?

Mevrouw Pichel: Alles wat het college dan überhaupt al probeert, dat dat eigenlijk niet tot zijn recht kan komen. En mijn vraag aan de heer De Heer, dat stukje van die twee jaar, ziet u dat niet meer als ook een beperking voor hetgeen wat in ieder geval het college beoogt te doen?

De heer De Heer: Voorzitter, dank u wel voor de vraag. Het is van alle tijden dat de markt verandert. En het is ook van alle tijden dat we huisvestingsverordeningen vaststellen en dat we die tussentijds soms weleens aanpassen. De reden dat ik twee jaar voorstel, is dat ik me ook kan voorstellen dat het spannende voorstellen kunnen zijn, waarvan ik dan niet zeg, doe het maar twee jaar. Maar zorg wel voor een duidelijk pauzemoment op twee jaar om in ieder geval te beoordelen, wat vinden we hiervan? Wat doet dit met die markt op dat moment, die vast ook hard in beweging is en blijft, en wat vinden we daar dan op dat moment van? Dat is de reden.

De voorzitter: Dank u wel. Dan, voordat u verder gaat met uw woordvoering, nog een interruptie van de heer Noldus van de VVD.

De heer Noldus: Voorzitter, dank u wel. Een vraag richting de heer De Heer over het laatste punt wat gemaakt werd over het behoud van punten bij verhuizing. Kan ik dat ook zien als een opening om te gaan spreken over, hoe gaan we met elkaar met die hele puntensystematiek om? En hoe zorgen we dat we door middel van die puntensystematiek ook de juiste doelgroepen het best in staat stellen om in aanmerking voor de woningen te komen?

De heer De Heer: Voorzitter, zeker, ik was ook heel geïnteresseerd toen de heer Noldus dat net noemde. Tegelijkertijd vond ik het jammer dat er geen hele concrete voorstellen waren. Dit is in ieder geval één van die punten die je in zo'n voorstel mee zou kunnen nemen. Het is in ieder geval iets wat wij ontdekten, waar we wel een lans voor zouden willen breken om dat opnieuw te bekijken en onder het licht te leggen. Dat schat de heer Noldus goed in, denk ik.

De voorzitter: Dank u wel. Dan mag u uw woordvoering afronden.

De heer De Heer: Voorzitter, een stukje toerisme. Er wordt 75 dagen toeristische verhuur voor een woning voorgesteld. Zoals de wethouder in de vorige commissie al aangaf, is dat een vrij willekeurig getal. Dat is ook heel eerlijk en fair dat hij dat zo zegt. De notitie geeft zelf wel ook aan dat er echt een goede onderbouwing en argumentatie moet zijn wanneer je een maximaal aantal hanteert. En dat lijkt dan nu te ontbreken. En als je geen goede onderbouwing op zo'n percentage opschrijft, dan krijg je inwoners die zeggen, dat is typisch zo'n regel die willekeurig door een ambtenaar op het Stads Kantoor is bedacht. Die krijgen dan nog gelijk ook. Laten we dat voorkomen. Tot slot, we zijn blij met de voorstellen rondom mantelzorg. We horen ook heel graag of deze aanpassing, dit voorstel wat er nu ligt, ook ruimte biedt voor inwoners die een soort kleine woonplek in hun tuin bijvoorbeeld zouden willen plaatsen, we kennen inwoners die dat willen, voor kwetsbaren die ze dan graag zelf zouden willen opvangen. Dat wijkt namelijk in de definitie wel iets af van de mantelzorgomschrijving, maar we zien wel heel graag dat die groep ook in deze nieuwe verordening meteen de ruimte krijgen voor dit soort barmhartigheid in onze stad, die we natuurlijk heel graag stimuleren. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we naar Fractie van Waardhuizen. Mijnheer Stam.

De heer Stam: Dank u wel, voorzitter. Ik zal proberen het kernachtig te doen, want we hebben wel een aantal vragen. Het is natuurlijk ontzettend moeilijk vanuit de landelijke problematiek, waar heel veel vraag naar woningen is, om in één gemeente een oplossing te vragen voor al die problemen die er zijn. Dat er dan een goede verdeling moet komen, staat buiten kijf. Alleen je kan naar die verdeling op andere manieren kijken. Als ik dan de onderwerpen heel kort pak, bijvoorbeeld kamerverhuur. Jarenlang is er door die kamerverhuur van overlast sprake geweest in diverse buurten. Wij zijn dan in principe geen voorstander van een verhoging naar drie procent. Want hoe kijkt wethouder dan aan tegen die eerdere overlast? En hoe denkt hij dit aan te pakken en nu wel onder controle te houden? En hoe verhoudt zich dit dan tot een ander speerpunt van het college, de leefbaarheid in de stad? We hebben bijvoorbeeld onlangs in de krant kunnen zien dat een bewoner in de Oudelandshoek woningsplitsing wilde toepassen, maar op andere regelgeving dit eigenlijk niet kon en mocht doen. Hoe gaan we daar dan mee om? Er is ook gesproken over cruciale beroepen. In de Huisvestingswet worden cruciale beroepen genoemd of binnenkort opgenomen. Wij begrijpen niet dwingend, maar als mogelijkheid voor gemeenten om deze, indien nodig, toe te passen in je Huisvestingsverordening. Onze vraag hierbij, heeft de wethouder of het college een inventarisatie gedaan naar de vacatures, zoals deze nu zouden moeten passen binnen die groep cruciale beroepen? Zo ja, kunt u die dan overleggen? Als ik bijvoorbeeld naar een brutosalaris van een onderwijzer kijk, past dit dan binnen de sociale aftoppingsgrens of moet ik dat anders zien? Voorrangsposities en regiobinding. Wij als Fractie van Waardhuizen begrijpen ook...

De voorzitter: De heer Stam, ik ga u wel vragen of u uw vragen, als u ze echt wil stellen, een beetje anders wil verpakken, want het wordt nu vrij technisch aan het college. Technische vragen kunnen natuurlijk altijd, maar straks voor de termijn graag alleen politieke vragen.

De heer Stam: Als ik bijvoorbeeld kijk naar voorrangsposities en regiobinding, wij zien ook de problematiek van maatschappelijke problemen. Daklozen. Alleen waar wij nu bang voor zijn, is de verhouding tussen problematiek en reguliere mensen. Wij zouden daar eigenlijk graag andere oplossingen voor zien. Er is ook gesproken over contingentenoplossing. Daar zijn we wel benieuwd naar hoe dat dan gaat in de regio. Als je ook kijkt naar die Huisvestingsverordening en hoe we nu spreken, naar mijn idee over een vrij kleine groep, het gaat over de huur van sociaal. Maar als je kijkt naar jongeren,

dan zit daar nog veel meer onder. De heer Noldus van de Dordtse VVD heeft bijvoorbeeld de opkoopregeling al genoemd. Wij zijn wel ook benieuwd naar die resultaten daarvan. Er is ook gesproken over een doorstroommakelaar. Als we naar de praktijk kijken, zien we uit het contact die wij met jongeren hebben, dat ze toch nog heel vaak buiten de boot vallen. Omdat als je vanuit een koopwoning komt en daar zitten wat oudere mensen die met veel winst hun woning kunnen verkopen en daar een appartement voor kopen, die eigenlijk binnen de prijsklasse vallen van jongeren, dan hebben ze nog geen geluk. De vraag is eigenlijk aan de wethouder, zijn hier ook oplossingen voor te bedenken die binnen een Huisvestingsverordening kunnen vallen? Daarnaast hebben we ook nog een aantal particuliere verhuurders in onze stad. Daar hebben we een aantal jaren geleden een meldpunt voor in het leven geroepen, omdat die niet altijd even goed met hun woningen omgaan. We zouden graag van het college willen weten wat de stand van zaken is, omdat we ook begrijpen dat dit regionaal wordt getrokken. Zijn de resultaten dan zo goed dat we daar in de toekomst meer op kunnen steunen voor die groep die niet afhankelijk of niet in aanmerking komt voor een sociale huurwoning van een corporatie? Dan wil ik het voor nu even hierbij laten.

De heer Van der Kruijff: Voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. U heeft een hoop oproepen gedaan voor resultaten inzien van onderzoeken. Die zullen vast schriftelijk beschikbaar zijn. Ik hoorde een interruptie van het CDA. Mijnheer Van der Kruijff.

De heer Van der Kruijff: Voorzitter, één van de vele vragen van de heer Stam raakte een punt wat mij wel aanspreekt, wat ik net ben vergeten in mijn woordvoering. Ik grijp de kans nog maar even. Dat ging over de woningsplitsing, waarbij hij aangaf dat er ook andere factoren zijn die dat verhinderen. Bijvoorbeeld de inspreker die aangaf de parkeernorm die dan niet past of welstandsbeleid. En zo zijn er misschien nog wel meer beleidsregels in andere beleidsvelden die op een gegeven moment dat moeilijk maken dan wel onmogelijk maken. Als CDA zouden we dan graag zien, en de vraag is of de heer Stam het daarmee eens is, om ook aan het college te vragen naar het flankerende beleid te kijken, welke aanpassingen daar mogelijk zijn om woningsplitsing niet dwars te zitten.

De voorzitter: Goed gebruik van het politieke debat. Fractie van Waardhuizen, de heer Stam.

De heer Stam: Dank u wel, voorzitter. Blij dat ik het CDA toch nog op tijd heb wakker gemaakt. Maar natuurlijk zijn wij het daar wel mee eens. Maar daar zitten natuurlijk ook weer andere vraagstukken onder. Want als je woningsplitsing gaat toepassen en je gaat daar een jonger iemand neerzetten die afhankelijk is van een bepaald soort vervoer, dan moet je goed gaan kijken hoe je met je beleid omgaat en met parkeerproblematiek. Maar in principe, met de vraagstelling of de opmerking zoals het CDA hier neerlegt zijn wij het wel eens.

De voorzitter: Helder. Dank u wel. Dan kunnen naar de volgende partij. Partij voor de Dieren. En de heer Venderbos-Lambinon zal het woord voeren.

De heer Venderbos-Lambinon: Voorzitter, de Partij voor de Dieren kan zich op veel punten uit de aanpassing Huisvestingsverordening vinden, maar blijft wel met een paar vragen zitten. Zoals over de studentenkamers. Dordrecht wil heel graag een studentenstad zijn. We werken aan ons opleidingsaanbod en een aantrekkelijke binnenstad. Maar Dordrecht zal nooit zo levendig worden, zoals bijvoorbeeld Breda, als studenten hier geen woning kunnen vinden. Met de huidige regels mag maar twee

procent van adressen verkamerd worden. Het college wil dat oprekken naar drie procent. Dat gaat de goede kant op, maar is tegelijkertijd wel een heel minimale maatregel. In een gigantisch lange straat als de Voorstraat zouden er door deze maatregel slechts vier studentenhuizen bij kunnen komen. De Partij voor de Dieren ziet kansen voor meer studentenwoningen in het kernwinkelgebied in de binnenstad en boven winkels buiten de binnenstad. Daar zijn voorzieningen en daar is al reuring, waardoor eventuele overlast van kamerverhuur mee zal vallen. Ook hebben studenten over het algemeen geen auto, waardoor kamerverhuur niet voor parkeerproblemen zal zorgen. Wat de Partij voor de Dieren betreft mogen de kamerverhuurregels in deze gebieden soepeler, om studenten in onze stad een handje te helpen. En wij overwegen dan ook een amendement op dit punt. Ook hebben wij, de voorzitter heeft het al aangekondigd, een amendement klaarliggen om het woord gemiddeld uit de verordening te halen. Omdat volgens deze regeling nu kamers verhuurd kunnen worden die veel kleiner zijn dan twaalf vierkante meter, zelfs vier of zes vierkante meter zou kunnen. Verder een vraag over de dak- en thuislozen. De Partij voor de Dieren is het eens met de Verandergroep Woonregels Dordrecht, om de voorrangsregels ook te laten gelden voor dak- en thuislozen die nu niet in een instelling verblijven en de aanbeveling om Dordrecht ook aan de ETHOS-telling mee te doen. We sluiten ons dan ook aan bij het pleidooi dat de heer Van der Kruijff hierover heeft gehouden. Verder hebben we nog een reactie op een aantal politieke vragen. Vraag één van het CDA. Wordt er voldoende mogelijke ruimte gegeven voor woningsplitsing, kamerverhuur, mantelzorgwoningen in de achtertuin en dergelijke. Uit de beantwoording blijkt dat de huidige Huisvestingsverordening een aantal beperkingen heeft ten aanzien van de bestemmingsplannen. De nieuwe Huisvestingsverordening is minder beperkend. En de Partij voor de Dieren kan daar dan ook mee instemmen. Vraag van Beter voor Dordt. Er is in het verleden heel veel ingezet om de leefbaarheid in de wijken te beschermen, door onder andere quoterings kamerverhuur. Zelfs na tien jaar zitten we nog overal onder de maximale twee procent. Aanpassen in procenten geeft in bepaalde buurten risico's. Moeten we geen onomkeerbare aanpassingen doen? Reactie van Partij voor de Dieren. In de bewoonde buurten moeten we voorzichtig zijn, maar in winkelgebieden, zoals de Voorstraat, is naar de mening van de Partij voor de Dieren een hoger percentage zeer goed mogelijk.

Vraag van de VVD. Is inspanning met betrekking tot handhaving en regeldruk voor toeristische verhuur in balans met wat een invoering hiervan oplevert voor de stad? De Partij voor de Dieren is hier voorstander van. Er blijven namelijk woningen behouden voor de woningmarkt en verliezen deze niet aan toeristische verhuur. Als in een deel van de eigen woningen een B&B gerealiseerd wordt, heeft de Partij voor de Dieren daar geen problemen mee. Wel als er een splitsing van een woning gaat plaatsvinden of een woning ten behoeve van een B&B gekocht gaat worden. Dan hebben we daar wel problemen mee. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. Ik heb geen interrupties gehoord of gezien. Dan gaan we door naar de SP. Mevrouw Kamphuis.

Mevrouw Kamphuis: Dank u wel, voorzitter. Ik zal mijn woordvoering doen aan de hand van een aantal politieke vragen die bij dit agendapunt aan de orde zijn gesteld. Maar vooraf, een Huisvestingsverordening kan op zichzelf niet zorgen voor voldoende betaalbare woningen voor de inwoners van onze mooie stad. Daarvoor is nodig om het beleid om vooral dure woningen te bouwen voor mensen van buitenaf overboord te zetten. We moeten vol inzetten op het bouwen van betaalbare woningen voor onze eigen inwoners, inclusief ook voldoen aan de behoefte van bijvoorbeeld ouderen met zorg, buurthuizen en voor jongeren die op zichzelf willen gaan wonen in een betaalbare jongerenhuisvesting.

De voorzitter: Mevrouw Kamphuis, ik snap dat u uw punt duidelijk wil maken, maar daarvoor is de Bouwagenda en niet de Huisvestingsverordening. Gaat u verder.

Mevrouw Kamphuis: Dan nu politieke vragen. Op vraag één van het CDA is ons antwoord, de uitgebreide hospitaregeling, waar nu ook twee kamers verhuurd mogen worden door de hoofdbewoner van een huis, is een goede stap vooruit. Echter, twee procent quoterings van het verhuren van de kamers in deze woningen, die niet door de eigenaar zelf bewoond worden, is een onnodige beperking. Het is al voldoende om eisen te stellen aan het verhuren van de kamers, zoals die ook bij de hospitaverhuur gelden. Minimale grootte kamers, gebruik gemeenschappelijke woonruimte, enzovoort. Twee, willen we daklozen geen instellingsverlater zijn. Dakloos is dakloos. Urgentiebehoefte aan een woning. Vraag drie. Antwoord daarop. We steunen de voorgestelde versoepeling van de Partij voor de Dieren. Antwoord van vraag vier. Er zijn, zoals gezegd, andere middelen om de risico's te beheersen van de leefbaarheid. Vraag acht, uitbreiding van voorraad goedkope betaalbare woningen door meer mogelijkheden van woningvorming, woningsplitsing en verhuur. En het antwoord daarop van de Partij van de Arbeid, zoals aangegeven, steunen we dit. Daarnaast zijn we er zeker niet voor om de mogelijkheid van woningen boven de winkels te beperken tot een klein gebied. Er zijn al heel weinig kleine woningen die jongeren de kans bieden om een start te maken op de woningmarkt. Antwoord van vraag van de PvdA, vraag negen. Als SP vinden wij zeer strikte regels om voor urgentie in aanmerking te komen een middel om feitelijke woningnood te verbergen. Het past bij een collegebeleid, dat stug vol blijft houden dat er te veel sociale huurwoningen zijn in Dordrecht en dat we vooral rijke mensen van buitenaf in de stad moeten aantrekken. We steunen de voorstellen die de Verandergroep Woonregels heeft gedaan om alle mensen met een urgentie dan ook te verlenen. Bovendien zo'n urgentieverklaring kosteloos verstrekt moet worden aan die daarvoor in aanmerking komt. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel voor uw woordvoering. Ik wil erop wijzen, er wordt momenteel gefilmd in de zaal. De vergadering wordt sowieso al opgenomen. Foto's, oké. Dank u wel. Het leek op filmen. De vergadering wordt sowieso opgenomen en is altijd terug te zien. Dank, mevrouw Kamphuis van de SP. Dan gaan we naar Op Ons Eiland. De heer Gündogdu.

De heer Gündogdu: Voorzitter, dank u wel dat wij ook de gelegenheid krijgen om onze zienswijze op dit voorstel tot het college en deze commissie te richten. Voorzitter, we zijn, denk ik, als gehele raad ervan bewust dat we echt in een woningcrisis zitten. En dat gaan we zeker niet oplossen met deze verordening. En we zijn het volledig eens met het college, dat zij überhaupt een aantal regels op papier hebben gezet, waarbij ze enigszins proberen de pijn te verlichten. Maar laten we het eerlijke verhaal vertellen, ook richting het publiek op de tribune. Die pijn zal misschien ietsjes verlicht worden, maar niet volledig weggaan. Voorzitter, wat wij namelijk hier lezen, is heel eenvoudig. We willen eigenlijk iedereen voorrang geven. En met respect, maar dat is niet de manier waarop we dit acuut en groot probleem gaan oplossen. Wat ons betreft, vanuit onze fractie Op Ons Eiland, is de enige voorrangregeling die toepasbaar zou moeten zijn, heeft u een dak boven uw hoofd of niet? En daar zou het mee moeten starten. Voorzitter, er is al zojuist door mijn collega's iets verteld over de ETHOS-telling, waarbij de Verandergroep Woonregels ook dat punt heeft aangestipt. Dat kunnen we van harte ondersteunen. En ook de oproep van deze Verandergroep om hen ook te betrekken bij de verdere uitwerking van deze verordening. Voorzitter, iets over voorrang voor jongeren. Met respect, wij hebben jongeren heel hard nodig. Maar als we kijken naar de schaarste in de stad in relatie tot wat het college nu voorstelt, met minimaal zeventig vierkante meter bij mogelijk splitsen van een woning, dan vragen we ons oprecht af, hebben deze jongeren

wel zeventig vierkante meter nodig? Want ze zijn starters en ze kunnen heel goed af met misschien wat minder vierkante meters. Ons voorstel zou zijn, wees daar niet zo stellig in. Wees daar coulant in. Voorzitter, er is zojuist ook door mijn collega's van de VVD over de opkoopbescherming en de evaluatie daarvan gevraagd. Graag ontvangen we die uiteraard ook. Een ander punt is de quoteringsregeling. Voorzitter, ik kan me nog heel goed de discussie een aantal jaren geleden in de Dordtse gemeenteraad herinneren, waarbij met pijn en moeite de twee procent is geaccordeerd. En waarom is dat gekomen? Er is namelijk in de stad heel veel bezwaar gekomen of heel veel zorgen geuit van bewoners die de druk, de leefbaarheid in hun straat enorm hoog vonden. En die regeling van twee procent is er niet zomaar gekomen. Ik gun uiteraard iedereen om de woning te splitsen, echt extra kamertjes te creëren. Maar we hebben te maken gehad toen met de uitdrukkelijke wens van heel veel Dordtenaren om dat eens in paal en perk te stellen. Zijn we als stad zover dat we die verruiming kunnen verdedigen? Is een oprechte vraag ook richting het college, maar ook deze commissie. Vervolgens, voorzitter, als laatste punt, we hebben het tijdens de presentaties gehad over de taskforce Huisvestingsverordening. Voorzitter, wij willen vanuit onze fractie ook de coulance geven aan dit college. Als u een hardheidsclausule wilt gebruiken, dat u de mogelijkheid wilt om per geval te inventariseren, te kijken, te oordelen of iets mogelijk maken voordelig is voor deze stad, voor een wijk, doe dat ook. Wat ons betreft heeft u een vrijbrief. Die geven we niet altijd af. Maar als het gaat om die hardheidsclausule, om het mogelijk te maken, zodat we onze inwoners kunnen huisvesten, be our guest, zou ik zeggen. Doe dat ook. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we naar de volgende fractie, Partij van de Arbeid. De heer Damen, gaat uw gang.

De heer Damen: Bent u daar nog geen lid van dan? Dank u, voorzitter. Voorzitter, de woningnood is buitengewoon fors. En dat is niet zomaar gebeurd. In 15 jaar tijd is het aantal sociale woningen van 20.000 na 15.000 afgenomen. En dat verklaart voor een behoorlijk deel de woningnood die nu in Dordrecht bestaat onder mensen met een relatief laag inkomen. Daarom ben ik met de heer Van der Kruijff het eens dat we de dingen die binnen de Huisvestingsverordening mogelijk zijn, om te zorgen voor meer woningvorming, of dat zelfstandig of onzelfstandig is, dat we die mogelijk moeten maken. De heer Van der Kruijff zei steeds dat van hem het allemaal mocht. Ik zou het wat dwingender formuleren. Gezien de nood die er bestaat, moeten we daar echt dingen in ondernemen. Op alle punten die hij daarover gezegd heeft, daar sluit ik me kortheidshalve volledig bij aan. Wat betreft de loting voor huisvesting, om het aandeel voor jongeren in de toegewezen woningen te vergroten, daar word ik niet enthousiast van. De gemiddelde wachttijd neemt daardoor voor geen millimeter af. Die blijft exact gelijk. Het betekent alleen maar dat sommige mensen wat eerder en andere mensen, ook jongeren, wat langer moeten wachten. Het zou mij veel liever zijn als wij met de corporaties afspraken zouden maken over de verhuur van corporatiewoningen per kamer. Dat er drie jongeren in een corporatiewoning kunnen wonen. Dat gebeurt elders wel. Het gebeurt ook veel door particulieren. Er zijn huisvaders die voor hun kinderen een woning kopen als ze gaan studeren. En dan een deel van die woning aan andere studenten verhuren. Je zult daar als corporatie zorgvuldig beheer op moeten voeren, maar het levert wel extra woonruimte op. Er is gepleit voor het huisvesten van daklozen via de urgentieregeling, net zoals dat gebeurt voor mensen die een instelling verlaten. Wat dat betreft sluit ik me weer aan bij de heer Van der Kruijff die zegt van, ik wil daar dan weleens de cijfers over zien. Wat betreft het loslaten van de regiobinding, daar ben ik zwaar op tegen, maar ik denk wel dat de normen voor de regiobinding veranderd kunnen worden. Het is goed als mensen die hier opgegroeid zijn, maar een tijdlang elders gewoond hebben, die door omstandigheden dakloos raken, dat die wel in

aanmerking komen voor een urgentieverklaring hier. De regeling zegt nu dat je hier drie jaar moet wonen of de afgelopen tien jaar zes jaar hier gewoon moet hebben. Ik zou ook zeggen, als jij in je hele leven tien jaar in Dordrecht gewoond hebt, dan moet jij ook aanspraak kunnen maken op die regiobinding. Daarnaast is er natuurlijk nog een groep mensen die, omdat ze een zwervend bestaan hebben, in geen enkele regio regiobinding hebben. Ik denk dat je daar automatisch clementie voor moet verlenen. En dat je dan de eis moet loslaten, als mensen dat redelijkerwijs kunnen aantonen. Als je de hele regiobinding loslaat en tegelijkertijd een forse verruiming wil hebben van de urgentietoekenning aan daklozen, levert dat een enorme instroom in het Dordtse van daklozen uit het hele land. En ik denk dat we dat niet zouden moeten willen.

De heer De Heer: Voorzitter.

De voorzitter: Een interruptie van ChristenUnie/SGP, mijnheer De Heer.

De heer De Heer: Even voor de zekerheid hoor ter verduidelijking. De heer Damen heeft het over het helemaal loslaten van regiobinding. Ik was even benieuwd wie hij dat heeft horen voorstellen, want het staat volgens mij niet in de notitie en heb ik ook geen van de collega's horen voorstellen.

De voorzitter: De heer Damen, PvdA.

De heer Damen: Nee, maar het is wel gevraagd tijdens de vorige bijeenkomst van de commissie. En ook daar moet je op reageren, vind ik. Dat zijn de belangrijkste punten die ik graag naar voren zou willen brengen. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. Voordat we verder gaan, is er nog een interruptie van mevrouw Koene op de heer Damen.

Mevrouw Koene: Zeker. Ik heb daar even over na moeten denken. Maar ik hoorde de heer Damen zeggen dat het een voordeel is om een corporatiewoning aan meerdere mensen te verhuren, meerdere kamers in een corporatiewoning te verhuren. Dan vraag ik me af, waarom zou dat een voordeel zijn en voor welke doelgroep heeft hij dat dan in gedachten? Omdat een jongere die thuis op een kamer zit, waarom zou die dat willen verruilen voor een kamer waar hij veel meer voor moet betalen en nog steeds niks voor zichzelf heeft?

De voorzitter: De heer Damen, hoe ziet u dat?

De heer Damen: Er zijn een heleboel jongeren die niet thuis op hun kamer zitten, die een zwervend bestaan leiden of gewoon van bank naar bank en van kennis naar kennis verhuizen. Voor die mensen is het al een vooruitgang. Het betekent dat je met één woning de woningvraag van meerdere personen kunt oplossen? En daarmee kun je ook de woonlasten voor een gedeelte delen. En er zijn ook een heleboel jongeren die echt ontzettend snel bij hun ouders vandaan willen, maar daar geen enkele mogelijkheid voor zien en waar de verhoudingen in huis buitengewoon vervelend worden.

De voorzitter: Bedankt voor uw antwoord. Mevrouw Koene nog een vervolgvraag.

Mevrouw Koene: Dan is me in ieder geval helder over welke doelgroep we het hebben. Dan hebben we het echt over een specifieke doelgroep. Dank.

De heer Noldus: Voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Interruptie van de VVD. De heer Noldus, gaat uw gang.

De heer Noldus: Voorzitter, een vraag richting Partij van de Arbeid. Als ik het samenvat, gaat het vooral over het herverdelen van de woonvorm natuurlijk. Loting vindt de Partij van de Arbeid eigenlijk niet zo'n goed idee meer. Dat was een paar jaar geleden een initiatief van de Partij van de Arbeid. Daar is de huidige fractie wat anders in. Tegelijkertijd ziet u ook meer ruimte voor voorrang. Heeft u daarbij ook dan... Want uw betoog gaat voor een belangrijk deel over juist jongeren. Maar op welke manier ziet u dan de jongeren ertussen komen? Aangezien we ook in de stukken zien dat eigenlijk vooral de jongeren geholpen worden door een instrument als loting.

De voorzitter: Partij van de Arbeid, mijnheer Damen.

De heer Damen: Het voorstel om flats aan meerdere jongeren te verhuren komt natuurlijk niet uit de lucht vallen. Dat kan leiden tot een verruiming van het aanbod voor jongeren. Daarnaast denk ik dat als jongeren heel structureel achterblijven in de woonruimteverdeling, kun je een contingent woningen speciaal voor jongeren reserveren.

De voorzitter: En daarmee is de interruptie beantwoord. Dan gaan we door naar de volgende fractie. En dat is GroenLinks.

Mevrouw Pichel: Voorzitter.

De voorzitter: Toch nog een interruptie voor Partij van de Arbeid van Forum voor Democratie. Mevrouw Pichel.

Mevrouw Pichel: Dank wel, voorzitter. Vraag aan de heer Damen. Het idee om corporaties de mogelijkheid te bieden om dan een woning aan meerdere mensen te verhuren, waarom zou dat dan niet kunnen door gewoon huiseigenaren of privé-investeerdere? Wat is het verschil?

De voorzitter: De heer Damen, Partij van de Arbeid.

De heer Damen: Ik zie geen verschil. Dat kan ook dat de huizeigenaren... Maar we willen dat wel een beetje beperken. Dat wil zeggen tot twee of drie procent of misschien in de toekomst vier procent, als alles goed gaat, per honderd woningen.

De voorzitter: Mevrouw Pichel, vervolgvraag?

Mevrouw Pichel: Ja. Vanwaar de beperking.

De heer Damen: Dat is uitgebreid aan de orde geweest, dacht ik. Er bestaat onrust, in ieder geval in deze commissie, maar ook in een aantal wijken, over het per kamer verhuren van woningen. Als dat te veel gebeurt en er vinden te veel wisselingen plaats in die woningen van huurders, dan leidt dat tot een minder aantrekkelijk woonklimaat. En daar moet je wel opletten. Als je daarin de huidige regels gaat veranderen, moet je dat geleidelijk doen. Dan ga je eerst van twee naar drie procent. En als dat geen problemen oplevert, kun je zelfs overwegen naar vier procent te gaan. Maar dat moet de ervaring leren.

De voorzitter: Dank u wel.

Mevrouw Pichel: Even dat ik het goed begrijp, want dan bedoelt u inderdaad meer over het aantal kamers per woning of de wisselingen en niet per se dat iemand één huis bezit of twee of vijf of zeven. Begrijp ik dat goed?

De voorzitter: Het gaat over kamerverdeling of gaat het over woonbezit, is de vraag? Mijnheer Damen.

De heer Damen: Ik heb het niet over woningbezit gehad.

De voorzitter: Dan gaan we door naar de volgende fractie, GroenLinks. En de heer Van der Meer voert het woord.

De heer Van der Meer: Voorzitter, er is al een heleboel gezegd. En het is lastig om daar nog iets creatiefs aan toe te voegen. Ik wil graag kort een aantal punten noemen die wij als mogelijke verbetering van het voorstel zien. En die sluiten aan bij dingen die al gezegd zijn. De eerste zorg is inderdaad de groep daklozen die geen instellingsverlater is.

Heel belangrijk inderdaad om daar meer informatie over te krijgen, zodat we daar gericht beleid op kunnen formuleren. Inderdaad graag dat onderzoek. Los daarvan is voor ons een belangrijk principe dat die groep in principe gelijkwaardig is qua urgentie en qua wat ervoor gedaan moet worden aan de groep instellingsverlaters. Tweede punt, loting. Loting, hebben een paar mensen al gezegd, betekent per definitie dat sommigen geluk hebben en anderen pech. De wachttijd wordt er per saldo niet korter van. En het idee wat de heer Damen net ook opperde, als je jongeren meer huisvesting wil bieden, waar best goede argumenten voor zijn, doe dat dan net als met de instellingsverlaters met een apart contingent woningen voor jongeren. Dan de Huisvestingsverordening en flankerend beleid bieden allerlei aanknopingspunten om toch tot iets meer woonruimtes te komen. En mijn vraag aan de wethouder is eigenlijk of het mogelijk zou zijn om die mogelijkheden eens op een rijtje te zetten wat dat op zou kunnen leveren. En dan denk ik aan bestrijding van leegstand via een Leegstandsverordening of een leegstandsbelasting of een andere regeling.

De voorzitter: En de heer Van der Meer, ik neem aan dat u dat graag op papier wil na deze vergadering en niet in de termijn van de wethouder?

De heer Van der Meer: Nee, dat is best. Maar ik wil wel graag de mogelijkheden even benoemen die wij in elk geval zien.

De voorzitter: Dank u wel.

De heer Van der Meer: Afzien van verkoop van sociale huurwoningen. Recht op kamerverhuur door eigenaar/bewoners ook buiten het centrum toelaten. Soepeler omgaan met woningsplitsing is al genoemd. Mantelzorgwoningen op eigen terrein makkelijker maken. Dat zijn allemaal mogelijkheden om meer woonruimte te creëren. En dat is om het probleem gewoon een beetje beter te kunnen tackelen, denken wij, heel belangrijk. Wij hebben vraagtekens bij de voorrang voor agenten, zorgpersoneel en leraren. Je ziet in de praktijk heel veel dat mensen uit deze beroepsgroepen, zeker agenten en zorgpersoneel, in een andere plaats woont dan waar ze werken. En dat is, als die afstand niet al te groot is, helemaal geen probleem. Het is ons eigenlijk niet duidelijk welk probleem hier precies mee wordt opgelost. En het betekent wel dat andere woningzoekenden nog weer minder kans hebben. Daar twijfelen we erg over of dat goed is om die in die Huisvestingsverordening op te nemen. En dan ten slotte wordt het een

en ander gezegd over de verhuurdersvergunning in bepaalde wijken of als je verhuurt aan arbeidsmigranten. Ik weet niet precies wat de definitie van een arbeidsmigrant is overigens. Maar daar zijn ook nog verschillende soorten in, in de praktijk. Waarom niet gewoon, ook om het risico van stigmatisering te voorkomen, een verhuurdersvergunning voor iedereen? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dan een interruptie van de heer Stam, Fractie van Waardhuizen.

De heer Stam: Dank u wel, voorzitter. Ik heb de heer Van der Meer het woord arbeidsmigranten horen noemen. Als je kijkt naar de woningen die daar ook voor nodig zijn, voorzitter, dan heb ik de vraag, zijn dat arbeidsmigranten of ziet u als migranten? Want arbeidsmigranten, in hun land van afkomst beschikken ze meestal al over een woning.

En vindt u daarnaast, voorzitter, als tweede vraag, niet dat werkgevers die buitenlandse werknemers naar onze stad halen ook meer verplicht moeten worden om voor onderkomen, bijvoorbeeld op industrieterreinen, te zorgen, zoals ze dat in Waalwijk hebben gedaan? Door een X-aantal woningen neer te zetten. X-aantal jaren woningen. En dan instromen in de reguliere woningmarkt. Hoe kijkt u daarnaar?

De voorzitter: GroenLinks, de heer Van der Meer.

De heer Van der Meer: Daar zou ik allerm minst op tegen zijn, eerlijk gezegd. Waar het mij om ging, is de regel in de Huisvestingsverordening dat je voor verhuren aan arbeidsmigranten een vergunning nodig hebt. En dat vind ik prima. Maar waarom niet bij verhuren aan andere doelgroepen.

De voorzitter: Nog een interruptie van de heer Stam.

De heer Stam: Dank u wel, voorzitter. Ik zat nog te twijfelen, maar dat is eigenlijk meer een opmerking, omdat we nu continu in groepjes praten van doelgroepen die we in de Huisvestingsverordening willen benoemen. Maar dan toch in de vragende vorm aan de heer Van der Meer, vergeten we dan niet die reguliere timmerman, die man die bij HVC werkt, die man die elke morgen op zijn fietsje naar zijn werk gaat door weer en wind. Die hoor ik nu eigenlijk een beetje ondergesneeuwd raken in de Huisvestingsverordening, doordat wij allerlei groepen benoemen. Hoe kijkt u daarnaar?

De voorzitter: De heer Van der Meer.

De heer Van der Meer: Voorzitter, ik geloof dat de heer Stam het idee heeft dat ik pleit voor meer huisvesting of voorrang of zo voor arbeidsmigranten. Dat is niet aan de orde. Het gaat er gewoon om, waarom moet je voor verhuren aan een arbeidsmigrant een vergunning hebben en voor verhuren aan een drugs crimineel niet?

De voorzitter: Zodat alle groepen uiteindelijk in een nette huurwoning terechtkomen, is de insteek. Dan gaan we naar de VSP. En mevrouw Stolk zal het woord voeren. Gaat uw gang.

Mevrouw Stolk: Voorzitter, dank. Huisvestingsverordening Dordrecht. Ik denk dat het één van de moeilijkste onderwerpen op dit moment is, wonen, in deze politieke arena. Ik heb veel dingen al voorbij horen komen. Ik zal een paar dingen nog eventjes aanstippen wat voor ons belangrijk is. Mijnheer Kolkilic had het over de Groeiagenda. Dat er met deze

Huisvestingsverordening geen rekening is gehouden met deze Huisvestingsverordening. Teleurstellend vinden we dat, want we willen groeien. Althans het college wil groeien, laat ik het even goed zeggen, naar 140.000 inwoners. En die toch wel meer gericht zijn op de wat rijkere in onze samenleving. De VSP zou het graag wat zien in het midden en in het lagere segment. Wat ook een beetje teleurstellend is, we hebben het inderdaad allemaal over groepen waar we het vanavond over hebben. En laten we het gewoon een hebben over jong en oud. Jong is de toekomst en oud moeten we voor zorgen dat die door kunnen stromen. Als we daar meer in zouden zetten op die doorstroming in de Huisvestingsverordening of in wonen, laat ik het dan maar zo zeggen, dan denk ik dat er al wat meer gewonnen zou zijn. En als je ook ziet met de knarrenhofjes, dat initiatiefvoorstel wat we ingediend hebben, het is allemaal heel stroperig. Het duurt allemaal lang.

En dat is gelijk ook even een haakje naar de dingen als je bijvoorbeeld een woning gaat splitsen. De heer Van der Kruijff had het erover. Volgens mij de ChristenUnie ook. Dat mag wat ons allemaal wel een tandje meer. Ook mensen die een initiatief nemen. Bijvoorbeeld, het was volgens mij een spreker op de Wioldrechtse Zeedijk die iets voor jongeren wil betekenen. Dat zou wat ons betreft allemaal wel wat soepeler mogen. En als je het dan hebt over de woningcrisis, dan denk ik vanuit de VSP dat de mensen die dak- en thuisloos zijn door deze woningcrisis het hardste getroffen worden. Dan de opkoopbeschermingsevaluatie, daar zitten we op te wachten. Dat komt eraan. Betaalbare woningen. De ETHOS-tellingen zijn we echt een voorstander van. En waar ik het toch over wil hebben, is ook, en wij overwegen daarom, maar dat komt misschien nog in een volgende oordeelsvormende vergadering, om toch met een motie te komen over een Leegstandsverordening. En gelukkig gaf de heer Van der Meer dat net in zijn pleidooi aan, als we dan het hebben over oplossingen... Mevrouw Koene zit weer te knikken dat ik het daar niet over mag hebben.

Mevrouw Koene: Sorry, voorzitter. Maar als mevrouw Stolk zich gewoon richt op zichzelf.

De voorzitter: Wacht even. Zolang er niks door de microfoon wordt gezegd, hoeft u er niks mee te doen.

Mevrouw Koene: Nee, gelukkig.

Mevrouw Stolk: Voorzitter, als we ons daar eens meer op gaan richten, als we het hebben over de vierkante meters die heel kwetsbaar zijn, denk ik dat we aan oplossingen kunnen denken aan die Leegstandsverordening. En daar wil ik het voor nu even bij laten.

De heer Van der Kruijff: Voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Twee interrupties. Dan ga ik eerst naar de heer Van der Kruijff van het CDA, want die is nu het luidst. En daarna naar Forum voor Democratie. Gaat uw gang.

De heer Van der Kruijff: Voorzitter, mevrouw Stolk zei, laten we gewoon focussen op doorstroming voor oud en de kansen voor jong. Dat is maar even mijn samenvatting. Om daarna te zeggen, maar de daklozen zijn de klos. Bedoelt u dat als we gaan focus op doorstroming voor oud en kansen voor jong dat dan de daklozen de klos zijn? En als dat niet zo is, wat wilt u dan doen voor de daklozen? Want daar hoor ik u nog geen prioriteit voor vragen.

De voorzitter: Wat wil mevrouw Stolk doen voor de daklozen? VSP, mevrouw Stolk.

Mevrouw Stolk: Ik heb het erover dat als we... U heeft het zelf ook aangegeven over het splitsen van woningen. U had het zelf over die zeventig procent. Het moet ook leefbaar blijven. Maar als we gaan kijken naar kansen die we hebben op die vierkante meters die we hebben, dan denk ik dat een Leegstandsverordening, die hebben we niet in Dordrecht, dat we daar met elkaar eens naar gaan kijken of dat eventueel kan helpen voor de dak- en thuislozen. Want er staan heel veel panden leeg.

Het is voor iedereen een doorn in het oog, leegstaande panden, terwijl we mensen hebben die geen dak boven hun hoofd hebben. Daar zou ik graag wat meer actie vanuit het college willen. En ik ben ook heel benieuwd hoe de commissie daar tegenaan kijkt.

De voorzitter: Helder. Dank u wel. Nog een vervolgvraag van de heer Van der Kruijff. En gaan we door naar mevrouw Pichel.

De heer Van der Kruijff: Eén van de vragen waar veel fracties natuurlijk wel op ingegaan zijn, als je kijkt naar de daklozen, vindt u dat zoals het nu wordt voorgesteld als uitgangspunt dat de instellingsverlaters voorrang krijgen of ook de niet-instellingsverlaters?

De voorzitter: VSP, mevrouw Stolk.

Mevrouw Stolk: Voorzitter, dat vind ik een hele moeilijke discussie, want dan ga je weer een keuze maken, wie wel en wie niet? Wat u ook zegt, laten we eens in kaart brengen hoe de situatie hier in Dordrecht is. En aan de hand van de cijfers, die harde cijfers, wat kunnen we en wat voor acties moeten we daarop uitzetten? Dat is eigenlijk meer het pleidooi wat ik wil houden.

De voorzitter: Dank u wel. Gaan we naar een interruptie van mevrouw Pichel op de VSP.

Mevrouw Pichel: Dank, voorzitter. Ik wilde even het gesprek voeren met mevrouw Stolk over die stroperigheid die ze net noemt. Ik herkende natuurlijk ook al allemaal wat ze zegt en wat ze bedoelt. Maar kan mevrouw Stolk ook even aangeven, waar zit het hem precies in met die stroperigheid? Het is natuurlijk dat vanuit landelijk zijn er een aantal jaar geleden allerlei beperkingen opgelegd. En daar heeft op een gegeven moment iedereen mee te dealen. De markt, maar ook het college en nu ook wij. Waar ziet u de knelpunten van die die stroperigheid?

De voorzitter: Waar ziet mevrouw Stolk de knelpunten van de stroperigheid? VSP, mevrouw Stolk.

Mevrouw Stolk: Wat ik al aangeef, dat als je gaat kijken, de jongeren hebben de toekomst. Maar de ouderen zitten vaak in een huis die al afbetaald is. En die willen eigenlijk best wel kleiner gaan wonen. Maar wat hebben we die mensen te bieden? Een woning van 1.100, 1.200 euro. Daar ga je natuurlijk never nooit je huis voor verlaten, want je zit voor heel weinig geld in een grotere woning. Dan ga je nooit zeggen, dan ga ik die woning verkopen en dan ga ik voor 1.200 euro huren. Dan kan je zeggen, je hebt ook wat geld gekregen van je huis. Maar dat zijn ook wel een beetje de spaarcentjes die hardwerkend Nederland heeft opgebouwd. En moet je dan zeggen, lever dat dan allemaal maar in? Het is een beetje zoeken, maar het is ook kijken naar de mogelijkheden die er zijn. We hebben het over de woonwagencultuur gehad. Daar

hebben we heel veel insprekers gehad. Die hebben heel veel oplossingen zelf aangedragen. Ik denk dat er heel veel oplossingen in de stad zitten, als we er maar voor openstaan. En dat is eigenlijk ook een beetje wat ik wil zeggen. En ook met het knarrenhofje, richting de wethouder, dat doe ik dan even niet richting de commissie, dat een knarrenhofje gewoon niet van de grond komt. Dat doet mij pijn. En dat creëert weer kansen voor mensen die geen dak boven hun hoofd hebben.

De voorzitter: Pleidooi voor alternatieve woonvormen. Er staat ook nog een interruptie van de heer Venderbos open. Ik wil u het politieke debat zeker niet ontnemen, maar ik wil er wel op wijzen, het is ondertussen vijf over half elf, we eindigen om elf uur. En de termijn van de wethouder moet ook nog komen. Het lijkt me wel prettig om die in ieder geval voor een tweede oordeelsvormende sessie gedaan te hebben. Dan weet u dat. Is het antwoord voor u zo helder, mevrouw Pichel? Nog een korte vervolgvraag.

Mevrouw Pichel: Niet helemaal, want juist die laatste zin ging het me om. Want knarrenhofjes komt niet van de grond en we noemden stroperigheid. Maar waarom komt dat niet van de grond? Wat is het probleem?

De voorzitter: Waarom komt er niet van de grond, mevrouw Stolk?

Mevrouw Stolk: Als het aan mij ligt, is het morgen opgelost. Maar daar moet u echt richting het college kijken, want die zijn degenen die op pad zijn gestuurd met...

De voorzitter: Dan leggen we deze vraag bij het college neer. En dan gaan we door naar de volgende interruptie op uw woordvoering van heer Venderbos, Partij voor de Dieren. Gaat uw gang.

De heer Venderbos-Lambinon: Dank, voorzitter. Mevrouw Stolk had het over de Leegstandsverordening, met betrekking tot leegstaande woningen. En ik kan me ook heel boos maken om woningen die gewoon al jaren leeg staan. Ik ben voor een Leegstandsverordening. Alleen de opkoopregeling, die regeling dat je in je woning moet gaan wonen als je er één koopt, geldt maar tot een geloof 450.000 euro. Ikzelf woon in de binnenstad. Dat is waarschijnlijk wel bekend. En daar zie ik verschillende woningen leegstaan die voor 6, 6,5 ton gekocht zijn. En die blijven gewoon 2 jaar leeg staan. Krijgen we met de Leegstandsverordening dat dan ook in de greep?

De voorzitter: VSP, mevrouw Stolk.

Mevrouw Stolk: Voorzitter, even via u natuurlijk, dat is wat wij hier in dit gremium met elkaar afspreken. Want je kan ook boetes opleggen. Dat gebeurt in Den Haag. Daar zijn ze mee bezig om ook boetes op te leggen. En dan heb ik het niet alleen over woningen die leeg staan, maar je hebt ook, kijk alleen maar naar de Voorstraat, heel veel leegstaande panden die daar staan. Daar zou je mooie studentenwoningen van kunnen maken. Verzin iets. Dat kan je allemaal gaan gebruiken, maar dan kom je in een heel andere discussie. Want dan kan je ook gaan kijken van, is je kernwinkelgebied wel... Als we kijken naar de hele Voorstraat. Vroeger ging je flaneren over de Voorstraat en tegenwoordig is het meer leegstand dan dat er nog wat vol staat. Dat is ook een discussie wat we een keer moeten voeren. Moet je je kernwinkelgebied niet gaan verkleinen?

De voorzitter: Dank u wel. De heer Venderbos nog een verhelderende...

De heer Venderbos-Lambinon: Helemaal tevreden met de reactie van mevrouw Stolk.

De voorzitter: Helemaal tevreden.

De heer Venderbos-Lambinon: Ik denk dat we het heel erg kunnen vinden.

De voorzitter: Ik zag net ook nog een interruptie openstaan van de ChristenUnie/SGP, van mijnheer De Heer. En daarna gaan we verder. ChristenUnie/SGP, gaat uw gang.

De heer De Heer: Voorzitter, dank u wel. Ik hoorde mevrouw Stolk zeggen dat het inderdaad heel moeilijk is om die keuzes te maken. Daar ben ik het helemaal met haar eens. Dat is ook bijzonder lastig. Dat vinden wij als fractie ook. Tegelijkertijd hoor ik mevrouw Stolk zeggen, laten we dan die telling doen om dat in beeld te krijgen. Ik zou mevrouw Stolk wel willen meegeven dat als dat al gebeurt dat het zomaar nog een jaar zou kunnen duren voordat we dan echt die cijfers goed in beeld krijgen. En dat er pas dan na die tijd ook keuzes gemaakt kunnen worden. Tegelijkertijd verwijst u naar de stad en dat er in de stad... En ik denk dat u daarmee ook verwijst naar belangengroepen. Dat die goede ideeën hebben en goede ideeën aandragen. Die dragen bijvoorbeeld aan om wel nu al wat aan die knop te draaien en die voorwaardes, die er soms worden gezet, om die er al uit te halen. Omdat we al weten dat het veel is van dak- en thuisloosheid qua cijfers en dat het mogelijk nog meer is. Hoeveel meer, dat is de vraag. Maar er gaat natuurlijk ook nog een hele periode aan vooraf, voordat we dat in beeld hebben. Hoe kijkt mevrouw Stolk daar tegenaan?

De voorzitter: VSP, mevrouw Stolk.

Mevrouw Stolk: Dat is een mooie vraag, maar die kan ik ook omdraaien. Hoe kijkt u daarnaar? Maar dat doe ik niet. Het is gewoon dat wat je nu kan doen, de dingen die aangegeven worden die we nu kunnen doen als gemeente door beleidskeuzes, beleidsregels te verruimen, dat zou je nu kunnen doen. Alleen daar gaan wij met elkaar over. Dat beslissen wij als raad. Neem in ieder geval mee datgene aan knowhow wat er zit in onze stad. En dat zijn best wel veel organisaties die met dak- en thuislozen bezig zijn. Ik ben blij dat ik niet een keuze moet maken tussen Pietje, Jantje of Klaasje, want dat lijkt me zo moeilijk. U zei het zelf, dat gaat je aan je hart.

De voorzitter: Toch een nieuwe oproep om het via de voorzitter te doen. Ik snap het helemaal, maar ik heb echt al heel vaak u gehoord vanavond. En we hebben gewoon de afspraak dat we altijd dan elkaar bij de naam noemen en via de voorzitter. U doet dat zelf heel vaak ook hartstikke netjes en u draagt het zelf als voorzitter ook vaak aan. Maar ik blijf het herhalen om het zo te houden.

Mevrouw Stolk: Voorzitter, ik probeer, laat ik het dan zo zeggen, om het op die manier te doen. Maar u weet zelf ook, politiek is een stukje gevoel en barmhartigheid. Ik neem maar even de woorden, via de voorzitter, van de heer Van der Kruijff en de heer De Heer. Het is ook een stukje bevlogenheid. Excuses daarvoor als ik het niet via u doe. Maar het is in ieder geval geen scherp debat. Het is niet op de persoon. Laten we het gewoon ook luchtig houden, alhoewel ik het geen luchtig onderwerp vind. Maar ik hoop dat het een antwoord op uw vraag is, via de voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Ik snap uw punt helemaal. En aan mij de taak om de afspraken na te leven. Ik heb net gezegd dat dit even de laatste interruptie was, om ook nog wat ruimte over te laten aan de reflectie van het college. Ik ga het woord aan de heer Heijkoop geven.

De heer Heijkoop: Voorzitter, dank u wel. De reflectie van het college. Van harte bereid. En ik heb ook wat zaken genoteerd waar ik zeker op kan reflecteren. En misschien ook al antwoorden die ik kan geven. Daarbij benadrukken dat het nadrukkelijk uw debat is. Debat van uw raad. We hebben vanuit het college een aantal uitgangspunten op een rij gezet, omdat we al helemaal aan de voorkant met u het debat wilden voeren van, hoe gaan we nu verder richting die Huisvestingsverordening? En voor uw beeld, in het verleden kwam het geregeld voor dat de Huisvestingsverordening direct aan uw raad werd voorgelegd. En dat was een hamerstuk. Dat laat wel zien, het feit dat u er uitgebreid over debatteert, nu weer zeven kwartier, u heeft twee beeldvormende sessies met elkaar gehad, hoe ongelooflijk groot dit thema is geworden. En het is zeker geen luchtig thema. Dat ben ik met mevrouw Stolk eens. Het is een heel betekenisvol onderwerp. Het is iets waar u, vind ik, op een zeer bevlogen wijze met elkaar het debat over voert. Maar ook wel eigenlijk een onderwerp wat een permanente zoektocht met zich meebrengt. En eigenlijk een zoektocht naar, wat is de juiste balans? Hoe doe je mensen recht? Hoe doe je de verschillende groepen in de samenleving recht, die allen op zoek zijn naar een woning? En ik heb goed naar u geluisterd. En ook in de vorige beeldvormende sessies sijpelde hier en daar al wat oordeelsvorming in het debat. En ik merk op een aantal onderdelen waar u eigenlijk wel van zegt, daar vinden we elkaar. Waar het gaat over het soepeler omgaan met het mogelijk maken om mensen onderdak te bieden, ook in eigen huis met verkamering, hospitairegeling, mantelzorg kwam langs, maar ook waar het gaat over het splitsen van woningen. Maar ook een socialer en inclusiever beleid waar het gaat over mensen die dakloos zijn. Daar doen wij ook voorstellen in. En de uitgangspunten. In die zin bemerk ik dat u die in grote lijnen kunt onderschrijven, maar dat u op onderdelen ook wel zegt, maar moeten we daar niet nog een stapje extra zetten? Bijvoorbeeld waar het gaat over die quoteringsregeling. Moet die niet naar vier procent, hoor ik de Partij voor de Dieren zeggen. En ik hoor ook partijen zeggen, wacht even, laten we ook leren van het verleden en laten we niet te snel naar die drie procent gaan. En als we dat wel doen, laten we dat dan op tijdelijke basis doen, zodat we het schip weer kunnen wenden, mocht het toch niet goed gaan. En je wil handelen, maar wat is wijsheid? En Forum voor Democratie, bij monde van mevrouw Pichel, geeft ook al terecht aan, je moet ergens ook wel solide en betrouwbaar en voorspelbaar beleid voeren. Ik paraphraseer mevrouw Pichel, want u heeft het niet precies zo gezegd, maar de woningmarkt is wel een hele grote, logge tanker. En we zien met de landelijke wet- en regelgeving, ook vanuit het ministerie, dat die woningmarkt daar voortdurend op reageert. Je ziet institutionele beleggers erop reageren. Je ziet projectontwikkelaars. En daar moet je gewoon heel voorzichtig mee omgaan. Bij deze Huisvestingsverordening zit dat niet zozeer op echt de woningbouw. Een aantal van u heeft dat ook nadrukkelijk aangegeven. Als het gaat over de wens om te komen tot meer sociale huurwoningen of meer betaalbare woningen, dan moeten we dat nadrukkelijk bespreken in relatie van het Woningbouwprogramma. U maakte er zelf ook al een opmerking over, voorzitter. Laat onverlet dat we ook met deze Huisvestingsverordening wel degelijk werken aan het vergroten van de woningvoorraad door die splitsing, door die verkamering, door die mogelijkheden te verruimen. En op die manier hebben we ook al de nodige woningen kunnen toevoegen. En deze uitgangspunten waren de uitgangspunten vanuit het college. En u heeft met elkaar het debat over wat u mee wilt geven en wat u misschien ook van harte onderschrijft. En ik stel me zomaar voor dat we hier nog wel een keer met elkaar over gaan spreken. En dat klinkt misschien raar, maar dan zou het ook gewoon helpen als u op onderdelen meerderheden zoekt voor eventueel aanscherpingen of nog versoepelingen of wat u nog verder uitgezocht wil zien.

Want ik hoor u ook al een aantal zaken zeggen, en dat bleek ook al uit de beeldvormende sessie, wat eigenlijk gaat over het flankerende beleid. Het gaat over welstand. Het gaat over bestemmingsplannen. Het gaat over de parkeernormen. Even

voor de goede orde, de inspreker waar een aantal van u aan gerefereerd heeft, zijn verzoek was volledig Huisvestingsverordening proof. Dat zat hem niet hierop. Dat zat hem puur op te parkeernormen. Als u daar meer mogelijkheden wil bieden, dan moet je ook eigenlijk uitspraken doen over het flankerende beleid. En ik denk dat collega Van der Linden ook daar graag met u over in debat gaat. Ik spreek daar met hem zelf natuurlijk ook over. En volgens mij heeft u recent de Mobiliteitsvisie ontvangen of die is eraan aan het komen. Dat lijkt mij ook een heel goed punt om daar te markeren van, hoe kunnen we dat ook meer mogelijk maken? En ik weet dat collega Van der Linden daar ook zeer constructief in zit. Er zijn ook nog wel een aantal vragen gesteld. En voorzitter, ik heb wat aantekeningen gemaakt. Ik ga daar proberen recht aan te doen, maar toch ook wel met enig tempo doorheen te lopen, om op die manier in ieder geval dit blok goed te kunnen afsluiten. Waar het gaat over de jongeren. Een aantal van u noemde de jongeren als zijnde van, hoe gaan we die meer kansen bieden? Het college staat ervoor om meer woningen via loting beschikbaar te stellen, waar jongeren per definitie meer kansrijk zijn, omdat ze een minder lange inschrijfduren hebben. Boven paragraaf 2.3.2 maak ik ook al wat toespelingen op wat de heer Noldus aangaf, namelijk dat je ook zou kunnen kijken naar, hoe ga je om met inschrijfpunten, inschrijfduur ten opzichte van actief woningzoekenden? En zou je misschien ook... Dat gaf de heer Noldus aan, dat is best wel een denkrichting die interessant zou kunnen zijn. Beginnende woningzoekenden geef je die een soort bonus aantal punten, dat ze wat sneller van de kant komen. Dat soort zaken willen we zeker inderdaad meenemen. En ik snap ook dat de heer Noldus u ook uitnodigt om daarop te reflecteren, want dat helpt mij ook om het gesprek met de corporaties te voeren. Zij hebben daar namelijk ook nog een aantal kanttekeningen bij geplaatst. Het is ook wel spannend, want als je wijzigingen in dat woonverdeelsysteem gaat aanbrengen, dan doet dat ook iets. Dat doet ook iets met de positie van andere woningzoekenden. Andere woningzoekenden die misschien al langere tijd in een woning wonen, maar die heel vaak ook weer een woning achterlaten. Er zitten heel veel kanttekeningen bij. Maar het was in ieder geval wel een denkrichting die we wilden verkennen. En ik bespeur in ieder geval, ik beluister ook dat u zegt, die jongeren willen wij nadrukkelijk ook kansen bieden. Als het gaat over de opkoopbescherming. Het klopt dat in de technische sessie de heer Weber heeft aangegeven dat hij toen net de cijfers binnen had en zou gaan werken aan een evaluatie. Ik begreep vanuit de ambtelijke organisatie dat er inderdaad aan die evaluatie gewerkt wordt. Dat er een concept ligt. En ik hoop hem zo snel mogelijk ook op mijn bureau te krijgen, zodat ik hem door kan geleiden naar het college en daarmee ook naar uw raad. Ik beluister uw vraag naar die evaluatie ook als zijnde een verzoek om dat te kunnen betrekken bij de volgende vergadering. We zullen proberen in ieder geval daar enige urgentie aan mee te geven. Ik weet dat daar hard aan gewerkt wordt. Voorzitter, de mantelzorgwoningen kwamen langs. Ik gaf net al aan, vanuit de Huisvestingsverordening willen we nadrukkelijk daar de mogelijkheden verruimen. Maar of dat per se via die Huisvestingsverordening gaat, is een tweede. Ik denk dat uw raad in ieder geval helder is. U wilt die mogelijkheden verruimen. U wil dat we daarmee soepeler omgaan. Het gaat dan over discussies van, wat mag je bebouwen op het bouwvlak? Hoe ga je om met de uitstraling, met de Welstandsnota? Al dat soort zaken. Zonnepanelen. U kent de discussies rondom welstand. Dat speelt daar ook allemaal een rol. Maar ik denk dat we in ieder geval die boodschap ter harte moeten nemen. En goed moeten kijken naar, waar zitten nog belemmeringen?

En gaandeweg de uitwerking richting die Huisvestingsverordening kunnen ook planjuristen, stedenbouwkundigen kunnen daarover meedenken wat daar eventueel nog in nodig is. Voorzitter, de woonwagens werd ook nog een opmerking over gemaakt. Daar wordt aan gewerkt, zeg ik richting de heer Schalken. En uw punt wordt erin meegenomen. Hoe je omgaat met op welke plekken op welke kamp je kunt inschrijven?

Dat is ook bedoeld, zodat mensen echt op hun voorkeurskamp een woonwagen toegewezen kunnen krijgen. Maar je kan het ook breder trekken. Alleen dat doet ook weer wat met die zoektijd. Maar daar gaan we gewoon met de mensen zelf over in gesprek. En als zij het anders willen, dan gaan we dat ook doen. En dat heb ik destijds ook in het debat over de woonwagentoewijzing met uw gedeeld. Er waren ook opmerkingen over de handhaving. De handhaving vindt in beginsel plaats binnen de bestaande budgetten. Op het moment dat wij wet- en regelgeving over ons uitgestort krijgen vanuit de landelijke politiek, dan komen daar ook uitvoeringsbudgetten in mee. En die zetten we in. Dat doen we bij voorkeur ook in regionaal verband, zodat we dat ook efficiënter, effectiever kunnen organiseren. Waar het gaat over aanvullende budgetten, we hebben wel gekeken of die er waren. Maar vandaag hebben ook de Perspectiefnota vastgesteld. En daar ook zal in staan, er is geen geld. Er is geen geld voor nieuwe intensiveringen. Er is geen geld voor nieuwe beleidswensen. Ook voor dit deel is dat niet beschikbaar. We hebben natuurlijk wel de bestaande budgetten die we zo goed mogelijk willen inzetten. En veel van de problematiek rondom wonen, huisvesting speelt ook in Dordt West. En daar komt het schip met dubbeltjes wel met een grotere frequentie binnenvaren. We hebben recent ruim zeventien miljoen ontvangen. En wij verwachten dat vanuit die MPLV-gelden, Nationaal Programma Leefbaarheid en Veiligheid, we misschien nog wel bepaalde bedragen kunnen inzetten, om ook op het gebied van handhaving de goede dingen te kunnen doen. En wat er eigenlijk in de volle breedte aan de orde kwam, voorzitter...

Mevrouw Pichel: Voorzitter.

De voorzitter: Een korte interruptie van mevrouw Pichel van Forum voor Democratie. Gaat uw gang.

Mevrouw Pichel: Dank u wel. Even een verhelderingsvraag aan de wethouder. Want er is natuurlijk handhaving, omdat er ook vanuit landelijk bepaalde regels zijn ingesteld. En we hebben daar dan ook al budget voor de reguliere handhaving. Maar als we dan toch de regels gaan versoepelen, hoe zit dat dan? Hebben we dan nog meer handhaving nodig of zou dat dan gewoon niet volstaan? Die probeer ik even te vatten. Hoe ziet de wethouder dat?

De voorzitter: Wethouder Heijkoop.

De heer Heijkoop: Voorzitter, dat moeten we even goed finetunen. Want op het moment dat je gaat versoepelen, kan het ook handhavingscapaciteit juist schelen. Op het moment dat je nieuwe verordeningen en nieuwe beleidsregels gaat invoeren, denk aan een Leegstandsverordening, moet je daar ook weer handhavingscapaciteit op gaan organiseren. We moeten gewoon even heel goed kijken hoe we daarmee omgaan. Er is ook nog wat wet- en regelgeving vanuit de landelijke overheid dat nog in de pijplijn zit, waar we ook nog ons toe te verhouden hebben. We moeten daar even goed met elkaar naar kijken van, hoe gaan we die schaarse capaciteit goed inzetten?

Als het gaat over handhaving op andere domeinen, ik ben ook verantwoordelijk, acht jaar al, voor de kinderopvang, daar zie je ook dat je voortdurend nadenkt van, gaan we risicogericht handhaven? Ga je generiek handhaven? Vanuit de GGD, leerplicht. Ik snap uw vraag. En ik vind het eigenlijk een hele terechte vraag. Maar daar moeten we straks, als dit allemaal geland is, gewoon eens goed gaan kijken naar, welk handhaversarrangement past daarbij? En dat zal ik ook nadrukkelijk samen met collega Merx doen, die dat in portefeuille heeft, ook in relatie tot leefbaarheid en de wijken.

De heer Noldus: Voorzitter.

De voorzitter: Voordat u verder gaat, ik zie nog een interruptie van de heer Noldus. En dan wil ik wel inderdaad vragen aan het college om de termijn af te ronden. De heer Noldus, VVD.

De heer Noldus: Voorzitter, dank u wel. Ik hoorde de wethouder zeggen over de handhaving en de budgetten. Kan u ook iets zeggen over de handhaving die nodig is voor het voorgestelde extra beleid rondom toeristische verhuur? Hoe dat zich dan verhoudt.

De voorzitter: Wethouder Heijkoop.

De heer Heijkoop: Voorzitter, in de technische sessie is ook aangegeven, dat is met name een administratieve handhaving. Dat zijn meer lijstencontroles. En op het moment dat het echt misgaat, dan moet je erop af. Dat is een zeer lichte vorm. Maar dat klopt, daar komt wel weer wat extra werk uit voort. Dat is wel iets wat we ook kritisch moeten bezien. En de heer De Heer maakte ook een opmerking van, die toeristische verhuur, wat doe je, 60, 75 nachten? Je kijkt een beetje naar je peers, naar de benchmark. Wat doen andere steden? En heel eerlijk, als je een keuze maakt, dan liggen daar bepaalde uitgangspunten aan ten grondslag. En dan kun je dat ook onderbouwen. Dat is een beetje, waar begin je? Maar ik ben het met u eens, dat mocht je een keuze maken, dan moet je die ook solide onderbouwen en dan moet je die kunnen handhaven. En het zou ook een keuze kunnen zijn dat je zegt, we zijn hier om problemen op te pakken en op te lossen. Als we dit met elkaar niet ervaren als een probleem, dan zou je hier ook geen beleid op kunnen maken. Alleen we krijgen steeds meer berichten dat, dat gaf de heer Weber ook al aan in de technische sessie, doordat reguliere verhuur moeilijker wordt gemaakt en minder lucratief, dat het zich wat kan verplaatsen naar toeristische verhuur. Daarom willen we daar wel wat op organiseren.

De voorzitter: Dank u wel. Gaat u verder met de afronding van uw woordvoering, alstublieft.

De heer Heijkoop: Voorzitter, dan denk ik dat u wel wat reacties vanuit uw raad krijgt, want ik heb nog niet alle vragen beantwoord. De Groeiagenda kwam ook aan de orde. Ik zag niet direct de relatie. Maar dat raakt ook mijn eerste opmerking over het bouwprogramma, dat bespreken we hier niet. De heer van DENK is nu niet meer aanwezig. Maar als hij dat zou kunnen toelichten wat die Groeiagenda... Daar. Precies welke koppeling u wilt, dan hou ik me daarvoor aanbevolen. Want ik zag hem niet direct eigenlijk, in dit kader.

De voorzitter: Een vraag aan de heer Kolkiliç van de wethouder. En u mag hem beantwoorden.

De heer Kolkiliç: Dank u wel, voorzitter. Het college wil groeien de aankomende 6 jaar met 18.000 inwoners. We hebben Oekraïense vluchtelingen hier. Iets meer als 1.000 inwoners. Dadelijk komt een azc, waarvan een groot deel ook status zal krijgen. Dan hebben we het gauw gezegd over 20.000 inwoners, wat we de aankomende 6 jaar kunnen verwachten volgens het plan van dit college. Waar wilt u al die mensen gaan huisvesten, als we daar nu niet naartoe werken?

De voorzitter: Wethouder Heijkoop.

De heer Heijkoop: Voorzitter, waar het gaat over de opvangcapaciteit, daarvoor dienen de opvangvoorzieningen. Het azc. En recent hebben we u ook een brief gestuurd dat we ook op zoek gaan naar flex oplossingen om een deel van de Oekraïense mensen langere tijd te kunnen huisvesten. En voor een groot deel is mijn antwoord dan toch echt, het bouwprogramma moet goed op gang blijven. Tenminste 1.000 woningen per jaar. Want die mensen moeten kunnen wonen in woningen. En die zullen we moeten bouwen. Ik snap nu wel uw vraag, maar het vraagstuk van vanavond en die Huisvestingsverordening ziet vooral op de verdeling van de schaarste. Maar ik snap nu uw punt. Voorzitter, ruimte voor splitsing, woningvorming verruimen, minder streng heb ik genoteerd. Ik denk dat het gewoon goed is dat u daar inderdaad een duidelijke uitspraak over doet. Binnen de Huisvestingsverordening gaan we nu het een en ander regelen, maar we moeten dat ook op andere vlakken regelen. De VSP kwam ook met de knarrenhofjes. Ik ben ongelooflijk fan van het concept knarrenhofjes. Ik heb met u ook kennisgenomen van de ingewikkeldheid om dat te realiseren. Uit de eerdere beantwoording vanuit het college blijkt dat dat met ruimtelijke belemmeringen te maken heeft van vastgesteld beleid, van uw beleid. Maar ik zag ook alweer vervolgvragen langskomen. En ik weet dat collega Burggraaf en zijn mensen die zeer prudent zullen beantwoorden. En wellicht dat dat ook weer een onderdeel kan zijn van het debat van, welke keuzes maak je? Want ik zeg u eerlijk, ik vond het ook jammer dat er niet gewoon goede locaties beschikbaar kwamen. En we zijn goed in gesprek geweest vanuit de ambtelijke organisatie met de initiatiefnemers. Maar vooralsnog heeft het nog niet tot resultaat geleid. En ik snap dat u dat graag wat makkelijker en soepeler zou willen zien. Voorzitter, wat wel makkelijk en soepel gaat...

De voorzitter: Wethouder Heijkoop, ik kan u alvast vertellen dat u het helaas niet gaat redden om alles aan te stippen, maar ik heb wel gezien dat u alles netjes heeft opgeschreven. En gezien de tijd, en u heeft ook een soort voorstel naar de commissie gedaan... We gaan het vanavond niet redden binnen de tijd. Dat ligt zeker niet aan de kwaliteiten en de inzet van het debat van de commissie. En de wethouder heeft aangegeven, kan de commissie de prioriteiten op deze Uitgangspuntennotitie, Huisvestingsverordening aanpassing bundelen en daarop de volgende oordeelsvormende sessie met elkaar in debat gaan en vervolgens uitspraken doen. Wat zou betekenen dat we het op die manier nog een keer agenderen voor een tweede oordeelsvormende sessie. Is de commissie het daarmee eens of leven er andere ideeën voor het proces, hoe nu verder? ChristenUnie/SGP, de heer De Heer.

De heer De Heer: Voorzitter, ik heb toch nog even een andere vraag. Ik ga er even doorheen, omdat ik nog die vraag heb over die ETHOS-telling. En er zit een deadline op van 1 juni. Ik zou toch willen vragen of de wethouder daar nog iets over wil zeggen.

De voorzitter: Gezien de deadline lijkt me het goed om die vraag nog even te beantwoorden. Wethouder Heijkoop.

De heer Heijkoop: Voorzitter, eerder deze maand heeft het college u een uitgebreide raadsinformatiebrief gestuurd over de aanpak dakloosheid. Volgens mij heeft u die vandaag in de Agendacommissie ook aan de orde gehad. Daarin heb ik ook een blokje opgenomen over de ETHOS-classificatie. En wij hebben ons aangemeld. Ik heb de brief zelf getekend. We gaan daaraan meedoen voor 1 juni. Dat staat ook in die brief overigens. Zeven van uw fracties zijn ook betrappt dat ze nog niet alle brieven van het college hebben gelezen. Nou zag ik ook dat er geloof ik 54 ingekomen stukken waren. Dat zei u vergeven. Maar in die zin wordt u bediend en gaan we daaraan meedoen. En ik denk dat dat zeker waardevolle informatie biedt. Laat onverlet dat het vraagstuk wat erachter wegkomt, namelijk hoe ga je om vervolgens met die versoepeling in relatie tot

regiobinding, dat is een ander vraagstuk. Die snap ik ook, maar dat is wellicht, voorzitter, voor de volgende keer.

De voorzitter: Dank u wel. Dan terug naar de, hoe nu verder? Ik zie de heer Van der Kruijff, CDA. Gaat uw gang.

De heer Van der Kruijff: Voorzitter, procesvoorstel, inderdaad een aantal fracties heeft inderdaad hier en daar wat versoepelingen of aanscherpingen of verduidelijkingen voorgesteld. Het CDA heeft dat onder andere gedaan, waar het gaat over de woningsplitsing en de verkamering en de mantelzorg. En de wethouders zei terecht, zoek meerderheden, want dan kunnen we het ergens over hebben met elkaar. Ik ben zeer bereid namens het CDA het voortouw te nemen op dat punt. En ik zou het aardig vinden als andere fracties, op de punten die zij ingebracht hebben, dat ook doen. En dan moeten we elkaar naar de volgende vergadering daar maar op gaan vinden.

De voorzitter: En u bedoelt dan naar de volgende vergadering toe?

De heer Van der Kruijff: Ja. Totdat er dan echt beschikbaar is, dat we het daarover kunnen hebben met een soort concepttekst.

De voorzitter: Zeker een goed idee.

De heer Noldus: Voorzitter.

De voorzitter: Ik zag eerst mevrouw Stolk van de VSP. Gaat uw gang.

Mevrouw Stolk: Voorzitter, dank. Goed voorstel van de heer Van der Kruijff. En wij doen daar zeker aan mee. Ik ga de heer Van der Meer in ieder geval als eerste benaderen over de Leegstandsverordening. En ik hoop dat meerdere partijen daarbij aansluiten.

De voorzitter: We zien het tegemoet. Dank u wel.

De heer Van der Meer: Voorzitter, daaraan gekoppeld heb ik een vraag. De wethouder heeft nog niet op alle opmerkingen gereageerd. En ik zou het toch wel op prijs stellen om daar een reflectie op te hebben, voordat we moties en amendement gaan formuleren.

De voorzitter: Klopt. Het vervolg van de termijn van de wethouder, normaal gesproken zetten we dat dan voort in de tweede oordeelsvormende sessie. Maar aangezien die ook toegespitster gaat worden met de reflectie van het college, is het misschien handig om dat nog schriftelijk naar de commissie toe te sturen. Is dat een mogelijkheid? Ik kijk even technisch naar de griffie en ook naar de wethouder.

De heer Heijkoop: Voorzitter, u bent de voorzitter. U bepaalt ook de vergaderorde. Ik vind het een heel mooi voorstel. Want u heeft in ieder geval elkaars inbreng gehoord. Dat helpt mij ook vanuit het college. Wij leggen u uitgangspunten voor, dat u elkaar vindt en richting meegeeft aan die verdere uitwerking. De volgende oordeelsvormende sessie kan ik natuurlijk nog woorden geven en inhoudelijk ingaan. Een aantal vragen had ook een technisch karakter. Die had ik ook al genoteerd. Daar kon ik ook redelijk mee uit de voeten, maar die kan ik in ieder geval wel ook technisch beantwoorden. Ik heb altijd wel oog voor de belastbaarheid van de ambtelijke organisatie, maar hier komen we zeker wel mee verder. Voor een ander deel, waar het echt gaat over het politieke deel,

denk ik dat ik dat meer recht kan doen echt in het debat, omdat dat ook weer tot vervolgvragen zal leiden.

De voorzitter: Zeker.

De heer Heijkoop: Ik denk als we dat met elkaar kunnen afspreken, zullen we daarin voorzien.

De voorzitter: Gewoon een tweede oordeelsvormende sessie, met de wethouder erbij. Technische antwoorden die komen tegemoet. Dan nog de VVD. De heer Noldus.

De heer Noldus: Toch even als verduidelijkende vraag. Ik snap het voorstel van de heer Van der Kruijff. Is dan het verzoek aan alle commissieleden om met conceptmoties, conceptamendementen al te komen of gaan we op andere manieren elkaar volgende keer verleiden in meerderheden?

De voorzitter: CDA, de heer Van der Kruijff.

De heer Van der Kruijff: Voorzitter, of het een motie of amendement is, maar in ieder geval een conceptstellingname wat je vindt. Dan kunnen we daarna altijd nog wel zien of het motie of amendement zou moeten zijn. Dat wil ik op een onderwerp doen, maar ik kan me voorstellen, u bracht het punt in, zou je niet anders punten kunnen gaan tellen, dat u daarop bij andere fracties een meerderheid gaat zoeken van hoe je dat zou kunnen verwoorden. En zoals de heer De Heer dat zou kunnen doen rondom bijvoorbeeld niet-instellingsverlatende daklozen, dat je zegt, dat willen we anders meenemen. En daar hebben we een concrete tekst waar we het over kunnen hebben.

De voorzitter: Voor de VVD is het ook helder. Dat betekent dat we hier een vervolg aan gaan geven met een tweede oordeelsvormende sessie. De commissie gaat op zoek naar bondgenoten, is het enige woord waar ik nu nog op kan komen, om de vergadering toe te spitsen op de prioriteiten.

Dat kan zijn een duidelijk prioriteitenlijstje, oftewel moties en amendementen. Hartelijk dank voor deze vergadering. Ook bedankt aan de publieke tribune. Ik heb hier nog een griffie met een goede vraag. Hoelang? Commissie weer twee uur? Kom ik niet voorzitten hoor. Grapje. Laten we nu twee uur zetten. En de Agendacommissie is ook nog een instituut. Dat moeten we maar eventjes agendatechnisch... Anderhalf. Ik heb de niet officiële woorden gehoord, want het is buiten de microfoon. Maar ik ga terug naar mijn afsluiting. Fijne avond. Bedankt voor het luisteren en het kijken. Tot volgende week.

Aldus vastgesteld in de raadsvergadering van 2024.

De griffier,

De voorzitter,

A.E.T. Wepster

A.W. Kolff